ஸ்ரீ க. சுப்பிரமணிய ஐயர், B.A

அவர்களின்

அன்பளிப்பு

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY,
TIRUVANMIYUR :: MADRAS-41 VIII. B12(i)

திருச்சிற்றம்பலம்.

யாழ்ப்பாணத்துச்

சுன்னாகத்திலெழுந்தருளிய

காசி: அ. வரதராஜபண்டிதர்

இயற்றிய

சிவராத்திரிபுராணம்.

இது VIII B.12 (i)

வல்வை

இயற்றமிழ்ப்போதகாசிரியர்

ச. வயித்தியலிங்கபிள்ளையால்

கரலிகிதவழுக்களைந்து

தஞ்சாவூர்-சதாவதானம்

சுப்பிரமணிய ஐயரது

வித்தியாவர்த்தனி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னபட்டணம்

விசுவாவசு ஆவணிமீ.

Registered Copyright.

சிறப்புப்பாயிரம்.

— o —

யாழபபாணம
மயில்வாகனப்புலவரியற்றியது

பாதராசனுய ரசலாசனமகள பஙகணணபுதரு பண்புசோ
விரதராசசிவ கிசியினீளசரிதை மிகவிளஙகிட விளமபிஞன
காதராசனைய மொழியாஙகனருள கருணைமாரிகொ பருணிதன
வாதிராசனமறை வாணராசனமிகு மதுரவாசகவி ராசனே.

யாழபபாணம
சின்னத்தம்பிப்புலவரியற்றியது

மைததவிடப பணிபபணியான வாாசனமுஞ சராசனமு மலை
யாக கொணட, சிததனுயா சிவசிமான மியமநனைச செநதமிழாற
றெரிததல செயதா, னததகைய பாரதது வாசகோத திரனாஙக ளரு
ளு மைநதன், சததபுரி களிறகாசி நகாவாத பணடிதனமுத தமிழவல
லோனே

யாழபபாணம
சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையியற்றியது.

சீயலிஙக சொரூபனருள சொலிசிவராத திரிபுரா ணஞ்சுன ளுகத
தியலிஙக* மயாரத ராஜபண டிதமறையோ னியமபி ஞனவைத
தியலிஙகன வலவையியற றமிழபபோத காசிரியன செகமீ தசில
மயலிஙகங கிலாதவகை வழஙகவழூஉக களைநதினிது வகுததா னன்றே.

* இஙகம-அறிவு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவராத்திரிபுராணம்.

காப்பு.

ஓங்குமொரு மருப்பானை யுயிர்க்குயிரா யிருப்பானை யுரைக்க வேந்தனை, ருங்குநெடு நிலத்தானை முகத்தானை வதைத்தானைச் சயில மானைப், பாங்குவைத்து மழுத்தானை பரித்தானைற் றளித்தானைப் பசும்பொற் றேட்டைப், பூங்கமலப் பதத்தானைப் பொருவிலத்து காத்தானைப் போற்றல் செய்வாம்.

கடவுள்வாழ்த்து.

சபாபதி.

சீர்தந்த கமலமலர்த் திசைமுகனுந் திருமாலுந் தேவர் கோவுஞ்
சூர்தந்த கைப்புலிக்கால் நவமுனியும் பதஞ்சலியுங் குழைந்து போற்ற
வார்தந்த கலசமுலை மலைவனிதை விழிகளிப்ப மன்று ளாடுங்
கார்தந்த மணிமிடற்றுக் கடவுடிரு வடியிணைகள் கருத்துள் வைப்பாம்

சிவகாமியம்மை.

கடிகமழ்கட் சமலமலர்க் கட்டிசிரிக் கரன்றெருக்கு கரம தாகிப்
படியிடந்து மறிவரிய பதப்பவள மலைமருங்கிற் படரும் பசுஞ்சக்
கொடிகொடிய பவக்கடலிற் குளித்தழுந்தா தின்பமுத்தி கூடுமவண்ண
மடியவருக் கருள்புரியுஞ் சிவகாமி யம்மைபதந் தனபு கூர்வாம் (௨)

விநாயகர்.

சொற்பகரா விலுக்கட்டுகா வளங்குலவு தில்லைமன்றி றுலங்கு கோயிற், பொற்பகலாக் குடபுலக்கோ புரத்தமரர் கணத்தலைவர் போற்ற மேவி, யற்பகனுன் மகிழிறைத்துத் தொழுமடியார் கேட்ட வர மளித்த லாலே, கற்பகமா மெனுமே ரம்பனையோர் கொம்ப னையுட் கருதி வாழ்வாம்.
(௩)

சுபபிரமணியா.

சூராடடிட பயிலசயிந்த துணைமூலததிண டகுவிடாணம தோயும
லாடகண, ணீராடடுப பெறமறீ டவுணருடற புலவலகை நிறைய
தேககிப, பாராடடுத தாவடிமேற டடைபணிதத கானரனயாய பதி
கருச செலவச, சீராடடுப பிளளையெனு முருகனமுரு கவிழமலாததாள
செனனி சேரபபாம (ச)

இரஙகுனறன றஞசஙமக கெனறுமங வானமுதலோ ரிரபப ரீண
ட, காஙகுனறம படைததனைய காிமுசததோ னரிமுசததோன சதங
கொள சூரன, வரஙகுனற மயிலுகைததங கயிலெடுதத மலாககரததோ
ன முஞசு துஞசும, பரஙகுனறத திருாதசெவவே ளடிககடிசசெம பது
மமலா பணிதல செயவாம. (ரு)

ஈரலைவா யசஙகவரப பிணஙகிடககுங களததமாீத தெயதி னொ
யதில, வாரலைவா யுறமொருமா லனைவயோரொான றுாிரணடா வ
ிராத வேலோன, வேரலைவா யழிககமெனறே ட கவினடைதத வ
ளிசுர வேழத தோடுஞ, சீரலைவாய வருபடிக ளடியாரடிப பொடிமு
டியிற சோததல செயவாம (சா)

பெருவாவிக கயனயனக குறததிமுகாம புயமலாததும பெடபி
னெனறு, மொருவாவி னனகுடிலப பொருாவிரிதநத தாதைதனக
குாைததோ னூராகா, பருவாவி னகுடிலுரப புனபலாதமதே ஹுடன
ளவி வயறகுப பாயுங, திருவாவி னனகுடிவாழ செவவேடன சேவடிக
ள சிநதை செயவாம (எ)

பாரகநதும விசுமபகததும பயினமுனிவ ரினமயவாதம பழஙக
ணீஙகத, தாரகததொன மறையுருவாய மருவுசிவ சததிதரு சததியால
வெஞ, சூரகததைத தூளபடுததி யொருதோகை யேறியிரு தோளக
மாரோ, டோரகததி லிருநதபிரா னெனனசததி லிருககவிடாக கிடமின
றெனபால. (அ)

நீடலுறழ கருஙகனஙகள் படிநதுமுழ வெனமுழஙக நிாநது துமபி
பாடலபுரி தாததழைதத பாசடைசசங தனபபணையிற படருஞ செயய
கோடலலா விளககேநதக குலமயிலு டகப புரியுங குனறு தோறு
மாடலபுரி முருகனிரு சரணமலா பரவிவினை யகறறி வாழவாம. (கூ)

உருததணியாய வருமகரா ருடறுணிகது நெடடிலைவே லுரவோ
ய துணபக, கருததணியாப பெருவெயிலுட டிழைததிளைதத களையகலு

க் கருணைக் கண்டன், திருத்தணியார் கழனிழறகீ ழென்றுவழி படுமடி
யார் ரிதயத் துள்ளானா, திருத்தணியாம் பதியகத்தும் வாழ்குமர குருபரன
ருள் சிரமேற் கொள்வாம். (௧0)

பொருவின்று மலர்பொதுளுநா தண்டலைசூழ் சதிரைாகாப புனி
தன் பாத, முருகியுளத் தழுகதிவினை ரெழுத்து மாறெழுத்து முணாட
து நாவின், முருகசா வணபவசண முகக்குகவென றனுதினமு மொழி
வோர் தங்கண், மருமருவு கமலமல ரடிமுடிமின் மீதுவைத்து வணங்
கல் செய்வாம் (௧௧)

திருநந்திதேவர்.

செய்யதழற புரிசடையுந் திருநுதலிற் றனிவிழியுந் திண்டோணா
ெருங், கையதஙிற சுரிசங்கபழுப பிரபபுகளவ யடிசசிறுமான் கினறு
ந தாங்கி, வை றதலினைத் துலகுட் தொட்டங்கயிலை மலைகாக்க மதியரு
ரூடு, மைபனருள பெறறநந்தி யடிக்கமல முடிக்கமல மாக வைப்பாம்.

சரஸவதி.

காரதிருந கயிலைமலைக் கணணுதனமுப ரமொரிக்கக் கருதீ மங
கா,ணீரதிகந் தர தரக்கத் தடங்கட ழுக்ஷமபுடவி செடுந்தேரா
ங்ந, சாரதிதன றிருநாவிலடி ருளத் தினிலிருக்குந் தவள மேனிப, பா
ரதிசெம பதபபழமத் துணைபபோது முபபோதும பரவல செய்வாப.

சணடேசா

ரீளிரணடு காதசெடுத்த நிறைகுடபான முதறபுனித நீரி லாட்டி
வாளிரணடு சிகாத்தவிழி மலைமகளகேள் வனைவழுத்தி மலாகள் சாத்தி
யாளிரணடு பதமளித்தென றருளசெக்கு மமைமதி லைகுருசெய தந்தை
தாளிரணடு மறவெறி த சணடேசா முணடகபபொற றுளிற றூழவாம

திருஞானசமபந்தநாயனா

வெஙகுருவிற கவுணியாதங குலததுதித்து மீனவனறன வெபப
ங கூனு,மெஙகுமிசை பெறமாறறியமணரொணணு யிரகழுவி னே
ற வேறறிப, பஙகமிலென பரிவையுருப படைத்துயிாபெற றெழுப்ப
திகம பாடி மேனமை, தஙகுமறைத் திருஞான சமபந்தன றாடணைக
'டலைமேற கொளவாம (௧௫)

சுந்தரமூாததிநாயனா.

மஙகுனிறத திருநெடுமால வுனைவெயிறறுப பெருஙகேழல் வடி
வங தாஙகி,யஙகுணில முழுதுமுழுத றிவரிய கமலமல ரடிகள சேபபச,

MAHAMAHOPADHYAYA

சஙகணிகைக குதலைமொழிச சரவைவிழிப் பாவையெனபா டலைபா லனபெற, பொஙகிருளிற சுநதரனை நடபபிதத சுநதரனைப போறறல செயவாம. (கசு)

திருநாவுககரசுநாயனார்.

காவரசு மலரயனமால கடவுளாககாயச செனறமாசெய் காம ளைமைம, பூவரசு படவிழிததுப புனவேஙகை யததியதழ புனைநது போா தத, தேவாரசு மனமகிழத திருபபதிக மிசைததமிழிற சிறககப பாடு, நா வரசு பதமபரசு நமககுயாபொன னுடடரசு நலகு மனறே. (கஎ)

மாணிககவாசககசுவாமிகள.

பெருவாத பிததகபப பிணிககுடையு முடறசுமககும பிறநதை நீககி
யொருவாத சிவகதியி னுரிமைபெற நறவமல ருமிழுஞ சோலை
மருவாத மனைநதுலவு மனறுடையாற குககோவை மாலை சாததுந
திருவாத வூரடிக ளடிகளபடி யுறவணஙகிச சென்னி சோபபாம (கஅ)

தில்லைமூவாயிரர்.

செமமையா ரழலொருகை துடியொருகை தரிததுமனறிற றிரு கூத தாடு,மெமமையா னுடையபிரான யாமவரி லொருவரொன றனை றிசைககப பெறற, மூமமையா யிரமுனிவா பொறபொதுவிற றிருப பணிகண முயனறு செயவோா, தமமையா யிரமுறைகை தொழுத லையோா தாடடுணைக டலைமேற கொள்வாம. (ககூ)

சிவனடியார்.

பொயவிரவு பவநீறு படபபுரிவெண டிருநீறு பூசிக கணடி, கை விரவு மணியினரா யஞசெழுதது முனனாநதுமனக களஙக நீஙகி, மெய விரவு மறைவரமபி னிலைகடவா தொழுகியருண மேனமை பூண்ட, மைவிரவு கணடாதொணடா மலரடிகள சிரததிருததி வழுததல செய வாம. (உ0)

கடவுளவாழதது முற்றிறறு.

பாயிரம்.

கநதமலர்ப பொழிலபுடைசூழ தில்லைவனத தறிஞாதிருக கடை ஞ்க ஞோககி,மூர்ததவுரைத தனாபலரு மாயினுநீ யாகமநூன் மொழிவ ழாமற், பந்தமறுத திடுஞ்சிவராத் திரிவிரத சரிதைதனைப் பாடு கென்

ணச, செந்தமிழி னயர்விருததப பாவதனுற றிரட்டியொன்றுச செ
பப னுறறேன. (க)

வீணிலிவன றனதுமடம வெளிபபடையாச செயதனனுல வித
தின பாதி,நாணிலனென றெனையுலகி னுவலாக ணகுவரதை நாடிச ச
றறும, பேணிலனின் மலனிரவின பெருமையெடுத துரைககுமிகதப
பேறு கூறு, மேணிலனென சிவபதததது ளிருததுமெனும விருபபுள
ததை யீாதத லாலே. (உ)

வேறு.

அரியகற் பரத விதிமுறை வழுவா தாடுகொராடலகண டுவபபோா,
விரிசினைத தருவின வாழகவிநடமுங கணடுள விருபபொடு வியபபாா,
தெரிதமிழப புலவ ரமிழதெனத தெருட்டுஞ செயயுளகேட டகமகிழ
சிறநதோா, ரூரியமொன புனசொற கவிசெவி யேறறுள ளுனபுறற கெ
ணபதா லுரைததேன. (௩)

பாயிரம முறறிறறு.

சிவராததிரியுறபவசசருக்கம்.

திலக வாணுதற கலைமகள செறிதலாற றினமு
மிலகு நானமறைத தொனிநனி யிசைததிடு தலினு
லலகிலா வுயிா படைககுநான முகறகினை யாமென
றுலக் போறறுநை மிசவன வளஞசிறி துரைபபாம. (க)

மணட லநதனைச செஙகனிப பவளவாய மடுததன
றுணட முண்டகக கடபுரு டோததம னுறைவை
குணட மொணடமுற கணணிறுன குலவுல கொபபென
றணடா யாவரும புகழவது நைமிசா ரணியம. (உ)

முனிவா முன்னைநாண முணடகத தவிசினுன முகனைப
புனித மாதவம புரிநதியாம வைகிடட புவியி
லினிய நறறல மியமபுதி யென்னவெண கமல
வனிதை கேளவனோ நுணனுதித தருபபையை வாஙகி. (௩)

இருகை யாலவளைத துருட்டி யீதிறுததிடு மிடததிற
பொருவின மாதவம புரிதிரொன் றுரைததிடப போனு
கருது மககுசை தஙகிய கானமற் றததுற்
றிருவு றைநதிடு நைமிச வனமெனச் சிறநத. (௪)

துன்று கொன்றையாற பசுஙகொடி விரவலாற் சுடுதீ
யென்று மேவலாற கவிடப பணிகளைய துதலாற
கனறு மானுகண் டுறைதலாற கதிரமணிக கனக
மனறு ளாடிய பரமபர னிகாககுமவ வனமே. (௫)

ஆணடை முழுதுயா சோலைக ளறவருக கடைகாய
மாணட நறகனி மலாமுதல வழஙகினறு சுராககு
மீணட வீததிட வேணடுமென றெணணிவா னளவாய
நீணட வனறடரு கிளைகளையை நீடடியே நிறகும (௬)

சடையா குணடிகை தரிததிடுங கரததாகண டிஙகயின
இருடைய ராதப மறைததிடுங தோகைமென பீலிக
குடையா செயயகற றேயததிடுங கோடிக மிறைஞசி
யுடையா மாதவத துறுவாக ளுறுவதவ வனமே. (௭)

ஆத பநதெறு வேனிறு ளமபுதங துளிதருச
சீத நீாபொழி மாரிகா லியமபெயுங தினஙகண
மாத வநதவ ருதிமைழத தயயபரு மதிசசுப
பாத கஙகளைக கடிநதிடும படிவாப படிவா. (௮)

உருபப வெநதழல வேடபவ ரோணமலா சமிதத
தருபபை தணடளி ரொடுபபவா தடனியச சிகரப
பருபப தநதனைத தனுவெனக குனிசெயத பரனை
விருபப மோடருச சிபபவ ரெணணிலாா விளமபில (௯)

இனன நைமிச வனததியல பனைததையு மெடுதது
வனன மாமணி கிடநதொளிா பஃறலை வாயாற
சொனன வூழிகள பறபல தொலைநதிடத துணிநது
பனன காதிபன பகரினும பகாநதிடற கரிதால. (௧0)

தெருணம னததுயா வியாதனமா ணாககரிற சிறந்த
மருணம னததினாக களவிடற கரியநான மறையின
பொருணம னததுணா சூதனமுற புராணநூல வலலோ
னருணம னததுட னனையதை மிசவனத தடைநதான. (௧௧)

வேறு.

வந்தமா முனிவன் றனககெதிா புகுநது வருகென வுரைததிவண வாநீ
யெநதமா தவஞ்செய தன்மென முகம னியமபியங கியாவரு மிறைஞசி

யநதமா மணியபொற றவிசினி லிருததி யருததியோ டருககிய முதலா முநதவா தாவிற பூசனை விதியின முறைதவு ருவகை முடிதது. (கஉ)

மழைககரு முகினமின னிறததசெஞ சடில மாதவா சூதனை நோககி,யிழைபபதற கெளிதாயப பவககடல சுவறறி யிருஙகதிப பேறுநல குவதாயக, குழைககய னடநது கழிககயன மருடடுங கூாவிழிக கோதைபங கிருககு, முழைககாப பெருமான விரதமொன றெமககினை துரைததிட வேணடுமென றிரபப (கங)

ஙனறென முகமு மிதையமு மலாநது நயனநீா பொழிதா விருநது முனறவ மிழைதத பயனிது கேடக முயனறது நீவிாமுக குறுபபை வெனறமா தவததீா விடையுயாத தருளும விமலனுக குரியபல விரத மொனறுள தமர ரனைவருநோறப துரைககுவ னுவநதுகேட டிடுமின.

மினனைநோ சடிலத தவிாமதிக கொழுநது மிலைசசிய சிவனிராப பெருமை,யனனலூா தியுமோ ராயிரங கவைநா வனாதனு மறைநதிட றகரிதான,மனனுமா தவஞசோ நாதிவா னவறகு வழுவையு முழுவையு முரிததோன, முனனோநா ளுரைதத தெனனொரு நாவான மொழிநதிட முடியுமோ முடியா. (கரு)

உலகுயிா பிரமன படைபபதூஉந திருமா லுயிாததொகை காபபது முலகி, லலகிலா வளமபெற றியககாகோ னளகை யளிபபதுங களிபபொடிந திருளுரு, னிலகுபொன னுலகம புரபபது மதிய மிரவிசெந தழறகிறை யிவாக, டலைமைபெற றதுவுஞ சிவசசி விரதந தனையிழைத தெனவுளத துணாவீா. (கசா)

கூறுநான மறையோாக கிருபிலம பசுமபொற குவைபசுக கோடிநல கிடினும,வேறுவே றுரைதத விரதநோற றிடினும விரியுளப புரவியின வேளவி, நூறுசெய திடினும புரளவெள ளருள நுரைததிரை கொழிததிடு கஙகை, யாறுமூழ கிடினுஞ சிவசசி நோறபோா பெறுபய னடைதனமற றரிதால. (கஎ)

அநதண ரரசா வணிகாவே ளாள ராதியா யிழிகுலத துதிதத வெங்தொழி லாள ரநதமா யிநத விரதமே நோறறிடி லவாதா மிநதிர னயனமா லிமையவா முனிவா யாவரு மிறைஞசிடின றேததக கநதடு களிறன றுரிததுமெய தரிதத கணணுதறகடவுளிற பொலிவாா.

ஆவினைப புரிநூ லணிதரு மருமத தருமறைக கிழவரைக கருஙகண, மாவினை யளிதத கடலமிா தனைய மழலைமென மொழிசசிறு மகா

ளைக, காவினைப் பொருவுங் கருங்குழற் செவ்வாய்க் கன்னிய ரிவாக
ளெச் செருத்த, தீவினை யனைத்தும் பரிதிமுன் னிருள்போற் சிவநிசி
நோற்றிடிற் றீரும். (௧௯)

மறைகளிற் சாம மகங்களிற் புரவி மகமலை களினமக மேரு
நிறைபுன னதியிற் கங்கையோ ளைந்தாய் நிகழ்ந்தபூ தத்தினு காய
முறைதெரி சுரரிற் கருமுகிலூர்தி முதன்மைபெற்றுயர்ந்ததா மென்ன
வறைதரு விரத மனைத்தினு முளைக்கு மாசிர வதிகமென றறிமின.

மற்றொரு விரதஞ் சிவநிசிக்கிணையா மதிப்பது மாணமீனை டுதி
த்துப், பெற்றன தொழில்க ளியற்றினு றழுலும் பிரமன்மான் முதலி
மையவரைப, பற்றலா புரமோர் நொடியினி லட்ட பட்டவ வனைகு
ளித் தருளுங், கற்றையஞ் சடிலக் கண்ணுதற் கினையென் றறிவிலா
ருளைப்பது சபேகும். (௨௧)

அன்புளா ரனறி யன்பிலா ரெனினு மரனிர விளிலுண வகற்றிப்,
புன்புலா லுடலம் வருந்திடத் துயில்கண் பொருந்திடா தருச்சனை புரிந்
தார், றுன்பமீள் பிறவிச் சுழிக்கட லழுந்தித் துயருறா துறக்கமே முத
லா, மின்பமார் பதத்திற் போகமார்ந் தமல னிணைப்பதம் பெறுவரொன்
றிசைத்தான (௨௨)

இனையன மொழிகள் கனைகட் லமிர்த மெனச்செவிப் புலம்புக மு
னிவ, ரனைவரு மகிழ்ந்து மெய்ம்மயிர் பொடிப்ப வங்கையாற் றொழுது
பைங் குவளைச், சுனைபயில் கயிலைச் சிவநிசி விரதத் தோற்றமு நோற்றிடு
மியல்பும், வினையக றவத்துச் சூதமா முனிவ விரித்துரைத் தருளென
விளம்பும். (௨௩)

பெற்றுயர் கற்பவீற் றுலகீன்ற பிதாமக னுலந்தபே ருலக, முற்று
மற் றொடுங்கப் பிரளயத் துயிர்கண் முடிந்திடுங் கங்குலி னுமைதன்,
புற்றுமா மறையா சமவிதிப் படிவண டுழுததே னுணபோட் டயரும்,
பொற்றுணர்க் கொன்றை தொடைமிடை சடிலப் புனிதனை யருச்சனை
புரிந்தாள். (௨௪)

யாமமோர் நான்குஞ் சென்றகன் றுகாந்தத் திருட்பொழு தகன்ற
பி னிதழித்,தாமமா புனைந்த சோமசே கரன்பொற் றுளிணை பணிந்தவ
ன் றன்று, வாமமா ரிமய வல்லியின் றுனைநான் வழிபடு கங்குல்வா ன
வரு, ளாமசீர் வேலி யுலகுளோ ரெவருஞ் சிவநிசி யெனநவின் றிடுவும்.

இச்சிவ நிசிசோற றியாவரா யினுமுன் னிணையடித் தாமரை கருதிய
பசிமத் தடைந்த புரிதிபூ ருவதத்திற் பருப்பதத் துதித்திடு மளவு
நசிசிற பூசை புரிந்தவா முத்தி நண்ணவும் வேண்டுமென றிரப்ப
வுசிரியின் மணிசே ரூரகபூ டணனு முமையவட் கவ்வர மளித்தான ( )

ஆதலாற சிவராத் திரியெனு நாம மனைவரு மறைந்திட நிகழ்ந்த,தி
தலாற பரம னிரவினிற றோற்ற மினனுமோர காரணமுளதென, றோ
தவா ரிதிரு முலகுளோர பொருட்டா யுறுவர்கேட் டெந்துள முருகச,
சூதமா முனிவன வியாதனமுன மொழிந்த சொறபடி சொல்லுவான
றுணிந்தே (உஎ)

பினனுமோர கறப விறுதியி னிரசப பிரசமென் கமலவீட் டிருக்கு
மன்னவா கனனு முலகுமா ருயிரு மழிந்திடு மறைந்நா ளிருணட, வி்ண
ணமா முகிலக ளீணடியோ ரேழு மறிகட னீரமுகந தெழுந்து, முனன
ரேபொழிந்த பிரளயப புணல்வான முகட்டள வளவிமுட டியதால. ( )

ஊறிலா னுயிருக குயிரதா யிருககு மொருபொரு ளொப்புட னுயாவு
வேறிலான கணட பூரண மான வெறுவெளி வெறுததெதி ரடககு
மாறிலா னிமய மலைமக டனைத்தன வாமமீ திருத்தினோன வாழ்நா
ளீறிலா முதலவன யாவரு முயய யோகமுற றிருந்தன னிப்பால. (உகூ)

காணிமிர துளபக கணணியு மணியுங கவின்பெறப புனைந்திடுங கரிய
மேனிய னளித்த சராசர மனைத்து மீளவும படைப்பதற கெணணி
யூணிமி ருடறசெங கட்பெருங கேழ லுருத்தரித தாழ்ந்தப்ப ருலகைக
கூனிய மருப்பிற றூங்கியப்புன லுட குளித்துமீ தெடுத்துயாந்ததறபின

சரிதிசைக கிரிக ளெட்டுமெண டிசையிற றளமபிடா வகைமுத றுட்டி
விரிகதிரப பசுமபொற கொடுமுடி விளஙகு மேருவைநிலைபெற நிறுத்திப
பரிவுறு முயிர்க ளனைத்துமீ ரேழு புவனமும பணடுபோற படைத்தற
சூரியநான முகத்துக குரவனை விரவு முந்தியம் போதினு துதவி. (௩௧)

பங்கயத தயனைக கடைககணித துலகம பணடுபோற படைத்திட
ப பணித்துத, துஙகவேற றடஙகட் டிருமகள சுருதி துதித்திடுந் துணைப
பதம் வருட, வெஙகணமா மணிச்சூட் டரவணைப் புறத்து வெணடிரைப
பாறகட லடுவ, ணஙகண்மா ஞால முழுதுமுண டெழுந்த வமலனங
கறிதுயில் புரிந்தான. (௩௨)

உந்தியி லுதித்த நான்மறைப் பிரம னுளைக்குமுக் காலமு முணர்ந்து
புந்தியிற் றெளிந்தி ரேழுல குடனே புலவாகக தருவாகிம புருடா

வெந்திற லரக்க ரியக்கர்வா ளசுரர் விஞ்சையர் கருடர் பைசாசர்
மூந்திய சித்தர் மனுடர்கி ன்னரர் முனிவரர் முதன்முதற் படைத்தே

பூதியமைந்தி னனுபவம்பொருந்திப பொருவின்முக்குணங்களிற்ற்பூவி
யாதிபிற புகனுண இருபதின மேனுண கடைமந்தனு ருயிர பேத
மோதிய யோனி நாலிடத் துதிப்பித் தொறறையா மியந்தடங் தேரூ
சோதிவா னிரவி குளிர்கதிர்மதியுந் தோறறுவித் தனனனந் துவசன்

பாருல கெவையுஞ் சராசரத் தொகையும் படைத்தபின பணணவ
ர முதலாய்ச், சீருல விடுமீ ரானபது சனமுந திரணடிரு மருங்குசே
விப்பச், கூருல வியவெ ளுகிரபெரும பேழ்வாயக் கோளரி சுமந்த
பொற றவிசிற, காருல வியமைக குழறகருந தடங்கட கலைமகள கொ
ழுநனவீற றிருந்தான (௧௫)

பினனரோ திணத்திற் ருன வகுத்தமைத்த பேருலகனைத்தையுங்காக்கச
சொனன மாகணங்கள் சூழ்வரவெழுந்து தூலங்க மேலுலகுபாதலங்கள
பொனனவிர் குடுமிப பூதர முதலாப போயவன கணடல புளகித
தெனனினின முதலவ ரினிப்பிறரொருவ ரிலலொனுமிருகுசெருக்குற்றே

உளமிகத தருக்கிக கொணடமென டலமபயே பெணடவன் றேண
டையங கனிவாயந, தளிரிடைக கரிய கெணடையாந தடங்கட டாகக
ணங கினறவன சரமாத, துளவணி மருமசு தரியர வணையிற றுணைவிழி
முகிழததறி துயிலசெய, சிளாபெருந தமரத திரைமணி கொழிக்குங கீ
ரவா ரிதிமருங கடைந்தான (௧எ)

விணணினின றிழிந்து முதிரந்ச்சூற காள மேகமொன் றமிதசா
கரத்தி, னணணிய தெனவே நெடடுடறபதுவாய நகுமணிச்சுடிகைசவா
ளரவிற, புணணிய முதலவன யோகநித் திரைமுன புரிவது கணடுளம
பொருமி,லெணணிகின றடாநது கணபடை ளாவோன யாவனீ யெ
ழுநதிரொன் றிசைததான. (௧அ)

வேறு.

அகலந்தனி லலர்மினயி லமலன்றுயி லொருவி
யிகலகொணடிவை பகர்கின்றனை யாரீயென விலவப
புகலமபர முலகும்பாகள் புவனங்கனல பவனஞ
சகலந்தனி யுதவும்பொரு டானென்றுரை தந்தான. (௧௯)

பூவுந்தியில வந்தோனிவை புகலப்புய லனையான்
ருவுந்திரை தவழுங்கட றரையெணடிசை வரைபார்.

மேவுமபல வுயிரும்பாகள விதியிஙகுளை முதனமற
றியாவுநதரு பரததுவன யானெனறனா செயதான (௪௦)

மறைநாலுமென ஞவுறறது மணகாலபுனல விணடு
நிறைவாகிய பொருளயாவுமென னிளைவினபடி டடைபபே
னிறையாகிய பரததுவன யானலலது நீயென
றறையாயறி வரமுயென வயனுஙகழ றறருன (௪௧)

அககாலைபி லிருவோாயு மடாமாயை மறைககப
புககாருணா விலலாரமா பொருவானமுயல பொழுகிற
கைககாமுக முனிவுறறெதிா கணணனகுனி திடடுத
திககானைகள வெருவுமபடி சிறுநாணொலி செயதான (௪௨)

வலிசோபுய நெடுமாலகர மருவுஙகொடு மாநா
ணொலியாலர வரசுமபாக ருடனுடகிட வுவாா
கலியாாகடை யனலகாலகளா காலநதனை பொபபச
சலிபாதட லுடனினறடு சரமாரி பொழிநதான் (௪௩

கடுததானுருத தெழுநதாலெனக காயுஙகநத மிகவந
தடுததானமுத லகிலஞசுடு மயிலமபுசள பலவும
விடுததானவை முடுகாதயல விலகுமபடி விசைவிற
றடுததானொரு குணசகொணடியா சலசததவி சுறைவோன (௪௪)

சீறிததிசை முகனீடிய சிஙறயோதிம மதனமே
லேறிபபல படைமநதிர மெடுததோதினன விடுததா
னூறிததரு சருணைககட லுவணபபு ருகைததே
நூறிசசில கணைகொணடொரு நொடியிறறுகள செயதான. (௪௫)

கணடாதனை னிவனுகமொா சடிலககபபொழு தளவிற
றுணடஞ்செயவ னெனவேறழகடல சுவறசசுரா பதற
வணடஙகள வெடிததுடகிட வசனிககுல நாணும்
தணடொனறது கொணடஙகரி தடமாாபி லெறிநதான (௪௬)

முதிரசசின மெதிரசசுதன முடுகுஙகதை கடுகிற
பிதிாபடடுதிர் தரமைபபுயல பிளிறுறறிடு மொலிபோ
லதிரபபொரு செருவிறறின மடடாட லரகக
ருதிரபபிண முடைநாறிடு மோர்தண்டமு னுயததான. (௪௭)

விணணுறுடெரி கனுவததிரை விரியுஙகடல சுவறத்
தண்ணாரமதி தபுனலறிசை தமொறினா திரிய

டண்ணுடழி வுற்றுமபரு மடியும்படி மறமுற்
றெணணுதமா பொருதிடடன ரீனைமபது வருடம (சஅ)

பொருதிபபடி மலைவுறறிடு போதிறறிரு மார்பன்
சுருதிககிறை வனசெனனி துணிககுமபடி செஞ்சிற
கருதிததுணை விழியிறகனல காலககனல காலும
பரிதிபபடை விடடானது பலியாதுறல கணடே. (சகூ)

சூரமாமுகத தருமேலினிக கொளவானகொதித துததன
சரமானதங கெடுததேவினன றனியாடவிற குனிததே
திரமாமுக மொருநானகுள செழுநானமறை யவனறன்
வரமாாகணை விடுததானவளா வடவைககனன மான. (ருO)

பெணடானமுடி கொணடானிடம பெறறுனுத விறறீக
கணடானுறு மெணடோளிறை கணடானகன மணடா
னுண்டானுறு நுணடாதித ழொணடாமனை யுறைவோன
றண்டானுதி வணடானமுந்தி சமரமபொரு தமரம. (ருக)

கடுவெஞசின மொடுதமபடை விடுகினறனா கடிதினை
றடுவெஙகள மிசைதுஞசுவ ரரிடமபுய னெனவே
சுடுவெஙகனல சிகைகொணடெழு சுடரினறிரள வடிவாய
நடுநினறனன மதியமபொதி நளிாசெஞசடை முதலவன (ருஉ)

எடுககுஙகுட மாததினி லிலகுமபிறை குறையத
தொடுககுநதிதி பனனுகெனச சொலலுஞசதுாத தசியி
னடுககஙகுலி னபபேரொளி நணணுறறபி னனோா
விடுககுமபடை நீறுயவை வெநதிடடன மாதோ. (ருங)

வேறு.

நினமலை தனககு மூதத நீலமா மலைககும வேதப்
பொனமலை தனககு நாபபட் புனாதவா பதும ராக
மன்மலை நினற தெனன மாறுகொண டவர்தம மிற்றுஞ்
சொனமலை வுறுத வண்ணந தோன்றிய சுடரைக் கண்டார. (ருச)

பங்கயத் தயன்மால் விணணோா பார்ததகட் புலத்துக கெடடா
தஙகவர் மனததி-னுவு மளவிடற் கரிய தாகிச்
செஙகதிர்ப் பரிதி கோடி திரண்டொரு வடிவாயக் கூடிப
பொங்கொளி விரித்தா லென்னப பொலிநதபே ரொளியை நோககி,

அதிசய மடைந்து நீண்ட வழற்பிழம் பாகி நிற்கு
மிதனடி முடிகள் காண்பா னிருவரு மிசைந்து தம்மிற்
கதிதரு மடிகண் டிட்ட கடவுளென் றேன மாகித்
துதிபெறு முகுந்தன் கீழே தொன்னிலங் கீண்டு சென்றான். (ருசு)

கன்னமா மதங்கள் சிந்துங் கரிமுத லாக முன்னோர்
சொன்னவா ருயிர்க ளெல்லாந் துணுக்கிடப் பவளச் செங்கா
லன்னமாய்ச் சிறைக்கான் மேரு வசைத்திடப் பறந்து வாச
வன்னவா ரிசத்தோன் வானின் மணிமுடி தேடிப் போனான். (ருஎ)

மருவருந் துளவ மாலு மலர்மிசை வதிகின் றோனு
மிருவரு மந்த கால மிறந்துட விளைத்த தன்றித்
திருவரு மழலின் செய்ய சேவடி முடிகா ணாமல்
வெருவரு மனத்த ராகி வெள்கினர் மீள்கின் றாரால் (ருஅ)

கூடியங் கிருவர் தாமுங் கோலநீ டொளியை நோக்கி
யாடியி னடங்கும் வெற்பி னமர்ந்துயர்ந் தன்ப ருள்ளத்
தூடிருந் தருளுவோய் நின்னை யுணர்ந்தில மெம்மது சென்னி
ரடியாம் வாழ வின்றுன் றுணைப்பதங் காட்டு கென்றார் (ருகூ)

மாசிமா தத்திற் றேன்று மதிக்கலை குறைந்து தேயு
மாசில்பன் னுனக்காம் பக்கத் தரையிரு ளியாமந் தன்னிற்
றேசினால் விளங்குஞ் சோதிச் செஞ்சுட ராகி நின்ற
காசிலா நுதற்கட் பெம்மான் றனதுருக் காட்டி னின்றான். (சு0)

நீலகண் டமுமெண் டோளு நெற்றியிற் கண்ணு நீறுங்
காலனைக் காய்ந்த காலுங் கையினமான் மழுவுங் கண்டு
மாலவன் வாமந் தன்னின் மலரயன் வலப்பா னின்று
சூலபா ணியனை நோக்கித் துதிபல சொல்ல லுற்றார். (சுக)

ஓதியா யணுவா யொளியா யுயிர்க்குய் ராகி யென்றும்
பேதியாப் பரம தாகிப் பிறப்புட னிறப்பி லாமற்
சோதியா யெழுந்தாய் கேள்விச் சுருதியின் முடிவா யெங்கட்
காதியா யநாதி யாகு மடிகணின் னடிகள் போற்றி. (சுஉ)

விடைக்கொடி யுயர்த்தாய் போற்றி விரிமலர்ச் செழும்பொற்
கொன்றைத், தொடைப்புயா சலனே போற்றி துலங்குபொற் றோ
ட்டிற் றுருவும் படைக்கருங் கடைக்கட் செவ்வாய்ப் பைந்தொடி பங்கா
போற்றி, சடைப்பரம் பரனே போற்றி சங்கரா போற்றி போற்றி

விரித்துல கனைத்து மாக்கி வீக்குகாட் சராச ரங்கள்
பரித்துள புவன மூன்றும் பாலயேத் திரத்தி யூட்டி
யெரித்துநீ றாக்கிப் பூசி யெனபணிந் திலங்கு சூலந்
தரித்துநின் றாயே நின்பொற் சேவடி போற்றி போற்றி. (௬௪)

இலகொளிக் கதிரோன் றாகி யீரம்புனற் கும்பந் தோறும்
பலவுரு வாகித் தோன்றும் பான்மைபோ லங்கங் காயநின்
றுலகுயிர்க் கனுப வங்க ளூட்டுவித் தொழிந்த காலத்
தலகிலாக் கருணை நல்கு மமலனே போற்றி போற்றி. (௬௫)

அருவமா யுருவ மாகி யகண்டமா யசல மாகி
யொருபரம் பொருளாய் வண்ண மொப்புட னுயர்வு மின்றி
நிருமல னாகி யெங்கு நிறைந்துநீங் காது நிற்குங்
கருத்தரு ஞான னந்தக் கருணையங் கடலே போற்றி (௬௬)

காலனார் வீழத் தாக்குங் கனைகழற் காலா போற்றி
மூலமாம் பொருளுக் கெல்லா முழுமுதற் பொருளே போற்றி
பாலநேத் திரனே போற்றி படாதிரைப் பாலின் வேலை
யாலமுண் டிருண்ட கண்டத் தண்ணலே போற்றி போற்றி (௬௭)

பொடியெழப் புரமோர் மூன்றும் புன்னகை கோட்டிச் சுட்டாய்
கொடியினமீ னெழுது வேளைக் குளவிழி யழலிற் கொன்றாய்
படிமுதற் ககன மீறாய்ப் பரந்தியாம் பரிந்து தேடி
யடிமுடி காண்டற் கெட்டா வத்தனே போற்றி போற்றி. (௬௮)

நீர்வடி வானாய் செய்ய நெருப்புவ லுலவை வானம்
பார்வடி வாகத் தோன்றப் படைத்திட முன்ன மன்னுங்
கார்வடி வானக் கூந்தற் கவுரியு நீயு மொன்றாய்ப்
போர்வடி வின்றி நின்ற பிஞ்ஞகா போற்றி யென்றே. (௬௯)

எய்சிலை யுண்டென் றேறுதற் கேதுவா மிடையாண மாரனை
கைச்சிலைப் புருவ மைக்கட் கவுதமன் பன்னி கொண்ட
மைச்சிலை யுருவ மாற்று மலர்ப்பதன் வடத்தண் டாரந்
பச்சிலைப் பள்ளி யானுட் பரிவுடன் பழிச்சி யேத்த. (௭௰)

மருவிரி கமலப் போதின் மன்னுநான் முகத்தோன் வெற்பி
லருவிபோல் விழிநீர் சோர வாக்நெக் குருகி யன்பாற்
றருவிரி மலர்க டூவித் தமனியச் சபையி லாடும்
பொருவிரி கமலச் செம்பொற் பூவடி போற்றி செய்தான். (௭௧)

வேறு

நிலத்தானைக் கடுவொடுக்கு மிடற்றானை மழுத்தானை நீங்காச் செங்கையை, வலத்தானை மலைமகளைச் சேரிடத்தானை வரிசிலைக்கை மதனைக் காய்ந்த, சலத்தானை யெண்புயச் சலத்தானைத் தனைச்சூழ்ந்த தருக்கி வாழ்தென, புலத்தானை யுதைத்தமலர்ப் பதத்தானைப் போற்றிசெய்தார் லவ ரெல்லாம். (எ௨)

கந்தரனோ கந்தரத்தான் கருணைவிழிக் கடையருளிக் களிப்பினோடு, மந்தரவா னவர்புகழ்புள் ளரசுகைக்கு மச்சுதனை யளித்தே னுண்ணுங், கொந்தவிழ்நாண் மலர்க்கமலத் தவிசிருக்கு நான்முகனைக் குறித்து நீவிர், சிந்தைதனில் விழைந்தவரங் கேண்மினது தருவலென்று செப்ப லுற்றான் (எ௩)

கரியெனநின் றுயிர்க்குள்செய் கண்ணுதனீ கனற்பிழம்பாய் நின்ற காலை, விரிசுடர்விட் டெழுமொளிசேர் விளக்கிலவிழும் விட்டிலென வீழ்ந்து நீறு, மெரியுமெம தத்திரங்க ளீங்கெமக்கு மீண்டுதவி யாங்க ளென்றும், புரியுமிரு தொழிலுநிலை பெறவுனருள் புரிதியென்ப போற்றி னின்றார். (எ௪)

அன்றமரி விருவீரு முடியாமற் சோதிவடி வாயா னும்மு
னின்றவிராச சிவநிசியா மனசிவநா டனிலவிதித்த நியமத் தோடு [வா
மன்றனமலர் கொடுபூசை புரிந்திடினீர் நினைந்தவெலாம் வழங்கல்செய
மென்றயன்மா லிருவருக்கு மனமகிழ்வர மளித்திட் டிடம்புமபினனும்.

ஆதியிலம் பிகைநோற்ற விரதமிதன் பெருமையெவ ரளக்க வல்லார்
சாதிமுறை நெறிதவறுஞ் சண்டாளர் நோற்றிடினுந் தக்கோ ராகி
மோதிவருங் கடல்புடைசூ ழுலகிலவிரும் பியபோக முற்றிப்பின்னர்ப்
பூதிதரும் பெரும்பாவக் கடல்கடந்து முத்திநெறி பொருந்து வாரால்

ஆவிந்த மறையவர்கட் களித்தாலும் புரவிமக் மாற்றினாலு
மேவிந்தச் சிவநிசிபோற் பலன்றரா வெனவியந்து விண்ணி னோங்கு
மாவிந்த நடைபயின்று வந்தனைய கரியுரித்த வரதன் வாமக்
கோவிந்த னரவிந்தன் கோவிந்தன் முகநோக்கிக் கூறிப் போனான். ()

உலகுகுலவும் புயமுகுந்த னிவ்விரத நோற்றுயிர்காத் துடற்றுமேபோரிற, சலங்குலவு மரக்கர்குலச் சலதிவட வையிற்சுவற்றுந் தானே பெற்றுப், பொலங்குலவு மிதழ்விரிந்து தேன்றுளித்து வழிந்திமைம புயப்பொற் பூவி, னிலங்குலவு மயிலைமணந் திமையவர்கண் முதலெவர்க்கு மிறைவ னானான். (எ௮)

நலனுணர்வுற் றுயர்கமல நான்முகனோற் றுலகமுநால் வகையிற்
றோற்றமும், பலவுயிர் நினைத்தமனப் படிபடைத்துத் தன்றுகரப் படை
யும் பெற்றுச், சொல்லுமறை முழுதுணர்ந்து தூவியனப் புள்ளூர்ந்
துணங்கு பூத்த, வல்லுறழுமைக் கருங்கண்முலை வாணிதனை மணந்து
பெரு வாழ்வு பெற்றான். (௭௧)

சீதரனுந் திசைமுகனு நோற்றதற்பி னிவ்விரதஞ் சிறந்த தெங்கு
மோதவரு மாகமதிச் சிவநிசியுற் பவமீதென் றுணர்வீ ரென்றே
மாதவத்தி னுயர்சனகன் முதலானோர் மிசைவனத்தோர் மகிழ்ந்து கேட்பச்
சூதமுனிவரனிகழ்ந்தசரித்திரத்தைவிரித்தெடுத்துச்சொன்னானன்றே.

சிவராத்திரியுற்பவச்சருக்கம் முற்றிற்று.

சிவராத்திரிமான்மியச்சருக்கம்.

சொன்ன சூதனை சௌனகியல் வனத்துறை துறவர்கண் மறைகூறு
மன்னு மாவிரதத்தினை நோற்றிடு மடைவுமன் றானன்றுளிற்
பன்னு மாமல ரிட்டருச் சனைபுரி பரிசுநீ பரிவோடிவ் [றான.
றின்ன வாறென விரித்தெமக் குரைத்தியென் றிரப்பவங் கிசைக்கின்

மாக மாமதிச் சிவநிசி யுற்பவம் வகுத்துரைத் தனமிப்பா
லாக வத்துட னோந்துள தரணிரா வுற்றைநீ ருணர்வீரால்
யோக ராத்திரி சோமவா ரத்தினன் றுதயகா லையிலேதொட்
டேக மாகவந் நிசிக்கடை யளவுவா விசைந்திடி லிதுவாமே, (௨)

திங்க ளினகலை குறைசதுர்த்த தசிமதிக் கிழமையிற் றிகழல்லிற்
றங்கு சாமமா னளவுதொட் டிருந்திடிற் சயிலமீன் றருணமானைப்
பங்கில் வைத்திடும் பரமனைப் பூசனை பண்ணுகப் பரிவோடு
மிங்கு ளாத்தவர் கமலகண்மற் றிதனையும் யோகராத் திரியென்றே ()

ஈறு வந்தசா மத்தலை நாழிகை யிருளுவா விருந்தாலுந்
தேறு கின்றவச் சதுர்த்தசி யப்படிச் சேரினுங் கொளல்வேண்டு
மூறு தீர்தவத் துறவீர்காள் விதிமுறை யுரைக்குமிவ் விவைநோற்கிற்
கூறு மற்றுள சிவநிசி விரதமுக் கோடிநோற் றிடலொக்கும். (௩)

பருவ மாறுள வருடமோ ரொன்றுறு பன்னி ருமதிதோறு
முருவ மாமதி நிறைந்தது குறைந்திடு மோரிரு பக்கத்து

மருவு மாசதுாத தசியாறு நாளகினு நோறபது வழககாகும
திருவ மாநதமா தலரிதை நிததிய சிவநிசி யெனச்சொலவா. (௫)

அதிக மாகமா தசுதினிற் குளிககதி ரமபுலி குறைபககத்
திதிபன ஞ பகுயில நிஙகணமுற றிரிதியை சிததிரை மதிதேயு
மதியி னடடரி பிடபமா ததநுமுன மருவுமட டமிமாசில
பதிகயாழமதி மதிவளா சதூாததியாம பகாநதகற கடகததில. (௬)

விரியும ெ விலாக கலைகுறை பஞசமி விளஙகுமா வணிதனனிற
பரியுஞ சுகநி பகலவட டமிபுரட டாதிமுற பதினமூனறு
மரிய வைபபசிக கமபுலி வளாதிதி யாறிாண டறைதேளிற
றெரியு முறபடு சததமி பிறபடு திதியிலட டமிதானும. (௭)

ஓபபின மாாகழி யுபயபக கததினி லுழுதிதி பதினனகுஞ
செபபு மானமதி வளாமதி தனிலுறு திரிதியை யிவைகூலக
கபபு வேறகாக கணேணுத லருசசனைக குரியவா சமமெலலாந
தபபி லாசெடுநதிசைகொணமா தசசிவ நிசியெனச சாறறுமமே. (௮)

மாறின் மாாகழிச சதுாததசி யாதிரை மருவிலுத தமமாகு
மூறி லாககுடந திஙகளிற குளிாகதி ருடுபதி குறைபககந
தேறி நினறிடு சதுாததசி குசனகதிாக கிழமையிற சோவுறறு
வீறி னறகதி கொடுககுமுக கோடியாரு சிவநிசி கிணையாமால். (௯)

உறற பனனிரு மதியிலிவ விரதநோற றுளமவிழைந தனமுன்னுட்
பெறறு ளோராயன மாசியிற கேசவன பிறஙகுபங குனிதனனிற
சொறற சிததிரைத திஙகளிற பாாபபதி சூரியன விடைமாதத
தறற மறறிடு மிதுனமா ததநா ளுடியிற குமரேசன. (௧௦)

சிஙகத தமபுலி கனனியிற சேடனிந திரனெடுந துலைததிஙக
டஙகு காாததிகை நாமக டனுமதி தனினமனனை மணிதையிற
றுஙக மாரிமி லிடபதே வனபசுஞ சுகமொழி யுமைவாம
பஙக னீடரு டநதிடத தககநற பககராத திரிசொலவாம. (௧௧)

மகர திங்களி னபரபக் கததிடை வருபிர தமையெயதப் [தாகிப
புகலு மனறுதொட டெதிாநதபன மூனறுநாட் புசிப்பதோர் பொழு
பகாத ருமபதி ணனகினி ஞுறபது பககராத திரியாகு
மிகப ரநதரு விரதமற றிதறகிணை யாவரோ புகலகிறபாா. (௧௨)

அருட ருளுசிவ ராததிரி யிப்படி யையநதுபட் டதுவாகு
முருகு காதலேர் டைநதையு னோற்றனன றுரைததவை முடியாதேன்

மருவு மிங்கிதி ஞெனறனே விதித்திடும் வரனமுறை வழுவாமற
பெருகு மனபுட னேறறவர் பெறற்கரும பெருங்கதி பெறுவராரால

ஊனதை முணடமு பசுசியி னுறுவினை யோட்டிமேற பதஞ்சாரவான
கோதை பஙகன தருடகடற குளித்திடுங கோதறு குணததீரகா
ளோதை யாமெடுத தனைபபதிங குமகனினி யிமையவ ரறியாரிப
பேதை மானுட ரறிவரோ சிவநிசிப பெருமையின றிறனம்மா (கச)

வேறு

மததகமால் களிறறுரிவை போாததுழவை யுரிததுடுதது மதியஞ
சூடுமெ, விததகனீ னிறமிட றறுச சிவனிரவா கியவிரதம விளங்க நோற
கி, லுததமமத திமமதம மெனவொருமூ வகைபபடுமோ லொழுங்கிற
சொலவன, முததழலவேட டிடுமுனிவீர கேணமினெனச சூதமுனி
மொழிவ தானுன. (கரு)

விரிததசெழுங கதிரபபரிதி மேறறிசைபோ யநதிவநது மேவுங காறுந
தெரிததிர யோதசியாந திதிநினறு பின்புசதுாத தசிதான் கூடித
தரித்தவிரா வன்றிமறறைப் பகனமுழுதுந தங்கியிடிற றுகட டந்தி
யுரிததபிரா னிரசனிககு ளுததமததி லுததமமா யுரைபபா மன்றே. ()

உதிததகதி ரத்தமிதத பின்கூடுஞ் சதுாத்தசியுந் தமமா மெனபா
துதித்தவுத யாதியுத யாந்தமதாயப் பகலிரவு தோய்ந்து நிறகுங [ன்
கதித்தசதுர்த் தசிகதிரத் தமிசகுமுன்சோ சதுாத்தசிநற் கங்குற போதி
மதித்தபதது நாழிகையிற் பினகூடுஞ் சதுாததசிமத திமமா மன்றே. ()

அல்லினிரு பதுகடிகை யளவுசதுாத் தசிதானின் றதற்குப்பின்னாச
சொல்லினுயர் மதிபரிதி யுடனகூடு மமாவாசை தொட்டத னோடு
புலலியிடி னதமசிவ ராத்திரியா மெனவெடுத்துப் புகல்வ ரல்லி [மால்
னல்லியல்சேர் பதின்மூன்றாந திதிதொட்ட சதுாத்தசியே நன்ற தா

கங்குறனிற்பதின்மூன்றாந் திதியுடனேசதுர்த்தசியோர் கலைதான்கூடி
லங்கதுவே சிவநிசியாக கொளலவேண்டுஞ் சிவரூப மாகு மேனமை
நங்குசதுர்த் தசிதிரயோ தசிசத்தி ரூபமிவை தாமென் றுகித்
துங்கமுறக் கூடிமிராச் சிவலிங்கா காரமெனச சொல்வர் மன்றே.()

ஆசிலமா வாசைதொட்ட சதுர்த்தசிதா னுவியக லங்கம்போலா
ம்பேசுமதிற் பூசைசெய்யிற் பிரமகத்தி தோடமுண்டாம் பிறங்கு மக்
குதா, தேசமுழு வதுங்கெடுமேற் புண்ணியம்போஞ் சிந்தைசெய்யிற் றி

கெகிட் டுள்ளங், கூசுகா கங்கடனிற் கொடியவிர வுரகமதிற் குளிப்பா மாதோ. (௨௦)

ஊன்றிலமா வாசைதொட்ட சதுர்த்தசிவை திகர்விரதத்தாக் குரிய வாகுங், கூறுபுகழ்ச் சைவர்முன்னுட் கொளலவேண்டுந் திருவோணங் கூடி நிற்கு, மாறிலமா வாசைதொட்ட சதுர்த்தசிதான் விரதத்தருக்கு மவாழ்வின் மிக்க, தூறில்சிர கத்தருக்கு மாகுமமா வாசைசெனுந் தோடமின்றே. (௨௧)

அற்றமில்த் தராத்திரிமுன் சதுர்த்தசியோர் கலைகூடி னன்றுகொள்க, செற்றமிலச் சதுர்த்தசிநள் ளிரவினிற்பின் னொருகலைதான் சேடித்து நின்றுன, மற்றநாட் கொளலவேண்டும வைதிகரும் விரதத்தாகளு மதிக்கும் பக்க, முற்றதுதா னிரண்டுபடி லிரவிலதி கத்திதிதா னுசித மாமே. (௨௨)

நித்தியநு சோகதுவரில் வைதிகர்க்குஞ் சைவருக்குஞ் சிறந்த தாகு, மதிக்குமற்றை நிசிக்கடையி னமாவாசை கூடமூதன மமுமா னேந்து, நதிச்சடையோன் றனைப்பூசை புரிந்திடுதல் சைவருக்கு நன்று மென்றே, விதித்தனரான மதிக்கிழமைச் சதுர்த்தசிக்கு மிந்தமுறை வேண்டுந் தானே. (௨௩)

அற்றனின்மூ வைந்துகன்ன லாமளவிற் சதுர்த்தசிமுற் றினத்திற் கூடி, மற்றைநா ளிரவுபதி னைந்துகன்ன லளவிலுவா வந்தொன்றுசி, யுற்றிடிற்பிற் றினந்தனிலே பூசைபுரிந் திடலாகா தொழிகமுந்தச், சொற்றினத்தருச்சனைசெய் திடவிதித்தார் சைவநெறித் துறையின்றோரே.

முற்றிதியி லோர்பொழுதுண் டிடையிலவித் தியந்திதியின் முழுது முண்ணு, திற்றிதனிற் றுயிலொருவி யேற்றிதனைப் பூசித்தி யாமநான்கும், பிற்றிதியிற் சிவனடியார்க் கன்னமளித் பாரணந்தா ன பின்னர்ச்செய்யச், சொற்றிடு மாகமமாதச் சிவசிகோற் றிடக் கருத்தித் துணிந்து ளோராகவே. (௨௫)

ஓதவருஞ் சோமசிவ நிசிதனக்குச் சதுர்த்தசியி னுண்டு வாவிற் றுதவிழ்பூங் கொன்றையணி வேணியனைப் பூசைசெய்து சாமநான்கு நீத்தனற பிரதமையிற் பாரணஞ்செய் திடவேண்டுஞ் செப்புமைக்கு பேதமுள்ள சிவநிசிக்குச் சதுர்த்தசிசங் கானிரவயப் பிறங்கி னின்றால.

இன்னசிவ நிசிவிரத நோற்றிடுவோர் முற்றினத்தி லெய்தா நின்று, வன்னதிர யோதசியி லொருபொழுதுண் டரிவையர்தோ ளணை

த லினறிச, சொனனவிர வகறறியறறை வைகறையிற் புனிதநீத் தோயத தாடிப, பினனாதின மணியுதிககுங காலையிறசெய கடனை தது மபிறழா தாறறி. (உஎ)

மதிமுடியோன்கோயிறனை வலம்வநதுதணடனிடடு வணஙகிவாயாற றுதிபுகனறிலவயினேகி யிழிகுலததோா பாதகாபாற றுஙனிடாமற கதிாறுமற றவருடனவாய பேசாமற கணணிணெதிா கணடிடாம னதியிடைபபோயநணபகலி ஞனவிதி வழுவாது நன்னீ ராடி (உஅ)

துயயவெணணீ சிரணடுடுததிட டுசசியிறசெய கடன்கழிததுச சுடலை யாடு, மையனைபபூ சிககுமிடங கோமயததான மெழுகியபின னமனொன ஞடை, செயயதுகி லேததிரததால விதானிதது வாழைகனனல சிறகக நாடடி, மையகஞண மலாமாலை தோரணஙக ணிரைநிரையின வயஙகநாறறி (உகூ)

கணணுதலை யருசசிததற குரியபொருளனைததினையுங கருதித தேடி விணணுலவு கதிருககன மேறறிசைவே லையினமுழுக வீழும வேலை, தணணுலவு சநதனநற றூபதீ பாதியிம சயில மீனா ற, வொணணு தலோாபாகனுறை சநநிதியின முனனமிவை யுதவி யனபால. (௩0)

அநதியினிற றணபுனறோயந தருககியநற கிரியைசெப மாறறிய பின்னா, வநதிளமா/மதிமுடிதத வளளறனைப பீடிகையில வைததுத தாபித·திநதியமோ ராநதவிததிட டாகமநூன் மறைகளெடுத தியமபா நிறகு, முநதியமந திரஙகளிஞற பூசைவிதி வழுவாமன முடிததல வேணடும. (௩க)

முன்னமுதற் சாமத்தி லானிலைந்தா லாட்டிடுக முறைமை யாகப
பின்னரிரண டாஞசாமத தைநதமிாதா லாட்டிடுக பிரசந தனஞ
னன்னயஞ்சோ மூனருய சாமததி லாட்டிடுக நாலாஞ சாமங
கன்னலினசாற் றினிலாட்ட காரணவா கமமெடுத்துக கழறிற் றனறே.

ஆசகல்கோ சலந்தயிாபால் கோமயநெய் கௌவியமைந் தாகுஞ
செநதேன், காசகல்சாக கரைததிபா னெய்யிலையைந் தமிாதமெனக க
ளாவ ரிதனை, மாசகல்கௌ வியம்போலத தனிததனியே தாபித்து மதி
யஞ்சூடு, மீசன்மணி முடிமீதி லாட்டிடவா கமநூலக ளெடுத்துக் கூறும்

சந்தனமுற் சாமமதி லகிலிரண்டாஞ் சாமமதிற் சாம மூன்றிற
கநதமிகுங கருப்பூரங் கடைசசாமங் குங்குமஞசெங்கமலப் போதில்

வந்தருணன் மூசுவழுந்தன மகபதிவா னவரொவரும் வணங்கியேதது
மந்தமிலா முழுமுதலவன் றிருமேனி குளிரமிகு மனமிற் சாத்தி. (௩௪)

முறசாமம வில்வமதிற பிரசாம முளரிமலா மூனறாஞ சாம
நறசாதி மலாநாலாஞ சாமமதி னநதியா வாததப பூககொண
டறசாருங களததிறைககுச சாததுகவென் றுகமதது ளதிக மான
சொறசாா முளளசிததத தநதிரநா ளுருததிததனைச சொனன தாமால.

மூணடகமுறசாமமதிற றுளசியிரண டாஞசாம மூன்றாஞ சாமங,கண
டகஞசோ கூவிளமுத தளசகிளைநான கெனபபகுதத கனிடயிற்சா
மம், விணடலாநது மததுளிககு முறபலததின மலாசாதத வேணடு
மெனறே, யணடொலாம புசழநதேததுஞ சிநதிடமா மாகமநூ லறை
நத தனறே (௩௫)

விலவமொசசி மாவிலஙகை மூடகிளுவை வெள்ளிலடஞ்ச விலவ
மாகச், சொலவரிவற றினறழைமுக கிளையாகக கொணடயனமா றெரு
டாநதுங காணு, நலவரதன றிருமுடியி னுனகுசா மமுஞசாதத னன்று
மீது,கலவியறிந தவருணரக காரணவா கமமுறைாதத சுருததா மன்றே.

ஏதமின்முறசாமமுறகப்பருபபொடன்னமாகுமறறையிரணடாஞசாமங்
கிதகலபா யசமாகுஞ சாமமொரு மூனறதனிற றிலஞசே ரன்ன
மோதவரு சாமமொரு நானகதனிற சுததான்ன முறைதரா பூத
ராதனிவே தனநதனகதச சுததான்ன மாஞசாம நானகிற குமமே. ()

சருவஞஞனை யுககிரனே சஙகரனே சிவனேசாம பவனே சான்றாய்ப்
பெறுகதியை நலகிடு மீசானனே மகவுக கிரனே பேசு
மறுவறுபூ தாதிபதி யேயென்னு மநதிரமோ ரெட்டு மோதி
யுறுதியுடன றூபாதி நிவேதனயக ளனைததினையு மொழுஙகிற செய்தே.

நாமததினிருககெனுஞ்சொன் னெட்டுமறைமுநதவநது நணணுஞ்சாமந்
தோமததினசுறறிரணடாஞ சுருதியிரணடாஞ்சாமஞ் சொற்றமூன்றாஞ்
சாமத்திற சாமமறை யீறறிலுறு மறைநாலாஞ சாமந் தனனி
லீமததி னினறுடு மாதிதிரு முன்னேதி யிருகை கூபபி (௪௦)

உருகுமுளத துடனிருந்து ளொருவியிரு விழிதனிலு முறககமி
னறி, யிருளுறுகங குலினயாமநான்கினுமிப படியருச்சித திறுதி தோ
றம, பொருவிலருக கியங்கொடுதது காயடியேன் புரியுமிநதப் பூசை த
ன்னைத், திருவுளத்தி னயகதருள்வா யெனததுதிததுத தணடனிட்டுத
திருமுன வீழ்கதே. (௪௧)

இன்னனநற் சிவபூசை யியற்றியற்றைப் புலரிதனி லெழுந்துபோ
கி,சென்னதியிற புனலாடிக் காலையிற்செய் கடன்கழித்து நவினறவாறே,
யன்னதினத் திறுமபகற்போ தானையருச சித்தறபி ஞறுதீக்கை, சொ
னனகுர வனைபபோற்றி யந்தணருக காடையனன ஞசொன்ன மீநதே

அஙகவாத மனுமதியாற் பாரணஞசெய் திடல்வேணடு மறறை வைகற
றஙகுபகற கடனனைதது கால்சநதி யுடன்முடிததுத தாழுங கீழபாற
செஙகதிரவன் றுதிததாறு கன்னலுககுட் பாரணநதான செயதா ராகிற
றுஙகமுஞ்சவளமொன்றக கனநதபலமுளதென நூல சொலலுமாதோ

அலைசெறிபாற கடலவிடமுண டருளவானமுப் புரநதழலுக கனி
பபான் மேருச், சிலைகுனிதத சிவனிரவிப படிசோறபோ சிவகதியிற
செல்வ ரன்றிக, கலைமுழுதுங கறறுணாநத மாதவததி ரனனவாழுற க
ருவின மூவேழ, தலைமுறையி லுளளவருஞ சததியமுத தியிறசோத ற
பபி டாதால. (சச)

அறைமறைமந திரவிதியா லருச்சிகக விரகிலரே லனப ருளளத
துறைபரம னைநதெழுததை யுசசரிததி ரெட்டுவகை யுபசா ரததாற
பொறைதருமன புடனபூசை புரிநதிடுக பொறியளிகள பூநதா தூது
நறைகமழசெங கமலமலா நானமுகததோன பூசையினு நயப்பனம்பன

இததகைய சிவாச்சனைசெய திடமாட்டா விருததாகொடி யிடை
யார் நோய,ருததமநற் சிவநிசியி லூணேடு துயினீததுச சாம நானகுஞ,
சிததமிகக களிகூாநது சிவபுரா ணஙகேட்டுச செபஙகள பண்ணி, முத
தனுறை சினகரததிற சென றானைச சேவிததன முறைமை யாமே. ()

அசிக்கணுமை பஙகனைமுற சாமததி லருசசித்தாங கதற்குப் பின்
னாப், பசிககழிநதோா நீாசிறிது பாலசிறிது பருகவனறேற பழங்கள
சறறே, புசிககசல பானநன்று மததிமமபால் பழமதமம் பொருவில் கந
தஞ், சுசிககொளப்பக் தோசைபிட்டு மர்ந்தலத மததமஞ் சொல்லுங
காலே. (சஎ)

பகாதருபா ரணமுழுவாப் புணாநதிடுமுன் பலன்கொளசைவா
பண்ணை வேண்டு, மிகறருமப புரமெரிதத பரமனுயர் சீர்ததிகளை யெடு
தது முன்னோர், புகல்சரிதை பாராட்டிப் பிற்பொழுது போக்கியெழு
புரவிததேரோ, னெல்பொழுதிற் கடன்கழிததுத் துயில்வரறவை யக்கி
யன்ன மருந்தலிாகா. (சஅ)

பாரணந்தான் புரிந்ததற்பின் பகற்பொழுதிற் சோமபொகேண் ப டைசெய தாரோ, லாரணங்கள் பயின்றகுல வந்தணரைம பதிறறிரட்டி யாயி ஞேரைக, காரணங்க ளொன்றுமின்றிக கெருணறகமே பழியடை வா கருதலு சாந்திப், போணங்கி லோமமறை விதிப்படியே புரியிலாத ப பிழைபோ மன்றே. (௪௯)

முததியினை விருமபிமுதற சஙகறபந தவருது மூவெட டாணடு
பததியுட னிவவிரத நோறறதறபின வேதியாசகுப பசுபபூ தான
நிததிலவெண ணகைககன்னி தானமனன தானமுட னிதிய நலகிப
புததியுடன சிவரிசியாம விரதமொழிவதுவழககாப புகலவா மனறே

வேறு

இநதநல விரதந தனைசசிவ னாநதிக கிசைததிட வுணாநதுசெங சதி ரோன, கநதவேள கதைகலககாலனவிற காமன கடவுளா கணஞெரா யிரதகோன், செநதழற கடவுண மதிநிதிக குபோன செபபிய வரனமு றை நோறறுச, தநதம மனததில விழைநதன பெறறுத தகைபெறு தலை வரா யினாரால (௫௧)

என்றுரைத திடலு நைமிச வனததி லிருநதவ ரிருகரங கூபபி, ந னறுரைத தனைநீ நாநிலத துளளோா நவையறு சிவநிசி நோற்றிட,டொ னறுதற கரிதா முததிபெற் றவாக ஞளரொனி லுரையென வுயாநத, கு னறுறழ தவததுச சூதமா முனிவன கூறுவன கேணமினென றிசைப பான். (௫௨)

சிவராததிரிமானமியசசருககமமுறறிறறு

சுகுமாரசசருக்கம்.

கநத நாண்மலாக குவளைநட் புறுகதிர மதியஞ
சநத ஞடவிப் பொதுமபாிற றவழநதுசெல சாரல
விநத மால்வரைக குததாத துததியின் விரிநீ
ருநது வெண்டிரைச சிநதுவென் றொருநதி யுளதால. (௧)

விடுகக திர்ததிர ணிததிலக கோடுகள் விரவி
நெடுநத ருககளை மூரிததுநன் னீலவண டாாபப
வடுக்கெதா ழிற்புரிந் தடவிமால் வரைநின்று வரலாற்
கொடுங்கெர் லேககடம் பொழிகவுட் களிறெனக குலவும. (௨)

கலைகள கறறறி புலவாவாயத தோன்றிய கவிபோண
மலையி டைபபிறந தளதகரும பொருளகொடு வநது
தலைமை யுறறசீர பெறறுயா சஙகமாாந தெஙகு
முலவி மாநிலத தவாகளுக கினபமே யுதவும (௩)

எநது பூணமுலை யெயிற றியா வயிறலைத திரஙகக
காயநத புறகுரம பைகளழித தமபுவிற கவாநதே
டாயநத பாலையிற குறுமபுக ளடககிவே லாசா
வாயநத வெளவளை முழஙகவாந தாலென வருமால. (௪)

கருது மநதிக களா மருங குளதுகட கமலத
திருமகட கணி யணைநது தேவரும வியபபத
தரும நீதியுஞ செலவமுந தழைபபது தகைசால
பொருவில குஞசர புரியெனப புகலொரு நகரம. (௫)

உழவ ருவயற கமலவாண முகததிய ருவபப
மழவ ருதநல லாடவா மணவினை முடிககும
விழவ ருதவெண சஙகொலி வீதிதோ றிரடட
முழவ ருதவம முதுநகாப பெருமையாா மொழிவாா. (௬)

நீரு கநதகாா நிகாநிறம படைததிடு நெடுமால
ஏரு கநதைந துகிலுடுத தரிககலை யிகநது
பாரு கநதளந திடநிமிாந தாலெனப படுமம
போரு கநத முகபபுறஞ சூழநெடும புரிசை. (௭)

வீழநது விணமுகில வேலையென் றணணாீா மிகுநதி
டாழநத களறுநீ டிஞசியை வளைநதபே ரகழி
தாழநது மீதுய ரடிமுடிச சககர கிரியைச
சூழநது வெணடிரைப பெருஙகடல சுறறிய தொககும. (௮)

குறையில பொனனெயிற குடுமியிற றெடுததுயா கொடிக
ளறைதி ரைபபுன லகழிசசூ ழநதக ரிவை
நிறைவ னபபெதிா ரோககுற மாடியா நிலவின்
கறைது டைததிட நீடடிய கரஙகளிற கவினும். (௯)

நிலவு மாமணி விமானஙக ணிலததிருந தெனப
பலவு மாலவரைக குலநிரைத தெனககதிா பரபபி
யுலவு மானமறிக் கூனமுது குரிஞசிட வுயாநது
குலவு மாடகத தியறறிய கூடமா டஙகள. (௧௰)

மாற தாமென நிழலுடன் மலைகா மலைக
ளாற தாமென விடும்தம பெருககெடுத தலைபபச
சேற தாயநெடுந தோகளுஞ சனங்களுஞ செலல
நீற தாயததுக ளெழுநதுவிண புதைககுநீள வீதி. (கக)

வையம யானையும விலைபெற வளாமுலை வருதத
மையு நுணணிடை நாரியா புலவியிற கழிதத
துயய மானமதச சேறறெறி துவளுழுத தாரு
செயய மாமணிக கலனகிடந தெறிபபன தெருககள. (கஉ)

ஆதி நூலுணாநதணா சாலைக ளொருபா
னீதி மனனவா நிறைமணி மாளிகை யொருபா
லூதியமபெறு வணிகாவாழ வசதிக ளொருபாற
சோதின மணமகள புதலவாதய குலமனை யொருபால. (கந)

மெலிககு நூலிடையறுமென மேகலை யாறறிச
சலிபப நாணமலாத தாளணி தணடைநூ புரஙகள
கலிபப நீடிய காநதளங கைவளை கலினென
றொலிபப மாதாக ளூடக மாடாங கொருபால. (கச)

அலைக டறகடைந தரிசுராக கமுதளித தறுபோற
[illegible]லைமை பெறறமுத தமிழககட றுவமைத தகு
வுலைவு றககூலக கிசசுவை செவிபபுலத துணபான
கலைகள கறபவாக குழாபபவா கழககமங கொருபால. (கரு)

வாாவி சிததிடு மணிமுா சோதையுங கொடிஞசித
தோவிடுததிடு மோதையும பிளிறுசிந துரஙகள
போாவிடுததிடு மோதையும புரவியின கனைபபுங
கார்விடுததிடு மோதையின முமமடி காடடும. (கசு)

மறைவி ரிததுரை பயிறறுந ரோதையு மனனா
திறை யளககவந தீணடின ரோதையுந தேவாக
கிறைமை யிறறினறு சாறறய ரோதையு மெழுநதிட
டறை கடறபடு முழககமுந துளககுற வலைககும. (கஎ)

துண்ட மாமதி தவழமதிற றென்னக ரதனுட
கணட வாருயிாத் தொகைமுத லடஙகிய கணககா
லணட கோளகை கவிததிடுமெ பேருல கனைதது
முணட முண்டகக கணணிறு ஞுதரமொத துளதால. (கஅ)

அரிபு ரந்தரன் விரும்புமந் நகரளிப் பவன்றே
னுரிபு ரந்தரித் துயாவட வரைகுழைத் தருத்துந்
திரிபு ரஞ்சுடு சிவனடி சிந்தைசெய் பவனருட்
பரிபு ரந்திகழ் திருவுறை பரிபுரஞ் சயனே. (௧௯)

காந்து செம்மணிச் சேடனுங் கமடமுங் கடம்பா
யேந்து கோட்டுமோட் டிபங்களோ ரெட்டுமெண் கிரியு
நாந்த கத்தொடு சமரமேற் றெதிருற் றணுகும்
வேந்த ருஞ்சுமை யாற்றிட மேதினி பரிப்போன். (௨௦)

வேத நூன்முறை திறம்பிடா தெங்கணும் விளங்க
மாதர் கற்பெனும் வரம்பழி யாமனமா நிலத்தோர்
பாத கம்பழி பயின்றிடா தருள்விழி பரப்பி
யாத ரத்துட னறப்பயிர் வளர்த்தர சளித்தான். (௨௧)

அனைய கோமகற் காசிசொல் புரோகித ஞென்னோ
வினையி னீங்கிய சுராகுரு நிகர்ப்பவன் வெண்ணூல்
வனையு மார்பினன் முத்தழல் வேள்விகள் வளர்ப்போன்
றனைய ரின்றியே நெடுநாட் டவத்தொடு சரித்தான் (௨௨)

சொற்ற வேதிய னில்வயிற் றோசுதன் றீமை
முற்று மோருருக் கொண்டென முடங்குவெண் டிரைக்
ளெற்று பாற்கட லிடைவிட முதித்தென வெழில்கூர்
பெற்ற ஞாமறைக் கொழுந்தினன் தருட்பெறப் பிறந்தான். (௨௩)

தோன்று மைந்தனுக் குயர்சுகு மாரனென் றருளா
லீன்ற தந்தைபே ரிட்டழைத் தோமணி யழுத்தி
யான்ற பொன்னணி யணிந்தையாண் டனுகிடு மளவின்
மூன்று நூல்வினை நான்மறை விதிப்படி முடித்து. (௨௪)

ஆதப் பன்வட திசையணை யுத்தரா யணத்துத்
தீத கன்றிடு மோரைகூ டியசுப தினத்திற்
ஞுத விழ்ந்தவெண் டாமரை யாள்சரண் வழுத்திப்
பாத கம்பயின் மகற்குநான் மறைபயில் வித்தான். (௨௫)

ஆய்ந்த பற்பல கலைகளு மாவினுக் கமுத
மீந்த தாமெனக் கமரிடை யுகுத்தபா லென்ன
வேய்ந்தி டாமலற் பகலெலா முணர்த்திட வுணர்ந்து
வாய்ந்த காமவேள் கணைக்கிலக் காமென வளர்ந்தான். (௨௬)

சவள மால்களி றெனவரு காட்சிகண் டுருகித்
துவள நூலிடை நடந்துபின் றொடர்ந்துதா முல்லைத்
தவள வாணகை கோட்டிமற் றருந்தனங் காட்டிப்
பவள வாயினார் காமுறு பருவமெய் தினனால். (உஎ)

கஞ்ச நாண்மலர்க் கண்ணினன் கலைமதி தகாதது
விஞ்ச வேங்கொத் திணக்கிவைத் தனையவெண் ணகையான்
சஞ்ச ரீகமட் டார்பசுந் தாரொடுந் தழுவி
மஞ்சு கீண்டெழு மின்னென நுடங்குநூன் மார்பன் (உஅ)

பெய்யு மாமழை முகிலெனப் பிளிறுசிந் துரத்தின்
கைய தாமெனக் கவின்றரு தாழ்தடக் கையான்
றுய்ய வாரிச முகைமுறுக் கவிழ்செழுந் துணரின்
செய்ய தாளினன் றேடரு மாடவர் திலதன் (உகூ)

சொன்ன விண்டுவிற் றிரண்டுயர் பணைத்தடந் தோளான்
வன்ன மேகலை மடந்தையர் கண்கவர் வதனன்
கன்ன லஞ்சிலைக் காமனே காட்சிதந் தனையா
னன்ன வன்றிருப் பேரொழி லாரொடுந் தறைவர். (௩0)

தென்ற லந்தடந் தோமிசை வருமதன் செங்கை
யின்ற லம்புகள் பட்டபட் டுப் பதைத்துளம் வருந்திப்
பொன்ற யங்குபூட் புணர்முலைக் கணிகையர் போக
மன்றி லென்றிட நுகர்ந்தவர் வடங்கில னாகி. (௩க)

பழுதி லன்புட னுதயமுற் பகருமப் பொழுதங்
கொழுந ரன்றியோர் கடவுளைத் தளிர்க்கரங் குவியா
வழுவில் கற்புடை மடந்தையர் தமைமன மருட்டித்
தழுவி யாணினத் தொருமழ விடையெனச் சரித்தான். (௩உ)

மாமன் மைத்துன னெனவழைப் பாணியர் வரையுந்
தாம னாகம புராணநூல் சதுர்மறை யென்னு
நாம னாவினி னவின்றிடா னொடொறுஞ் சிலைக்கைக்
காம னாகமம் வேதமீ தாமெனக் கற்பான். (௩௩)

ஈடு வாடைமற் றிலேயென னெனுமருந் தியற்றிப்
பீடு சானிறை முறைமையிற் பெருந்தகை பெற்ற
கோடு மாமணிக் கும்பமோ குவிமுலை சுமக்கும்
வாடு நூலிடை மகளிரை வசப்பட மயக்கும். (௩ச)

உலக்கு நாளணித் தாயினாக் கொளிக்குமீ னொக்கு
நலத்தி னோசிலைக் காமவே ணணுகினு நழுவாப்
பெலத்த முலைலயின் றருக்களை வேரொடும் பிடுங்கி
நிலத்தி னீங்கிட விசைத்தெறி சுழல்வளி நிகர்த்தான. (௩௫)

அந்தி வெண்பிறை முடித்தவ னடித்துணைக் கமலஞ்
சிந்தை செய்கிலன் றிருவுருக் களைச்சிலை யெனவே
நிந்தை செய்பவ னீதியாய் நித்தமு மியற்றுஞ்
சந்தி வந்தனை மறந்தனன் றுறந்தனன் றருமம். (௩௬)

இந்த வாறிவ னொழுகிய படிறுக ணடியாருந்
தந்தை பாலெடுத் தூணாத்திடத் தனையனைக் கூவி
யந்த மாநகர்க் கலைஞரை யழைத்தரு கிருத்திச்
சிந்தை தேற்ற வுறுதிநன் மதிபல செப்பும். (௩௭)

பிரம னைக்குறித் தாகிய பேதையைப் புணர்ந்தோ
ரறமெ டுத்தணை பொடுபுகழ் பெருமையொன் றடையார்
மறமி குத்தவெம் பவம்பழி மாற்றரு மச்ச
மிறலி யற்றிடும் பகையிவை நான்குமெய் திடுவார் (௩௮)

நீடு றுதுகால விளமையென் றுளத்திடை நினைந்து
நாடு ராபிரா மனையெனி னுமநீர வைப்பில்
வீடு றுப்புகழ் மேவுவா வித்தைகை வித்தவ
கேடு றுமர கக்குழி விழுந்தழுந் தகிலார். (௩௯)

ஊறு தீரமரத் தூரியி னொன்றென வொன்றி
வேறு பேதங்கள் காட்டுபுன் மனத்தினோர் விழைவாற்
கூறு நீணிதி கவர்விலை மகளிர்பாற் குறுகி
யேறு காயமே நுகர்பவர்க் கிகபர மில்லை. (௪௰)

என்று பற்பல நன்மதி துன்மதி யிதயந்
துன்று மச்சுகு மாரனுக் குரைத்தலுஞ் சொற்ற
தொன்று மற்றவன் செவிப்புல நுழைந்தில துயலுஞ்
சென்று தைத்திடா ரெடுமொழு ளொவ்வெச சிதைந்த. (௪௧)

கப்பி னாடொறுங் களித்துணை வரிப்பினுங் கோழி
தப்பி லாதுபுன் குப்பைபோய்க் கிளைத்திட றவிரா
தொப்பி னா[illegible] துறுதி யேபல கோடி
செப்பி னு[illegible] சேர்ப்பர் மனத்துயில் விடார் தீயோர். (௪௨)

களிப்பி னுஞ்சுடுங் கட்குரா கடல்கடை யமிர்த
மளிப்பி னுஞ்சுடு மாற்றிரைக் குளிர்புன லத்துக
குளிப்பி னுஞ்சுடுங் குன்றுறு குகைகளிற் குறுகி
யொளிப்பி னுஞ்சுடுங் காமமிக் கூர்தர வுழன்றான். (௫௩)

தூய நீத்திழி தொழில்புரி துறகுணத் தினைத்
தாயு நீத்தன டந்தையு நீத்தன னமாக
ஞேய நீத்தனர் நிலந்தி மகளிரே னிகழ்
மாய நீத்தின் மயக்கறத் துறந்தவர் மனம்போல (௫௪)

தொழுகு லத்தவர் குலத்தினிற் றோன்றத் தோன்றிய
பழுதுபறபல வினைத்திழி குலத்தொழில் பயின்றாள்
முழுமு தற்பொரு ளாயமறை நேருஞ்செய்கான முகத்தோ
னெழுது மத்தக விதிவழி விலக்கின்றோ ரெவரோ (௫௫)

கனனி மாடமுங் கடிமதிற் காவலுங் கடந்து
துன்னு மாரிருட் பொழுதின்மங் கையாமுலை தோய்வா
னன்ன மன்னவர் தமைப்பிறர் விலக்கினு மமையா
ரின்ன தன்மையி னியங்கிவை நிகழ்ந்துறு மேல்வை (௫௬)

முத்த மீதினு முளரிமென் முகிழ்முலை முகத்தும
வைத்த பறகுறி நககுறி கண்டெம் மினையார்
நத்த மகளூ கறபழிந தாரோ சசலித்து
லகத்த வெறுதைய ராகியக் கடிநக ருள்ளார் (௫௭)

காவல் கட்டழித் திரவினிற் காவிஞ லெய்தி
பாவ ரிததொழில் புரிபவ ரொணமனத் தெணணிப
பாவ முற்றிய படிறனெறுழுக கச்சுகு மாரன்
றாவ ணப்புடை யான்செய லிதுவென மதித்து (௫௮)

அறற நோக்கியாம் பற்றினு மகப்படா னுரைச
பெறற மாதர்தம மொழிப்படி யிளிமனம் பிரியா
றற தாருமில் வாழ்க்கையென் றிரங்கியுட் கவலை
யுறறு ளோர்திரண் டென்செய்கே மிதற்கென வுசாவி. (௫௯)

வேறு.

காசினி யென்னு மாதின் கலிக்கரி யாடை நீக்கி
மாசகல் புகழ்வெள் ளாடை சாத்திய மன்னன் முன்போய்க
கூசுத லின்றியெந்தங் குறைதிறந் தறைவோ மென்னாத்
தாசகல் வாரின் மான மிழந்தவர் துணிந்து சூழ்ந்த (௬௦)

கால்வழி சென்னி யென்னக் கருத்தொருப் படுத்தி மான
வேலவழி கணட நெஞசர் வெளவளை கொழுககள கணட
சால்வழி பரநது மேயுந தணபணை நாடு நீதி
நூலவழி புரககு மன்னன வாயிலை நோககி யேகி (௫௧)

வாயிலோர தமமைக கணடெம் வரவுரைத திடுதி யென்னப்
போயிலோரக கவனை யனன புரவலற போறறி மாநத
ராயிஞோ கோடி யோரிங கடைநதன ரென்னக கஞசக
கோயிலோ ரிருவர மேவுங கொறறவன கொணாமி னென்றான. (௫௨)

அரசர்கோ னருளிப பாடென றவாயுட் புகுதகப் போநது
கரசரோ ருகஙகள கூப்பிக கனைகழற றளிற றாழநது
பரசநீள கடைக்க ணோககம பரபபிநுங குறையா தென்ன
முரசகே தனனை யொபபாய கேளென மொழிய லுறறா (௫௩)

பூசுரா குலேச னுமின் புரோகிதன மைநத னைநது
வர்சநீள கணைக ரநத மதனசுகு மார னென்போ
னீசனுயத தனது சாதி நீதியா நியம நீததுத
தாசகல் கரவு வஞசச சூதுசெய தூரதத னாகி. (௫௪)

சூல்வளை முழஙகி யாககுந் தொடுகடல வளாக வைப்போர
கோல்வளை யாமற காககுங குரிசினின னகாந தனனிற
காலவளை வரிவில லேயககுங கருஙகொடிப் புருவ மின்னா
மாலவளை மனதத ராயக்கற பிகநதிட வருததா கின்றான். (௫௫)

இலலின்மே வியமின னாதங குணங்களை யெவர்ககு முன்னுஞ
சொல்லரா னுறுவர் யாருந தோறறுநோய் துடைதது மாறற
வல்லரா மருத்து வாசகு மறைப்பவ ருளரோ மன்ன
புல்லரோ மாணங காத்துப் புரநதரு ளெம்மை யென்றா. (௫௬)

கேட்டபோ திருகைப் போதாற் கிளாசெவித் துளைகளை மூடிக்
கோட்டமி றனிக்கோ லோச்சுங் கோவிரு கோக்கள் சேப்ப
வரட்டமில் குமுதசு செய்ய வாயிதழ் துடிபப விந்த
நாட்டர சளித்த நீதி நன்றுநன் றென்ன நககான். (௫௭)

சிற்றமீக கூர நின்ற சேனைகா வலரை நோககி
மாற்றரும் படிற னாகி மறைக்குலந் தோன்றி னேனைக்
காற்றென விரைந்து சென்றிக் கணத்தினிற கொணர்மி னென்று
வேற்றுரி மூர்ச னாணை விடியென முழங்கிச் சொன்னான். (௫௮)

குளிர்கட்ல் விட்த்திற் றேனுறுங் கூற்றுவன் றூத ரொப்பா
ரனைரொடிப் பொழுதி லோடி யந்நகர் முழுதுந் தேடி
வனையிலபுன் றொழில்க ளாற்று மறையவ னனைப் பற்றி
வினாவுடன் கொணர்ந்து கொற்ற வேந்தர்கோன் றிருமுன் விட்டார்

வெய்யவேல் விடலை தூதர் விப்பிரன் றனனை நோக்கிச்
செய்யகான மறையோர் நீதி திறம்பிடு மிவனைச் சென்னி
கொய்திட வேண்டு மென்னக் குலமறை யவர்கள் கோற
லையநின் மரபு நீதிக் கடாததென றமைச்சர் கூற. (௬௦)

கோமுகங் குனிந்து கோபங் கொடுங்கன றணிந்து பின்ன
ேமுகக் கருங்கண் மாதர்க் கிசைந்தகற் பெனுங்கான் காம
மாமுகத் தீயி னூறச்சுட் டருமபழி சுமந்த விந்தக்
காமுகன் றனைநம மெலலலை கடத்திநீர் விடுத்தி ரென்றான். (௬௧)

அனையரவ் வுரைகேட் டந்த வந்தணன் றனைப் பற்றி
வனைகழன் மன்னன் காக்கு மாநிலங் கடத்தி யப்பால்
வினைவலி யுனக்குச் சூழ்ந்த தென்றவர் விடுத்து மீண்டார்
சினைவளர் தருக்கண் மேவுங் கானெறி சேணிற் சென்றான். (௬௨)

விண்ணுறு வரைக ளென்ன விளங்குதன் றுணைத்தோள் சோந்த
பண்ணுறு மொழியி னூரா னினைதொறும் பரிந்து நீண்ட
கண்ணுறு புனலா றென்னக் கலுழ்வேள் கணைகள் பாய்ந்த
புண்ணுறு மார்பிற் றென்றல் புகுந்தழல் போல வீச (௬௩)

அடுசினக் கரடி கோடி யாடுநீ டரவ மாளி
படமெத்த கலுழி தூங்கும் பணைக்கைமால் யானை பாயுங்
கொடுவரிப் புலிவாழ் காட்டிற் கூளிபோற் றனித்துத் துன்பத்
தொடுதிரிந் துழலவா னங்கோ ரோடையை யடைந்தா னன்றே. (௬௪)

தத்திவீழ் திரைக ளெற்றத் தவழ்ந்துசூற் சங்க மீன்ற
நித்திலங் கரைக டோறு நிலவுகா னிழனீர்ப் பொய்கை
மெத்திய நீள மாழம் விரிவுறு மகல மெல்லா
மத்தியென் றுரைப்ப தல்லா லாரதன் பெருமை சொல்வார். (௬௫)

அம்புய முகமென் காவி யம்பக மாம்பல் வாய்வெண்
கம்புகர் தரங்கோ கங்கொங் கைகணைக் கால்வ ரால்கூ
மம்புகழ றந்தூண் ஞெண்டு வருமுழந் தாள்க ளாகிப்
பம்புநீர்ப் படிகா மென்சொற் பாவைய ருருவங் காட்ட. (௬௬)

முரிதிரைச் சிலைக்கால் கோட்டு முசுவணைத் தெனுநாணப் பூட்டி
விரிமலர்க் கமலங் காவி விசிகங்கள் விரைவிற் கோத்துப்
பிரிவெனுந் துயரா றாவிப் பிரனெறனைப் பெருத்த பூசல்
புரிதர மதனின் றென்னப் பொலிந்ததப் பொய்கை மன்றே (௬௭)

மூண்டவெம் பசியாற் செய்ய முளரியா முளரி யெங்கு
மாண்டமீ னிரைதோ வனமீன வாயப்பட்டா துகண்டு தப்பித்
தூண்டகு வாளை தாவுந் தழனிகண் டெழுந்து துள்ளி
நீண்டபைங் கமலை நேடித் தூரந்து போய்ப் பாயு நீரால் (௬௮)

முத்தியி லவாப்பொய் வேட முயன்றுகண் முகிழ்த்தி யேகம்
புத்தியி னிருந்து தீமை புரிபவ ரென்னத் தூங்கித்
துத்தியா டரவி னெட்டைக் கழுத்தினைச் சுருக்கி மீனைக்
குத்திருங் கிடக்கண் மூடி யிருப்பன குரண்டங் கோடி (௬௯)

ஈட்டுவல் வினையினைக் கோட்பா லெடுத்திடு மியாக்கை மாண்டு
மீட்டுமவ் வுலகிற் றோன்றும் விகற்பமித் தன்மை யென்னக்
கோட்டுவெண் டிரைகண் மோதுங் குரைகடற் புவியுள் ளோர்க்குக்
காட்டுவ தென்ன நீரிற் குளித்தெழு காண்டங் கொள்ளை (௭0)

தூயவெண் ணிறக்கூன் சங்கங் குலங்களோ டேறி முட்டாண்
மேய்செங் கமலப் போதின் மீதிருந் தொளிருந் தோற்ற
மாயாக்கண் படைக்கண் டன்றோ ரகத்துறி சரித்து மாயன்
சோலைத் தலத்தில் வாரித் திரட்டிய வெண்ணெய் போலும் (௭௧)

கலுழ்நீர்க் கயத்து மீனைக் கதுவ வீழ்ந் தெதுப்பெறு மாற்றல்
சிலுகிரச் சிரலை வட்கிச் சிறைவிரித் திருப்பத் தோற்றச்
சொலலுநற் றிகிரிப் புள்ளுந் துணைச்சிறை புலர்த்திக் கோதிப்
புலவுயிர்ப் பேட்டை யோடு புளினமே லடப்ப தோர்பால் (௭௨)

மண்டணி லுயர்ந்த பெண்ணைக் கிழங்கினை வகிர்ந்தா லன்ன
துண்டவண் டாளஞ் சூழ்ந்த தொழுதிக ளொருபா லீருட்
கொண்டருந் தாகத் நீங்கிக் குதிக்குமா வினங்க ளோர்பா
லொண்டழைச் சிறைப்பா லன்னங் கின்னர மிதுன மோர்பால் (௭௩)

இனனதன் மையுநீர் வாவி யிருங்கரை தன்னி லெய்தித்
தன்னமர் பேடை தன்னைத் தழீஇச் சிறைக் கரத்துள்ளாக்கி
யன்னமர் தாவிழு புலவு மதுதெரிந் தணங்க ளாமேற்
பன்னரு மாசை கூர விருந்தனன் பரிவுற் றிப்பால். (௭௪)

வேறு

பஞசணி பதபபரி புரதவொலி பரபப
கஞசன விழிககடை குழைககய னடபபக
குஞசர மருபபினிரு கொஙகைகள குலுஙக
வஞசியென வோரபுலை மடநதையவ ணுறறுள. (௭௫)

மனறலகமழ மாலையணி வாாகுழ றனகது
மினறமிழ மொழிககுமை விழிககுமெய யொளிககு
மெனறளி ரடிககுநிகா வேறுலகி லொபபுண
டெனறவ் டனககுவமை யாவாபுகல கிறபாா (௭௬)

எாமருவு நூனிக ரிடைககொடி நுடஙகத
தாாமருவு வாாகுழல சரிநதிட விரிநதே
யாாபத மிரஙகவரு மனனநடை மினனை
மாரனிக ரானசுகு மாரனெதிா கணடான (௭௭)

பொனனுலகில வாழுமட மாதுகொல பொறிபபைப
பனனக நகாககணுறை பாவைகொல பசுஙகாா
மினனவிா சிலமபிணுறை மெலலியலகொ லெனறு
வினனன நினைநதுபி னெழுநதருகி லெயதி. (௭௮)

சேயவரி வாளவிழி யிமைததிடு திறததாற
றோயநில மீதடி மிதிததிடு சுவட்டா
லாயபுவி மீதுவள ரனனமிவ ளெனனத
தீயகுண வேதியன மனததிடை தெளிநதான. (௭௯)

மஙகுனிற முறறிடு மடபபிடியை நாடிமெ
வெஙகய மெனததனி விரைநதுமு னடநதே
யிஙகெனெதி ருறறிடுவன யாவனிவ னெனறுத
திஙகணிகா வாணுத றரிததன டிகைததே. (௮௦)

ஏமமணி மாலவரை யெனககுலவு கொஙகை
வேமசனி காலுமுகின மீதெழு தடிததின
வாமமிகு நேரிடை மடநதையரை வெலலுங
காமனிவ னுமென மனததிடை கணிததான். (௮௧)

உடபுலமை யுறறுமய லுற்றசுகு மாரன்
மட்குட மெனததிரள வரைப்புய மிலககாயக

கொடபுற னெரிததபுரு வசசிலை குனிததே
கடகணை தொடுககவி ரகககடல குளிததான. (௮௨)

முளைததெரி கனறகனெய முகநதுகுவ தெனன
விளைததமரில வெனறிபுனை வேளகழையி னீளவில
வளைததுமண மேவுமலா வாளிக ளேநதான
துளைததவ னுரததினிடை தூவலள வாழ (௮௩)

மெயவச மழிநதுதழன மீதிடுமெழு காகிப
பொயவச னமனறிது புலஙகொளுதி பொனனே
உயவதரி தாமுயி ருலநதுபடு முனனுன
கைவச மெனுவினை களைநதன ளிரஙகி (௮௪)

இசகுவளை வாரவிலி னிருததிமத னேவு
மககுவளை வாளிவரு மெனறுமன மஞசேன
மிககுவளை மீதுலவி மீளுஙகண முகததின
மைககுவளை தானருள வழஙகலுறின மாதோ. (௮௫)

தீரமுறு வேலைவரு செயயதுவா வாயி
ஞாரமுறு வாணில வருமபிடி னனுததான
சோரமுறு மாரழ லெனககுட திசைகக
ணீரமுறு வானிலவ தெனசெயு மெழுநதே. (௮௬)

கூடவிணை யாகவளா குமபமுலை யெனனு
மாடன்மத மாலகளி றெனஙகைவச மாகு
னீடனுவ ணககியமா நிததமுமி யறறும்
வேடனுயா வேழமதை வேறனமிகை யனறே. (௮௭)

தூயகு முததினொடு தொணடைதுவ ரொககும
வாயினித ழுறறகுடி நீரது வழஙகிற
காயமுட னததிகள கனறறிவரு பிதத
மேயவிர கபெரிய வெபபவியு மெற்கே. (௮௮)

எனறலை மருடடுகுழ லுககினைய கூறித
துனறலை கடறபடு துருமபினிலை யறறேன
மனறலை மிககமழ மலாககர மெடுததுத்
தனறலை குவிததிருச ரண்டொழுது நின்றான. (௮௯)

மமமருற வேள்கணை வருததமய லென்னு
மமமகர வாரிதி யடக்கலரி தாகி

விமமமன மீதது வெளிபபடைசெய வாளாயப
பொமமனமுலை யாளசிறிது புனனகை புரிநதாள. (௯0)

செமபவள வாயிதழ திறநதெயி றிலஙகக
குமபமுலை யாணமுறுவல கொணடகுறி கணடே
வெமபுதழ லொததவிர கததினின மிகுததோ
ணமபுய மலாககையவ ளஙகைமலா பறறி (௯௧)

ஏகமன மாகியிரு வோருமெவ ராலும
போகவரி தாகுமொா பொதுமபரிடை புககு
மேகநிற மானபிடி யுஙகாட மேவு
நாகமு மெனககலவி னனல நுகாநதே (௯௨)

வேறு.

இனறளவு மனறுடல மெததுணைநா ளினியிருககு
மனறளவும பிரியாம லிருபபோமென றலராத
மெனறளவு முகைநகையும வேதியனு மிசைநது தமமிற
புனறசைகண முடைகயழும புலைபபாடி தனிறபுகுநதாா (௯௩)

தளைபயிலான பசுமபசளை தனைககவவி யிசிததுகளுங
குளாமுகநாயச சிறுபறழின குறுஙகழுததி னெடுநகையிறறுற
சுளாபடாநீள புறகுரமபை துனறுகரும புதலவாபிணித
தளையினளசத திடுசதஙகை கறஙகிடவீாத தாடடயாவாா (௯௪)

அணைதிளாநன மணிவரன றி யாததிடுமொா கலியமிழதிற
இணைபுகலமென மொழிபயிலா விளஙகுழவி பசிககிரஙகித
துணைமுலைபபால சுரநதருததித தோறபாய றணிறறுயிறறிப
பிணைவிழிபபுன புலைமகளிா தாலாடடு மிசைபெருகும (௯௫)

பிறஙகியபுன மாலைகளிற பெருஙகுடமபெய பிழிபருகிக
கறஙகுபறை முகததளைறநது களிததாடிக களைததுவிழுந
துறஙகுபறைப புருடாதுயி லொழிநதெழுவான புலரிதனின
மறஙகுலவு முடபடைககால வாரணஙக ளோலமிடும. (௯௬)

இததகைய புலைசசேரி தனனிலிருந திருணடமன
மததனெனப புலவுதினறு மதுபபருகி வசமழிநது
முததநகைப புலைமகடன முலைநலததே றலுநுகாநது
சிததமிகக களிகூாநது சிலவைகல கழிததறபின (௯௭)

பஙகயககட புலமகளாற பனனமெனப பகாவயிறறுச
செஙகணிகழ மழவிடைபோற செனிததுதிததார சிறுவரைவ
ரஙகவாககு மதுபபிசித மருததியருத தியினவளாககப
பஙசமிகுங கடறபுவியிற பாதகமைங தெனவளாடதார. (௯௮)

மனனுநெடுமெ பொதியவரை மனறலகமழ தெனறலுடன
பனனுதமிழ பயநதெனப பணணவாபற பலாபயிலும
பொனனுலகி லரயபையுருப பகிகிராம பொறபினுடன
பினனுமிரு கனனியரைப பெறறுமனப பிரியமுறறா. (௯௯)

மறமறலி யையவரென வளருமைநது மைாதருடன
கறைவடிவாட படைகதைகூாய கணைநெடுஙகார முகநதாஙகி
யறைதருபே ரடவிகளி லாறலைததுப பொருளகள வவவிச
சிறைபடுசீாக கயலகவாநத சிரலையெனக கடிதகலவான (௧00)

அநதணரொண ணிலாகுழககன றுணிடப மனவிறநத
கொநதவிழநாண மலாககோதைக கோதையாகள குதலைமொழி
மைநதாநரை முதிாவிருததா வருநதுறவா வருநதுறககொல
விநதவிகக கொலைகடமனம யாவாகணித தெடுததுரைபபாா (௧0௧)

புககுபுனற றடஙகரையிற புரிதருகண ணியிறபடுதததத
தொககநெடுங கயலிரைதோ தோலடிபபுட டுவாமுடாண
மிககுயாவண டானமுடன விரிநதசிறைப பெருமபோதாக
கொககுமுதற பககிகளைக கொனறுகொனறு தினறுபினனும (௧0௨)

மேவிவளா வனஙகடொறும விலஙகணகனி விறறபசுழி
தூவிவெரு வொடுகுதிததுத துளளுபுளளி மானினஙக
டாவியுக ளிரலையுரற றலைககேழன மரைக்குலஙக
ளாவிசெகுத தூனருநதி யடுபுலிபோற றிரியுமநநாள். (௧0௩)

விரிநதகொடு வினைவசததான மெயிறபிணிகள் பிடிததலைததுப
புரிநதசுரு ளிருளோதிப புலைமகளபொன றிடபபுலமபிப
பரிநதனைன மெழுகாகிப பறபலகாட் பயிலபெண்டையைப
பிரிநதவனறிற சேவலென்ப பெருநதுயரக கடலவீழ்ந்தான. (௧0௪)

எழுமயஙகு முளஙதேறு தேஙகுமுடற பொறைதீர்நது
விழுமிருகட் புனலகுமிழி விட்டோட விமமிவிமமி
யழுமசனிக குடைகதுபுர ளரவெனநீ ணிவநதலையா
வுழுமிரஙகும் வெதும்புறுநெட் டுயிாப்புயிர்ததுப புழுஙகிமெரல். ()

கண்மணியே யெனத்தசைக் கருங்குல்விடந் திடவுதித்த
விண்மணியே யிப்பியினவாய் விண்டுமிழும் வெண்டரளத்
தண்மணியே பாற்கடலிற் றருமமுதே தயங்குந்தி
ரொண்மணிநீத் திடுமரவி னுனையிழந்து முயவேனோ. (௧0௬)

துப்புறழுஞ்செவ் வாயிதழுந் துடியிடையுங் கடிதடமு
மைப்புருவக் காமுகமு மதிமுகமு மிருவிழியுங்
கொப்புலவு மிருகுழையுங் குருகுலவு கரத்தழகு
மெய்ப்பிறவி பிறந்துனைநா னினிக்காண்ப தென்றயரும். (௧0௭)

ஓங்கிணைய பெருந்துயர முழந்துமிக வருந்துமந்நாட்
பூங்கமலக் குறுமுகைபோற் புடைத்தருமபிக் குமிழ்த்தெழுந்து
கோங்கமுகை யெனக்குலவுங் கொங்கைகளுங் கவனித்த
மாங்குயிற்சொல் லியாவிரக மருவுமங்கைப் பருவமுற்றாள் (௧0௮)

மாரிவளர் தருமுகிலை மணிக்கருநீ னிறமணலை
வேரிகமழ் செழுந்துணர்கள் விளங்கிதழ்க் கருங்கனியை
நீரிலெழுஞ் சைவலத்தை நிகர்த்துநெய்த் தெறித்திருண்ட
காரிருளின் பிழம்பென்னக் கவின்கொண்ட கருங்குழல்கள். (௧0௯)

கஞ்சநெடுங் கயல்கமழுங் காவிபிணை கணைக்கிணையா
அஞ்சனந்தோய்ந் தடலணங்க ளுகமங்கற் றலைகடலி
னஞ்சமுதங் கலந்திலங்கு நகுமணிப்பொற் குழைகிழித்து
வஞ்சமிகுங் கொலைபயின்று மதர்த்தனவா லரிவிழிகள். (௧௧0)

கன்னியாக ளின்னணர்ந்த கலைவளர்ந்த மதியமொப்பத்
துன்னியமுட் டாட்கமலத் தாயமுகை முறுக்குடைந்து
மன்னியமென் றோடவிழும் பதஞ்சேர்க்கி மதுநுகர்வா
னின்னிசைப்பூம் பொறிச்சுரும்ப ரிருந்ததென விருந்தவனும். (௧௧௧)

செக்கரொழு மிளமதியுந் தென்றலுமன் றிலும்பகைப்பக்
கைக்கணைகொண் டார்த்துமதன் கடும்பூசல் பொரக்கனலின்
மிக்ககொடுங் காமமெனும் விடந்தலைக்கொண் டாற்றிலளாய்
மக்களிரு வரையுமன மருண்டுமனை யெனமணந்தார். (௧௧௨)

பெருவரைபோ லகன்மார்பிற் பிறங்கியபொற் சுணங்குபொடித்
திருவன்ன தோனவளரு மிளமுலைக்கோ டுழுதழகப்
பொருவருமா தரவினுடன் புணர்ந்துகல னுகர்ந்திடுநாண்
மருவருபூங் குழலியரு மைந்தரிரு வரைப்பயந்தார் (௧௧௩)

தளாமிசைத்தன் புதலவியாக டாமீனற தனையரிரு
வளாயுமன மகிழநதெடுதது மடிமீது வைததுமுறி
ஞாயெறிவா ரிதிபிறநத தெளளமுதக குதலைகளகேட்
டொதருவெண ணுளாசசுளாயூ டூராட்டிவளாத துவபபுறருன். (௧௧௪)

வேறு.

இவ்வண்ண மிஙஙிவன்று னிருநதிநொட் பசும்புரவி யிரவி தனனை, மைவணணப் பாநதளபகு வாயினிறபெய தமிழகாலை மறையோாக கெல்லாரு, செவவணணக கனகமுதற கலைமுலைபபாற றுளாவிடுஞ செருதத னலலான,கொய்வணண மலாககோதைக கோமகன்றுன றுனமிகக கொடுப்ப வாஙகி (௧௧௫)

வந்தாலலா தணாகடமமை வனசசரியின் மறிததுருதது மைநதரோடுங, குநதநெடுங கதைவடிவாள கொடுமாஞசா யகஙகளிறை சொடிறு தாதஞ், சிநதவுடற செறுககைசெயது கலககியவா ளைகபபொருளகள சேர வவ்வி, வெநதழலூா விழிததறுகண மிருகாரி யெனததனகின்ா மேவி ளுனே. (௧௧௬)

பலலொடிநது கவுளொடிந்து பழுவொடிந்து முழுவெழுவிற டனைதந திணடோட, கலலொடிநது கரமொடிநது காலொமடிநது மாாபொடிநது கலஙகி வாயிற, சொலலொடிநது பனவொலலாம பனைததிமிரந துடைததிலஙகுஞ சுடாவேன மனனன், செலலொடிநது முடிதமழுங கோயிலவா யிலைநோககிச சென்று ரனறே. (௧௧௭)

சென்றுமுறை யோமுறையோ வெனறசொறறிண டிறலவேநதன செவியிற கேடடுகே, குனறுறழ்கோ புரவாயிற காவலளாக கூயவளாக கொணாமி னெனனப, பொனறுயிலு மணிமாாப னாசிருககு மணடபததிற புகுததப போனா, கன்றமனத துடனவாதங காயமுறுங காயமெலலாங கணணிற் கணடான். (௧௧௮)

யாவரிது செய்தனரிங கெனவின்று நீயெமககினை டநத தெலலாம, பாவநெறிச சண்டாள னெருவனமைநத ருடன்மறிததுப பறிததுக கொணடே, யாவவெண வளைததடிததிட் டாயுததா லவஞுசெயதெமை யடர்ததா னெனனக,காவலனவா யிதழதுடிப்பக் கட்டழல்கான் றெருகைமறறைக கையிற றுகபி. (௧௧௯)

முன்னின்ற முட்டஙகுனைவான் மட்ஙகனிகா படைத்தலைவா முகத்தை நோககி, மினனின்ற விறறுனைக கரததானை சிலகொடுபோய் விளஙகு செஙகே, ழன்னின்ற கதிாச்ருக்கி யிரவிகுட திசைககடல

வாயெயது முனனாகு, கன்னின்ற மனததவனைக கடிதோடிக கொ
ணாமினெனக சறபித தானே. (௧௨௦)

ஆயவரும விரைநதுகளை யாழிசிலை வாளியொளவா ளயிலவே
லேநதிக, காயவருங கடுமறலி தூதரிவ ரெனவெருவக கணடோா கா
ணிற, போயவனை முடிககாமாப பொாதுமபாசெறி யடவிதொறும புழை
கணை வேழஞ,சீயமுசலெண குபுலிதிரிசாிகடுருவியெஙகுநதேட லுறறுா.

கையாிககொண டிடுஞசேனைக கணஙகணடு மருணடுமனங கல
ஙகிக காதன, மையாிககண ணியரோடு மககளொடு மவவனததின் ம
றைநது வைகி, நெயயாியிற றீககொணடு நனககறறும படிறறெருழுகக
னெடிக ளோாதை, செயயாிறகா னகனறிரவிற பறபலகா வதஙகடநது
சென்ற பினனா (௧௨௨)

காடடியசெந நிறசசுட்டு வாரணஙகூ யழையபவொறறைக காற
றோ தூணடிச, சேட்டிளஞசெங கதிாபபாிதி கீழததிசைகக ணுதயவ
ரை சேருங காலை, நாடடியதீ வினைககொடியோன பயமூல மாநடூ
து நாருக கினப, மூட்டியவூ ணவதேயப புடையிலொருவரைசசார
லொளிததிட டானே. (௧௨௩)

தொலவினையின படிநெடிய வரைவனஙக டொறுமுழன்று தொ
டாநது கானிற, பலவினையம புரிநதுவழி மறிததிரலை முயலுடுமபு ப
ணறி மானகள, கொல்வினையஞ செயதுகடுங கொடுஙகூறற மிவனெ
னபபோ கொணடு நாளு, நலவினைய மொன்றுமின்றித தீவினைமே
ம் படசசெலுததி வாழு நாளில. (௧௨௪)

அவ்வரையி னெடுஞசாரற கரைககாதத தளவையின்மா ல்யனபுக
தேளிா, தெவவரைவென் றிடுகுலிசப் படையோன்மா ணுடனொருவரு தி
ரணடு போறறுக, கைவரையொன் றுாிததருளுங கறைமிடற்றுக கண
ணுதலகட் கருணை நலகிச, சைவரையீ டேறறுகிறயான் வீறறிருககு
நாகநகா தானெனை றுணடால். (௧௨௫)

அநதாகாப் பூசுரர்பாாத திவாவணிகா சூத்திராமுன் னையி னேரும்,
பாநதணிகைச் சநதமுலைப் பணடருசொற பைநதொடியாா பலரும பா
ணற, கொநதவிழ்நாண மலாவாசங கமழோடை கனிற்குழுமிக குளிா
நீ ராடிச, சுந்தரஞசே ராசார முடித்தபின்னு சாரயிகு சுதத ராகி. ()

வெய்யகொடும் பாதகங்க ணீருககுந திருநீறு விரவச் சாததித்,
துயயமணிக கணடிகையின் றெடைபுனைந்தஞ செழுததோதித துலங

குஞ் சோதிச், செய்யமணிக குணடலஙகண முதலாம்பொற கலனிலங்கச செககா மேனி, யையனுறைந தருடருசா கேசசுரததிற சென்று தொழு தனபு கூர (கஉஎ)

வெணடாளத தொடைகாறறி விதாணிதது நெய்த்தகளி விளககு மேறறி, வணடமரும வலமபுரிமா தவிமுலலை மலலிகைசெவ வநதி பிசசி, தணடளிாசோ மணமிகுதத மநதாரங கரவீரஞ சாதி வாசப, புணடரிகங கருஙகுவளைப போதுகடே யருசசனைகள் புரிந்து போறறி. ()

சஙகுபட கநதடிமதத ளநதாளந தழஙகியசல் லரிமல் லாரி
மங்குன்முழக கெனமுழஙகப பரதவிதிப் படிநடண மகளி ராடக
சஙகுறனிற கணடுயிலா தணடாபிரா னருட்கோலக கடலிற காரி
ஞஙகுசிவ நிசிவிரத மாசியிறபிற சதுாததசியி ஞேறக லுறறா. (கஉகூ)

ஈதுணரா னலவினையொன் றிருந்ததஞற சுகுமார னிருபொறறோட்டின், மீதுலவு தடநெடுங்க ளுமைபாகன சன்னிதிமுன மேவிவாசத, தாதுலவு நநதனஙக டடவிமட மனைவியாகூந தறருச சூட்டப, போதுகொய்வான் போதமந்தப போதுகணடா னவணடநத புதுமையெலலாம. (கஙo)

இஙகிதொரற புதமிதுவெ னிரவிலென்றத திசைநோககு மெலலை மாநத, ரஙகணிறைந் தாகாசங கரவெனமூ வைந்துகன்ன லகனறபினனாத், தஙகியபொங கொளித்தீபத தட்டோநதிப் பரிமாறுஞ் சமயந் தன்னிற, திஙகளணி செஞசடையோ னினிதுறையுஞ சிவலிஙகந தெரிசிததானே. (கஙக)

மீடடுமநத வனதகிலெய்தி வெவவினைகள் பலபுரிநது விருப்பநெஞ்சிற, கட்டுமனைக கிழததியரோ டினபகல நுகாநதுசினஞட் கழிந்த பினனா, வாட்டுபெரும பிணியலைப்ப மத்துடைகரு தயிரின்மண மறுகி மாழகி, யீட்டுபெரும் பாதகந்தா னிறநததெனத தனதுடனீத திறநதிட் டானே. (கஙஉ)

வேறு.

பெரிய வாயாகல் வானி னுற்றசிறு பிறையெ யிற்றர்சிகை பெற்றெழூந்
தெரியு நீள்வடவை யொதத குஞ்சிய ரிடித்த சொலலினா துடித்துநீ
சொரியு மாரிமுகி லால காலமிலை தொக்க நீலவரை யொக்குமா
கரிய மேனியா சிவந்த கணணினாகள் கால தூதர்பலா மேவினா. ()

தால மொத்தகர மீதெ தெந்தசிலை தண்டு வாளிவளை சக்கரஞ்
சூல மிக்கவடி வாளசிரத்தொகை துணிசகுநீடிய கணிச்சிகூர்
வேல முற்கழுமுள பிண்டிபாலமொடு வீசு பாசமிவை கொண்டுநீள்
வால சைத்தமிகு புலிபுல வாயினை வளைத்தநா மென வளைத்தனர் ()

பற்று மென்பாசிலா பாவி யாவிபத றிப்ப தைக்கவிரி பாறையி
னென்று மென்பாசில ரீர நாவதனை யீரு மென்பாசிலா பரெலா[முன
முற்று ணாந்துகொலை செய்த காலகர மொடித்தி னென்றிவை யுரைத்து
மற்ற டம்புய முரிந்து சிந்திட வரிந்து கட்டினர் வருந்தியே. (கஙரு)

அடிப்பாபறபல விலங்குகொனறதசை யனறமெனறனி தின்றபல
லொடிப்பா மாரபுபழு வூடு தைப்பாகதை யோசி மேலிட வுரபபிமே
லிடிப்பா பாசமது கொண்டு கண்டமதி லிட்டி றுக்கியிரு கையினும்
பிடிப்பாகணணிணை பிதுங்கவீர்த்துநெறி பேருவாமுயலு மெலலையில·

வணங்கிமுந்தியெதிர் நின்றநந்திதனை வருகவென்றெமது வாயில்வாழ
கணங்களசென்றொரு கணத்தினையதியடு காலதூதாகொடு போக்முன
குணங்கெ டாதசுகு மார னைக்கயிலை கொடுவரசசடுதி கூறெனப [ண
பணங்கொளபாம்புமதி பாணிவேணியணி பரமனறகருணை பணணிநெ

போறறியங்குவிடை கொணடுவாயிலிடை போந்துநந்திகண நாதாபோ
சறறி ஞருயிர குடித்த காலனருள கூற வந்தசுகு மாரனைத் [யக
தேறறி யாதரவு செப்பி யறபினொடு செம்பொன மாமணி விமானமீ
தேறறி யோாகொடியில வமமினீனெ வியமபியங்கவனா யேவினன்.

நீற ணிந்திலகு நெறறியாமிக வெடுத்த புன்சடை முடித்துளா
ரற ணிந்தருளு மெங்கை சேவடி யகத்தி ருத்தியரு ளனபினு
னூற ணிந்துவரு முககு ழும்பற வொருக்கி யோசைகள பெருககினற
பேற ணிந்துகிள ரிரச தக்கிரி பிரிந்தி டாமலுறை பெட்பினா. (கஙகூ)

தாம மாகமிகு கண்டி கைத்தொடை தரித்து ளார்வினை யரித்துளா
ரேம மால்வரை யசைத்தொா கையினி லெடுக்கு மறபுய மிடுக்கினா
நாம வேறகிரி கொந்த முற்கழுமு ளைக்கு லைதப்படைக் கைவியநீள
வாம மேவுவடி வாளி னோடுதிறன் மறலி தூதரிடை மருவியே. (கசO)

விடுமி னித்தமறை வேதி யன்றனை விடுத்தி டாவிடில் விறற்படை
யெடுமி னெமமுட னெதிர்ந்து வெஞ்சம ரியற்றியுங களவலி யாவையுங
கெடுமி னங்கமுடி புயமெ னும்பெரிய கிரியி முந்துயிரா யெமதுகைக
கொடுமி னென்றுசில வாச கங்களெதிர் கூறி ஞாவலிமை கூரவே.()

வேறு

முனிவர் போன்மிக நீறு பூசி முறுக்கி வேணி முடித்துளீர்
இனையி லோரொரு பாதி நீதிகள் செய்தி வீரமை வெய்யதீ
யனைய வாயமொழி பேசி யேசி யடாத்து வன்மை நடத்துவீ
ரினைய ராயிது செய்த நீரிவண யாவ ரேவலி னெய்தினீர். (௧௪௨)

என்று வன்றிற லியம்ப தூத ரியம்ப வந்தவ ரென்றுபோற
குன்றுகொண்டெமுன முப்புரந்தழல் கொள்ளமென்னகை கோட்டிமான
கன்று கொண்ட கரத்த னாயெதிர் காமனைக்குள விழியழற
கன்ற ளித்தரு ளாதி நாயக னன்பா பின்பிது கூறுவார். (௧௪௩)

துண்ட வானமதி கங்கை மானதி சூடி ஞானிசை பாடிமா
வண்ட ருமலர் முண்ட காசன மறைய வன்பொறை மண்டல
முண்ட மான்முத லும்பர் மங்குவ ரிம்ப ரென்பதை யுன்னிமு
னெண்ட ராவிட முண்ட ராவணி கண்ட மீதி லிருத்தினேன். (௧௪௪)

காலனுருயிர் கால வேயொரு காலி னாலுதை செய்துநீ
டால மேங்க ரந்த காசுர னவனை முத்தலை யயினெடுஞ்
சூல மேகொடு குத்தி மார்பு துளைத்து வானி னுயர்த்தியோ
லோல மேயென வாவி பாவி யுலசகு மட்டு முணக்கினேன் (௧௪௫)

திருக்க னாசல மதனை யம்மை திடுக்க மெய்த வெடுத்தவ
னூரிய மாமணி முடிபு னைந்தக மொருப துங்கர மிருபது
நெரிய நாரண னென மாய்முத னேடு பாத மிரண்டிலோர்
விரியு நாண்மல ரடியி னுயக விரல் முதலி மிதித்துளான். (௧௪௬)

உறுதி வானவர் மான வாக்கிடை யூழி ருமல் விலக்கவுஞ்
சிறுமை தீர்தர முத்தி பத்திகள் செய்த வாக்கருள் செய்யவு
மறுவி லாமதி போல வால மருப்பு நெற்றியி னுங்கனும்
பெறும தாசல வதன னாயொரு பிள்ளை பெட்பொடு பெற்றுளோன். ()

நாலு மாமறை யோது நான்முக னாரி நாசி நறுக்கிவந்
தாலு நீடினா யத்தி யுறறெழு மாக்கள் பறக் டகாத்துநற
சாலு மாமதி விட்டி கற்புரி தக்க னைத்தலை வெட்டிமுற்
கோலும வேள்வி யழித்தி யென்றொரு கோர வீரனை நல்கினேன். ()

கொடிய தாரக னாயி ரந்தலை கொண்ட சிங்க முகன்கடற
படியின் மீதசுரர் நீதிசெய் பறப ரூனவர் குலமெலாம

வடிகொள் வேல்கொடு கொன்று பொன்றிகழ் வான் நாடு புரப்பதற
கடியா தீவினை யறவ ருட்டரு மறமு கத்தனை யருளினேன். (௧௪௯)

ஏவ யாமிவ ணெய்து கின்றன மிங்கி வனறனை விட்டுநீ
போவ தேகட னென்று கினறுள பொறுமை யோடிவை புகலவும
பாவ சாகர மான மானமில பனவ னைப்பல நரகினவாய
மேவ வேவிட லன்றி மீளவி டோமெ னவலி பேசினார். (௧௫௦)

மட்ட றப்புரி புணரு ழிறசுகு மார னாரவ ளைப்புயக
கட்ட றுத்தன ருட்க றுத்தனா கட்க னற்பொறி கக்கவாய
விட்ட ழைத்திசழ பறக டித்து விடுத்து சேமி யெடுத்துவே
ருட்டி லக்கமில வாளி மாமழை தூவி னாசிவ தொண்டரே (௧௫௧)

சரமு றிந்தனா வாரக முறபுனை காரு ணிந்தனா கவுளுடன
சிரமு டைந்தனா சூல வேலகதை கிகிரி காலவனை சிலைநெடுஞ
சரமி ழந்தனா குடாச ரிந்தனா சவிகு றைந்தனா தயங்குவென
னாரெ ரிந்தனா தெனபு லத்திடை யேகடி னாயம தாதரோ (௧௫௨)

வேறு

படிபுகழவிஞ் சையாநரப்புக கருவிதட விசசுருதிப பணகள பா
ட, விடியொலியின மிகவதிரு மநதாதுந துமிமுழங்க விரணடு பாலு
ந, கொடிகுடைகள பலவிலவக குலவியநற கறபகபபொற கோட்டி
ற பூததி, கூடிகமழபூ மழைபொழியக கறறைமணித திரணடுஙகா
ற கவரி வீச. (௧௫௩)

நகுமார நகைககருங க ணாரமபையாபல லாணடிசைபப நவை
யிற றீாநத, சுகுமாரன றனைககவினசெய மானமிசை கொணடனை
நதார் சுராகள போறறத, தகுமார னுடலடலை படவிழிதத தனிநுத
றகட் டலைவன லைஞ, மிகுமாரத் திரளசாயத தளளியரு விப்புனல
பாய வெளளி வெற்பில. (௧௫௪)

பொங்குகதிா விமானததி னினறிழிநது நநதிவிடப புகுநதுபொ
றபாா, மஙகுறவழ வரையரசன மடபபாவைய் யிடபபாக மருவத தா
ன, வெஙகரிககூற றேநதணையின வீறறிருககும விமலனைவெண
டிளாகள் வீசுங, கஙகைநதி முடிததசடைக கணணுதலை கணகுளிரக
கணணுற றனே. (௧௫௫)

கறைதெறியுங கருநதாரைதச செநதாதிற புரிநததனமை கடுபப
நீதி, பொறையறிவொன றில்லேனை நலலறிஞ ருடன்கூட்டிப புர

MAHAMAHOPADHYAYA

ந்தாய் போற்றி, யிறைவபரம் பரனெனவீழ்ந் திறைஞ்சுதலு மெம்
துருப்பெற் றிருந்தி யிங்ஙு, னுறைதருநற் கணங்களுட னெனத் திரு
வாய் மலர்ந்தமல னருளிச் செய்தான். (௧௫௬)

அக்கணத்திற் சுகுமார னரனுருப்பெற் றுணடிருந்தா னமரிற்
ரேறுறுத, தெக்கணத்திற் சென்றடைந்த தூதாசமன் றனைத்தொழு
து திரைநீ ருண்ட, மைக்கணத்தி னசனியென்ன வந்தெமமை யடித்
தறிவின் மறையோன் றனைப், பொக்கணத்திற் பலியிரப்பான் க
ணங்களகயி லையிற்கொண்டு போனு ரென்றூர். (௧௫௭)

கேட்டவுட னிருவிழியுங் கனற்பொறிகான் றிடச்சினமீக் கிள
ரச் செய்ய, வாட்டடக்கை புடைத்துனெற்றம மதிகார் மெனப்புக
னறு வளைகள் போலுங், தோட்டடங்கள் குலுங்கக்கதுச் சித்திரகுத்த
னைநோக்கிச் சுகுமா ரனபார், வீட்டருநற் புண்ணியங்க ளுண்டுகொ
னீ தெரிந்துவிள்ளாந் தியம்பென் றுனல் (௧௫௮)

மற்றவனுந் தோந்துசுகு மாரனெனும் கோரமிகு மறையோ
ன றீமை, முற்றுமியற் றித்திரிந்தான் சென்மமுதலின் றுடல் முடியு
ங்காறு, நற்றவமபுண் ணியமொழுகக மிறையளவு மில்லெனப்பின்
னமனு நெஞ்சிற, செற்றமுட னெழுந்துநிச் செவ்வணியான முனனி
யான செல்வ னென்றே (௧௫௯)

கிழலுமிழுஞ் சனகிரியி னீலமுகி லிருந்ததனை நிகாப்ப நீண்ட, சு
ழற்றுகாக கணடைகண்டத் தசைந்தடிபோத திடுந்தோறுந் தொனிக்
கவந்த, வழலுமிழ்கட் பெருமபகட்டின மிசையேறிக் குறையிறைவற்
கறைவான செம்பொற, கழலணிசித்திரகுத்த னுடனறூதா சூழ்வர
த்தின் கயிலை யெய்தி. (௧௬௦)

அணணலுவ ணப்பாக னடலயிரா வதப்பாக னன்னப் பாகன்,
பண்ணமாயாழக் கந்தருவா விஞ்சையர்வா னவாமுனிவா பலரும
போற்ற, வொண்ணறுமா மலர்க்கரத்திற பிரமபுபற்றிச் சுற்றிநந்தி
புலவ வந்தி, வணணனுறை பேரவைக்கட் புகுந்தொதுங்கி யொல்கி
நின்று வழுத்தல்செய்வான். (௧௬௧)

ஆதிநதூ வீற்றிலியா யானுடன்பெண் ணலியலவா யவையுமாகிச்,
சோதிபெறு மருவுருவாய்த் தோற்றுசரா சரமனைத்துந் தோய்ந்துந்
தோயாப், பாதிமதி நுதற்பேதை பாகனுமா யேகனுமாயப் பகர்தற்
கெட்டாய், பூதிபூனை திருமேனிப் புனிதநின்று மலரைத்தாள்கள் போ
ற்றி போற்றி. (௧௬௨)

இததலையா ரமுதமெழ வேணடுமெனப பாப்புவடம யாபபுற
ரோஙகன, மததலையா வமராகடைநத திடவடவை கருநிறமாய வநத
தெனனக, கததலைவா ரிதியுதிககுங கடுவொடுகசு மணிமிடறருய கரு
தா ரூனுண, முததலைவேற காகாலு மறைபுகழு மைநதுமுக முதலவா
போறறி. (௧௬௩)

உலகுயிா யாவையும படைததற கயனுகிப் புரநதிடுதற குவண
மூரு, மிலகுமணி மாாபினனுயத துடைததிடுதற குருததிரனு யிவையு
மனறி, யலகிறிரு விளையாடல புரிநதருளு ா பராபரனீ யாதலா லுன,
சலசமலா மருட்டிடிபசே வடியடியேன புன்றலையிற சாததினே னுல ()

எனறிளைய துதிகூறி விழுநதெழூாது வாயபுதைததங கெறியும
பாசம, வனறிறலசோ தணடமுதன முததிளையைத திருமுனனேன் வைவ
ததுத தாழநது, நினறினிமே லடியேறகிவ வதிகாரம போதுமென சி
கழதத வீச, லுனறிறமயா தனனுளததி லுறுகுறையே தெமமுனீ யு
ளாததி யெனருன. (௧௬௫)

அரியயனே முதலாாக கடுததொழில செயபபுரிநதா யவாக
ளஙகங, குரியபடி நினதேவற படிபுரிநதாா குறையிலரெற குலகத
துளளோா, புரிகொடுந தீ வினைகளறிந ததறகினைய தணடமெனப
புரிதி யென்ரு, யெரிநரகி னவரவாகள வினைகளறிந தூட்டுவிததே
னினறு காறும. (௧௬௬)

எமபெருமா னீபணிதத கறபனைக டவறிலனீ டிஞசி யோஙகி,
யுமபருல களவளவுங குஞசாநற புரியினிளாத தொலிககு மூநீ, ரம
பரவம பாபபுடவித தேவாகுலத தினிறரோனறி யறததை நீததுக, க
மபமிலா துளததிரவிற கலைகலனபொன றினநதிருடுங களவனுகி, ()

விலைமகளி ரலலாாதங கறபழிதது முலைபபோகம் விழைவிற று
யததுப, புலைமகடோ ணலநுகர்நதங கவனுயிாதத புதலவியளைப பு
ணாநது சாதி,நிலைதவறி யூனருநதி வேதியாா னினமடவாா நீததோா
தமமைக், கொலைபுரிநத கொடுமறவன சுகுமாா னெனவொருபோ
கொணட தீபோன, (௧௬௮)

உயிருலககுங காலமது கண்டெனது தூதரடைந தருததுவெந
துசி, லயிரளவு மிரககமின்றிப் பாசமதிற் பிணிததுவரு மநத வேலை,
மயிருறுசென னிகணஞூளை யுகததகாதது நினகணஙகள வலிமைகா
ட்டிச, செயிருடனனு சேனையெலலா முரிநதிரிநது குன்றவெனறி
செயத பின்னா, (௧௬௯)

மைதவழுங கிரிசிறையீர் வசசிரததோன முதலமரா வணஙகி வாழததச, செயதவமொனறிலலானை நவமணிக ளிழைததிடுமபொ றறேரி லேறறிக, கைதவமற றருநதவஙக ளிழைததுமிக விளைததவ ாககுஙகறபகஞ் செனறு, பெயதரிய நினதுபதத தெயதுவிததா ரிஙகு றையென றியமபிப பினனும (கஎ0)

கனமிருணடு துளிததமழைத தாரைகளைக கணககிடினுங கடலி னறீர, வனவரிவா லுகஙகடனை வானமீனைக கணிததொருவா மதித திட டாலும, தினமிவனறான புரிநதகொடும பாதகஙகட கிலககமில லைச செபபு மனனோ, வனவரத தாணடவனின பதமபெறவும வழுக குளதோ வறைதி யெனறான (கஎக)

அநதகனைக கடைககணிததங காலுனைபபா னநதணரா னின மா னோரகட, பைநதொடியார பாலாவதை மீனமிருகம பறவைகொ னறு பகாத றினற, றநதைகுரு தாயபிரம சநநியாசி சதுாவேதந தம மை நாளு, நிநதைசெயத னீதிபிழைத தொழுகலபொயசசான றுரை ததுகிதி கவரத லினனும (கஎஉ)

கனனிகைபொற கலனிழநத கைமைகுரு வினறேவி கணிகை தாசி, யனனியாபெ ணனனையவ ளுடனபிறநதாா தனபுதலவி யனறி மாமன, பனனிசகோ தரிதூரத திரியுடனே பதிவிரதை பழிககுஞ சாதி, மினனிடையா தமைககூடன மிருகஙக டமைபபுணாதல வி ரதம வீடல. (கஎங)

குளஙகூப நநதவனங கோயிலமடங களைசசிதைததல குதிரை யானை, யளநதிடுமெள ளெணணெயநெயபொன னுயயகோ முகி தான மாகவாஙகல, வளாநதபெரு மரஙகடமைத தறிததனமுகை வி ரியாத மலாகை கொயதல, விளஙகுசிவா லயநதீரததங களினமலமூத திரமவிடுதல விளமபி வறறில. (கஎச)

ரு

மனமறிய வுசசிட்ட மிடலகனகந திருடலகளவின மதிததுவிற குஞ, சொனகுலஞுண ருதகவீட டனம்பிதிரபோ சனநதுாததா சோ று தினறல, தினகரனை யாரததிணடு நாளோகா தசிதசமி திகழுவாவி, லனமருநத விடககாததா லெடுததொனறை யயிறலனு சாரஞ செய தல (கஎரு)

துளஞநடைப் பரிமுலைப்பால சுரநதொழுகு செருத்த னலலான சுருதி தூயோா,, விளஞமுருத திரமணிமா திரநதேவ விககிரகம வீ புதி வேகங, கொளளுமத கரியடிமை யவுடதஙகள னிலைததவளங கு

வு பன்ன, லௌளுநறு நெய்தயிர்பா லெண்ணெயொடு களுவிற் றவிவைகளாதி. (௧௭௬)

எண்ணருந்தீ வினைபுரிந்த கொடியோருஞ் சிவசிவேரா றியா மனாசனகுந, தண்ணறும்பூ வாலூற்றங் கடையாம லருச்சித்தோர் சமா னமிலலார், நண்ணருமா மகம்புரிந்து நதிபடிந்து தானமிக நல்கி ஞு ம், பண்ணருந்த பலவிரத மிழைத்தாலுமிதுபோலப் பயனறாதே

அன்னசிவ நிசிவிரதத் தாசகரு கேசசுரததி லமுதம் பூறுந, கன்ன னமொழி யுமையொடெமைக் கண்டிடப்பெற றன்னதனுறை காயும வெயயோன, முன்னொரு நிருளிமம்போ லுடைாதசனற திவனமுத றுண முயனற பாவ, மென்னருந்த கணங்களுடன கூடுகின்ற வின பமுதகி யீது பெறறுன. (௧௭௭)

என்றிறைவன கூறுதலுந தணடதரன மீணடுமைப்பா ணிரக்க மி ன்றிக, கொனறினமான் றசையருந்தி மதுக்குமத்த மனைவியாதங் குழ றருச குட்ட, மனறனமலா கொயதிடுவான வநததனறி யனபுடனொடு வந்தா னலல, ஞானறனரு ளிதுவெனினமற றனைபபதெவ னெனப பரம னுவனை நோக்கி. (௧௭௯)

எணடருமெட டுணையுளதத்ன பிலரோளு முளரோளு மிநநா ளெம ளமக, கணடவாரோற றவாபூசை பணணினாநற கதியடைவா கால நீநந, தொணடாதமைக் கொடுமபாசந தனிலவீசகித துட்டவுருத தோ னறக காட்டித, தணடமிழைக குதரவிருனா றாதருககு மிநதவழி சா றறகெனறுன (௧௮0)

செறிந்தவுயிர் கவருந்தறகுச சேணெறிபோய் மறநதெனது சினவே றறாதா, செறிந்தபுரி சடைபபரம நினனடியா ரொனபவரை நினைவிற ரோரா, தறிந்தறியா திழைப்பாதணட மவாசெயனமற றடையாளம றைநிறெனன, மறிந்ததிரைக் கடலவிடமுண டருடிருவாய் மலாநதி றைவன் வகுத்தச் சொல்வான. (௧௮௧)

சிரங்களய காதிரணடுதடந் திண்டிறறசேரு டாழந்தவிரு செங்கை வாயநத, வுரநதனிறகண டிகைபுனைவோ ருருத்திரமந திரனவிலவோ ருறறு வேணடும், வாஙகடரு காடகட மாமுகனைப பூமுசஙகொள வடி வேறறுனை, கூரங்கொளவிறற சணமுகனைத தசமுகவோ டாக்காதமை க காயநத மாலே. (௧௮௨)

பரைசிவரூபமதாகுஞ் சிவலிங்கந் தனைப்பூசை பண்ணு வோர்கள்
விரைகமழு நந்தவனம் வைத்திடுவோர் கற்புடைய மின்னார் மிக்க
உரைபெறுவெண் டிருநீறு பூசிடுவோர் சிவாலயங்களுளுற்றுகின்றோர்
திரையெறிவா ரிதியுலகி லெமதடியார் தமைப்பூசை செய்யு மேலோர்.

நின்மலமா மஞ்செழுத்தை யுளத்தழுத்திச் செபித்திடுவோர் நீகரி
ன் மாக, நன்மதிநீ ராடிடுவோர் பஞ்சபா தகந்தவிர்ந்தோர் நாளக
டோறுந், தனமதியி லாததற வந்தணருக் காடையன்னஞ் சொன்ன
மீவோர், மன்மதியாற் குளங்கூவல் கல்லுவிப்போர் நிழல்சாலை வழியி
லமைப்போர். (௧௮௬)

காசியிரா மேச்சுரம்பொற் கனகசபை யாரூர்கா ளத்தி காஞ்சி
மாசிலகழுக் குன்றமுது குன்றமொற்றி யூர்மருதூர் மதுரை யையா
றுசினமறைக் காடுவெண்கா டானைக்கா மாயூர மருணை புன்னாத்
தேசுதருஞ் சிரபுரந் திருப்புகலூர் முதற்றலங்கள் செகத்தி லுண்டால்.

அத்தலங்க டமையடைந்து புனிதநீரப் படிந்தாடி யமல மாகிச்
சித்தமகிழ்ந் தியாமுறையுஞ் சிவலிங்கத் தெரிசனங்கள் செய்தோர் யாரு
முத்தர்சிவ னீசிவிரத நோற்றவாமற் றிவரெவர்க்கு முத்தப்பேராகு
மித்தகைய ருன்றூதாக செனியரலர் தண்டமிவர்க் கில்லையென்றான்

கருதியசொற் கேட்டுளத்தி னச்சமுடன் வீழ்ந்திறைஞ்சிக் கால
னைய, கருதிவிடை யெனப்பெற்று வைத்திருந்த திசைதாங்கித் தன
னூரெய்தி, வருதிறனத் தூதர்தமை யழைத்ததான்செய் மாற்றமெல
லாம வகுத்துக் கூறி,யொருகிரி தனையுருட்டித் தெனபுலங்காத் தினி
திருந்தா னுவப்பி னோடும் (௧௮௭)

இச்சிவராத் திரிவிரத சரிதைதனைக் கேட்டோமற் றின்பாய்க்
கற்றோர், கச்சையடுங் கொங்கைமங்கை பங்கனுறை கயிலையெய்திக்
களிப்ப ரென்றே, யுசிதமாழ்ச் சூதமுனி மாதவர்கேட் டுள்ளமுற்று
முருகி வாயான், மெசிமகிழ் நிடவேத வியாதமுனி மொழிப்படி
யே விளம்பினனே (௧௮௮)

சுகுமாரச்சருக்க முற்றிற்று.

அங்குலச்சருக்கம்.

இனனு மாசியிற் செலசிய பெருமையொன றிசைப்பேன
மினனு வாசடைத் துறவிகா ளுமகெனு விழைவாற
றுனனு நானமறைப பொருடெரி வியாதனைத தொழுது
பினனு மாதவச சூதமா முனிவரன பேசும. (க)

களஙக மாயககுறு முயலுறு கதிரமதி தவழ
விளஙகு மிஞசிசூழந தளகைமா நகரினை வெனற
வளஙகொள சாகர புரததயல வளாவரை வனததி
லுளஙகொ ளோகையோ டுறைபவன றேறுவுடை யுடையோன. (உ)

வெணணணி ணததடி முடைகமழ வெடிககுரல வாயா
னெணணில வேடடுவக கிளைஞரோ டினபமுற றெனறு
நணணி வாழபவன காதினி னுலநால வாயின
றணணி லாமருப பரிநதது குழையெனத தரிபபோன. (ங)

தேனு நீடணில வாறதூற செநகினை மாவுங
கானி னீயலுங கபிததநற கனிகளுங கஙகுலா
னானு மேனமான மரைமுயன முதலிய மாவி
லூனு மைவனத துணடியு முணடிகொண டுவபபோன. (ச)

பொங்கு வெஞசினத தழலவிழிப பொறிபபுலி போலவான்
கஙகு லஞசனக கிரிமுழக கொடுமழை காலு
மஙகு லோருருக கொணடுவந தாலென வடிவந
தஙகு மஙகுல னெனறுள னொருததனிச சவரன. (ரு)

பொன்றி கழநதிடு மவ்வரைக கருகொரு புனததிற்
குன்றி யினவடக குடமுலைக குழைககலை யுடுககு
மினறி ருநதிடைக கொடிசசியோா கொடிசசியை வேட்டாங
கனறி லுஞசிறைச சேவலு மாமென வணைநதான. (சு)

கொடிய கோளரிப பிணவுவெங் குருளையின றெனப
பிடிந டைக்குறப பேதையங கிருமகப பெறறுள
கடிய புல்லுகிர சுட்டியோ டரைமணிக கடடி
வடிவு சோதரு புதல்வருக் கணிநதுள மகிழவான். (எ)

உரையிங் கீர்மையிற களிப்புறு மெயினனங் கொருநாள்
பரையி னீண்மரத் தூரித்திடு மறகலை வாங்கி

யரையி னீர்த்துமான ஞேறுசெருப படிகளிற றெருடு
விரையி னீடிருட குஞசிமென கயிறறிஞல விசிதது. (௮)

துாககும வெஞசாத தூணிதன வெரிநிடைத தூககித
தாககின ஞேனுறைச சுரிகைசோத தஞசன சயிலத
தூககுந தோளிலவா விறறரித துயாசுவா வினஙகோண
டிாகக மசசமொன றிலலவன வேடடமே லெழுநதான (௯)

இலவு தேககநி லிரததிவே லெடடிபுன ஞகங
குலவு கூவிளங கொனறைபூங குரவசோ கிரய
பலவு பாடலம வனசிசண பகமபட ரழிஞசி
னிலவு பாலைபைந தாருபொன னிறததரீள வேஙகை (௧0)

விரித டஞசினைச சநதனம பொரியரை வெளளில
பெரிய வாகைபிப பிலமபிசு மாதமுட பிடவங
கரிய காதிரங கழைபிருண மதுமலாக கடமபம
வரிகொ ளாரபதஞ செறிதரு மராமரம வகுளம. (௧௧)

மரவ நாகநல வழைமுதன மரஙகளா னெருஙகி
யிரவ லாறபக லிலலையாங கிலஙகுமா யிரஞசெங
கரவ ரோதயன கதிரொளி புகுநதிடாக கறஙகு
மரவ மாருதம புகுநதிடா வனததிலங கடைநதான. (௧௨)

புட்ட ருககுலந தொறுமபயில பொஙகிருட புனததிற
கடட முறபொறிக கூருகிரக கவிழதலை யுளிய
மட்ட றசசித லெடுததுயா பாழிவண மீகந
தொட்ட கழநததிற சோறுக ளருநதுமங கொருபால. (௧௩)

துறும யிர்சசெறி மடிசெவித துடிககுரற செநநாய
தெறுசி னததுடன சிலீமுகஞ செலகதி யினிறசென்
றுறுசெ விததுணை நிமிாததுகள குமிழிநே ரொணகட
குறுமு யறசிறு குருளையைத் தூநதிடு மொருபால (௧௪)

வளைநத வாலுளை மடஙகலகைம் மாவினமத தகததைப்
பிளநது கோடுகள பிடுஙகியே கறிததிடத தெறித்து
விளங்கு நித்திலஞ் சோரியிற றுவணடதால் விரிமா
துளஞ செழுஙகனி விரையெனத் துளங்குமங கொருபால. (௧௫)

இடிமு ழக்குாற முழைசெவித துணைமருப் பேயநத
கடிநி னபபுழைக கரக்கடக கவுட்பெருங களிறு

துடிய டிககய முனிகளபின ைறுடாநதிடத் துன்னும
பிடிந தியபுனல படிநதுடன பிளிறுமங கொருபால. (கசு)

முழைககட டுஞசிடு கொடுவரிப புலியின முழஙகி
யுழைதத பேரொலி கேடடுவல வுளிமனா வரையா
டிழைதத காரிரும பெனனவே நீணடகோட டிரலை
யுழைககு லமயயந தொதுஙகியே யொடுஙகுமங கொருபால. (கஎ)

நீடு வேறகாக குமரவே ணடியமா குலஙக
ளூடு வைததபல லாயிரஞ சுடாவிளக கொப்பப
பாடு சோபட்ம விரிததுயிாப பெறிநதுநற படிநின
ருடு நாகஙன மணிகிடந தவிருமங கொருபால. (கஅ)

வேறு.

இத்திற நிகழும வனததிலவ வேட னிருஞசிறைப புடகுலம படுககுங குததிரக கணணி பறபல வூனறிக குலவுமா வினஙகொலை புரிவாண புததியி னியறறு மியநதிரப பொறிகள புடவியிற புதைததுய ரடவிப பததிர மரததி னடிகளிற றொடுததுப பலவலை வளைவுறப பூட்டி.(க௯)

மடிசெவி வளைவான ஞாளிக ளேவி வாளிக ரோநதுபின குறிய, தடிகளி னெறிநது கறறிர ளிருததுந தடடைகள சுறறியே வீசிச,செ டிவளா வனததில விலஙகுகள கலஙகச செயதவன றூரததலும வலையி, னடிகளிற ்பிணிககப புதைததிடுமெ பொறியி லகபபடா தகனறவங கனைததும. (௨0)

புன்புல வருநதுந தநதவாய திறநது பொதும்பரிற புகுநதுமா விஙங்கள, மென்சிறைப பறவைக குலமெலா மருள விளிசதலை போலநின் றழைககுந, துனபுட னுழையின கவையடி மிதிதத சுவடு கணடநெறி தொடரு, மெனசெய கேளினியென றஙகைகள வஙகி லிடுமெபுகு முடும்பு கேடற்கே. (உக)

வாசிலை வணகனி விடுததிடும வயிர வாளியான ஞாளியால வயஙகுங, கோரவெங் குந்தப் படையினுற் றிரண்ட கொடுஙகடுங கதையினுற குணிலா, லோபெறும் பெருஙகணை வலையினுற் புதைதத வியந்திரப் பொறியினு லெதிர்ந்தங, கோவிலங கோபுட் கொன்றிடக கிடையா துள்ளுறு கவலையுற் றடைநதான் (உஉ)

இன்னணம் வேட்டத் தலைந்தவன்மேனி யிளைத்திடத் தழைதத கட்டெழுநது, துன்னருமுதாத் தழல்சுட மெலிந்து சோகமோ டி

ருந்தபின் பிரமன், பன்னரு மிரவி தெனறறிந் தவன்போற் பதங்க ளோ பதங்கொடோ கடலி, மனனெடுங் கயிலை மலைவலங் கொளவா ன பசசிம திசையதின மறைந்தான. (உங)

கொய்யுளைப பரியேழ கொளுவுமோ ராழிக கொடிஞசியந் தேரொ டு குடபால,வெய்யவன கறறைக கதிரககாஞ சுருககி விரிதிரைப புண ரிவீழந திடலுஞ், செயயகோ லோசசி யுலகினி தளிககுந திறனமிகு மரசாபோ யொதுஙக, வையமா ளுதறகுக குறுகில வேநது வநதபோ ல வநததான் மாலை. (உச)

ஓருருட டேரோன குடதிசைக கடலி லொளிததுறக குளிததற பின்னா, வாருறு வரிவிற றடககையங குலன்றன வடிவுறன ககறறி வெங்திமை, கூருறு மவனறன் செய்கைகுத திரஙகள் குடிகொளு முள மும்போற் கருகிப், பேருல கனைததும விழுஙகிமா திரமவிண புதைதத து காரிருட் பிழமபே. (உரு)

குனிசிலைச் சவரா குலததினி லுதிததுக கொடுங்கொலை புரிநதவ ங குலனுங, தனியிருந் தாணடு மீணடியா மெய்தச சரிதெரி யாதிவண டரிககி, லினிய வூணினறி மனைவியுஞ் சிறுவ ரிருவரும பசிப்பரென் றிரஙகித, துனியுற லொழிநது தெளிநதுளந தேறிச சொல்லருஞ் சூழ் ச்சியொன் றுணாநதான். (உசு)

பாவியேன் வாளா வெறுங்கையோ டெய்திற் பயனிலை பனியிருட் பொழுதில, வாவிக ளருவிக குளிர்புனல பருக வருமிரு சஙகளுக கயி லம், பேவியே வதைததுத் தடிகொடு போதல் லியல்பென மதிததுட னெழுநது,தாவியஞ் சிறைப்புட் குலம்பயின் றிடுமோர் சூழியின கரை கசனுற றனனே. (உஎ)

முறுகிய சினக்கோ ளரிவயப் புலிவெம் மும்மதக் கடமால யானை, குறுகு மென்றஞசிப் பாழிநீர்ச் சூழிக கோட்டுற கூவிளங் கோட்டி,லு றுவ னென்றேறிச் சுரிகையான் மறைககு முலவைக ளரிநதரிந தொது ககி, மறுகிய மனததா னேனமான் மரைகள் வருமென வரவுபார்த திரு ந்தான். (உஅ)

வடிசெய்து வகுத்த வைதிக சைவ வழிமொழி வழாமன்மந் திரத தாற், படியின் முறபகலோர் முனிவரன் பூசை பணணிய தெண்ணிய படியே, கடியவெந் தொழிறசெய் கிராதனுங் காணுன் கவடுவிட் டயரு மா னூரத், தடியினுக் கருகிற் புராதன லிங்க மமாந்தினி திருந்ததொ ன றன்றே. (உகூ)

அன்றர னிரவென் றறிந்திலன் றெருகெகு மம்பிடை தடுக்குமென் றமிந்து, தனறடங் கையா லெறிந்தபைந் தழையுந் தனியிருந் திடிறறு யில வருமே, யெனறு விலககி யிருட்பொழு தகறறற கெணணினன கொயதுவிட் டெறிந்த, மென்றழை முழுதும பழுதிலவ விலிஙக விய ண்முடி மீதுவீழ் ந்ததுவே. (௧0)

குறுந்துளித் திவலைப பனிகனி மூழ்கிக கொடுமெபசிக கருந்திடா தொழிந்தா, ஞறுந்துயி லுறநது புராரிசந் நிதியி லூறினமா லூரவெண டழையாற, றெறுந்தழ னுறகட் சிவநிசியதனிற சிவராசசனை புரிந துவெந் தீமை,-யறுந்தவ முடையோ ரொததனன வேடன கொடிசசி தன றிறமினி யறைவாம. (௧௧)

வேறு

உனன ருமபெருங காட்டினில வேடடமே லுறறுன
வனன வாாசிலை வலவனென னுயிாததுணை மகிழந
னினன மெயநில னெனகொலோ வெனமனத தெண்ணி
யனன மெனனடைக குறத்திகண டினறிடா தாறறும. (௧௨)

தஞச மொனறிலன றமியனச செனறனன றலைகசா
லஞச னககிரி யாமென வுருதநெதி ரடாதது
மஞசெ னபபொழி மதசதப் பததுணை மருபபுக
குஞச ரகுலங கொனறதோ வெனறுளங குலையும. (௧௩)

கரிய நீணம்யிாக கூருகிாக கவிழதலைக கரடி
சரியில் வநதுயிா கவாநததோ வெனனமெய் தளரு
முரிய வெஞசினக கொடுவரி கறுதநொறுத துடலைப்
பெரிய வாயினிற பெயதது கொலலெனப பிதறறும. (௧௪)

அளையு றும்பணி விடங்கொழந துமிழநிடு மகல்வாயத
துளையெ யிறறினே றுணடது வோவெனச் சோருங
கிளையு டனறிரி கரிவழிப் பகையதாங கிளாவா
லுளைம டஙகலா லுயிருலந தனனகொலென றுனனும் (௧௫)

காட்ட மன்னரின புதலவாவெம் பசியினு லலிநது
கோட்ட முற்றனா கொழுந்தசை கோறகொளீஇ வெதுபபி
யூட்ட வநதிலை யுனறனக குரிமையா மெனது
வாட்ட நோககிலை யெனகொலசெய் தாயென மயஙகும. (௧௬)

என்றி ருந்தருந் தயருழந் திடைகசொடிக் கொடிசசி
குனறி யின்வடங் கிடந்தொளிர் கொஙகைகள் குளிபப

வென்றி யங்கதிர் வேல்விழி நீருகுத் திடுமேபை
யன்றி யொன்றில ளயர்ந்தன ளிருந்திடு மமையம். (௩௭)

பரவி யந்தணர் வந்தனை புரிந்துமுன் பழிச்ச
விரவி யம்புயம் பொற்கதிர்க் கரங்களால் விரித்துப்
புரவி யேழுநுகம் பூட்டிய பொற்றடந் தேரூ
ரிரவி யுங்குண புலத்துய ரிரவியி லெழுந்தான். (௩௮)

புலவு வாய்கம ழுங்குலன் றினந்தொறும் புரிந்த
வலகில் பாவவல் விருள்களைத் துரந்தகற் றுதலா
னிலவு நீறணி நீள்புரி சடைச்சிவ னிசையு
முலகி னீடிருட் கடிபகற் கதிருமொத் துளனால். (௩௯)

மேவி னங்கதிர் விரிந்திட விடுத்தனன் பின்னர்
வாவி னஞ்சிறு மானவிழி யெயிற்றியை மைந்த
ராவி ழந்தன ருவவொன் றநகுல னினைந்து
கூவி னம்பணை நின்றிழிந் தனன்வழிக் கொண்டான். (௪0)

ஈறி லாத்துய ருற்றிடு மெயிற்றியை னிதயந்
தேறி வேடனைத் தேடிவா னடந்துறு செப்பத்
தூறி லானவரல் கண்டெதிரந் தோகையிற் றழுவி
மாறி லாத்துயர் புறக்குடின் மேவினர் வந்தார். (௪௧)

வந்து செந்தினை மாவுடன் வம்பமா வரைத்தேன்
முந்து புறப்பத மேவுநீ வாரவென் மூர
னந்து நற்றசை நறவுக ளுடொறு நாடித்
தந்து மற்றவ ளோடுபன் னுளவண சார்ந்தான். (௪௨)

முருந்தி யற்றரும் பற்கழன் றிடநரை முதிர்ந்திட்
டருந்து தற்கரி தாயுடல் பலங்கெடு மந்நாட்
பெருந்தி ரைக்கடற் கடுவுறழ் பெரும்பிணி பிணிக்க
வருந்தி மற்றவன் சடந்துறந் திறந்தனன் மன்னோ. (௪௩)

வேறு.

சூலமொடு வாளிசிலை தோமர முலக்கை
பாலமயில் வேல்விசிறு பாசமவை கொண்டே
வாலமதி போலெயி றிலங்கவட லைத்தீ
யாலவிகர் தூதுவர்க ளவ்வயி னடைந்தார். (௪௪)

பற்றினா புயததுணைகள் பாசமத ளுலை
சுறறின ரடிததனா துடிததிட விடிததுக
குறறின ருடறசவி குறைததவச மேனமே
ஞுறறிட வுதைததுவழி யொலலைபட ரொலலை. (சரு)

மஙகையொரு பஙகனமழு மானமறி மனைபபூஞு
செஙகையி லிருததிறை சிலாதரன மகறகூயச
சஙகைபெறு மஙகுல னுனுஞசவ ரனைததம
மஙகைகொள கயிறறினிடை யாததியம தூதா. (சசா)

சென றனா விலககியொளிா செமபொனணி தோமே
லினறவனை யேறறியொ ரிமைபபினிவ ணெயதக
குனறன புயததுவலி குனறமரு வானை
வெனறகண நாதனை விடுததிடுதி யெனருன. (சஎ)

நாதனவிடை கொணடுகண நாதனை யழைததே
யேதமறு மஙகுலனை யினறுகொடு போகுந
தூதாதமை வெனறுவிளை விறசுடா விமான
மீதினி லிருததியிவண மேவவிடு கெனருன. (சஅ)

நநதிமொழி கொணடுகண நாதாகள விரைநது
வநதியம தூதரை வருததிவலி செயதே
முநதியவன மெயமபுகள முரிககவிசி பாசஞு
சிநதிமணி மெயததொளிகொ டேரினமிசை வைததாா. (சகூ)

யாவாபணி கொண்டிவ ணெதிாநதிது புரிநதீா
போவதிவு னெஙஙனமொா புணணிய மிலாதான
மேவவுவ ருமினி விடேமெண வெகுணடு
காவலபுரி காலபடா காயநதெதிா கதிததாா. (ருo)

உஙகடலை வனறன தூததிடை யுதைததோ
னெஙகடலை வன்பணியி தெனறுமுச லததாற
செஙகடலை நோகுருதி சிநதவெம தூதா
தஙகடலை மோதினா தரிததில ரகனறாா. (ருக)

வென்றிதரு வானவா விளைததருவி னற்பூப
பொன்றிகழ செழுநதுணா பொழிநதனாகள் வாழத்த
வனறியா மஙகையாக ளஙஙிரு மருஙகு
நின்றிணைகொழு வெணகவரி நேசமொடு வீச. (ருஉ)

விணடல முதிககுமதி வெணகுடை நிழறறப
பணடரு மிசைபபனுவல கநதருவா பாடக
கொணடவிடி யொததிா குறகுட முழாநற
றெணடகம தோடமா துநதுபி முழஙக (௫௩)

பேயமலன முனபுக விடுததபொழு தெமபா
லேயகண மாயீவ ணிருநதிடுதி யெனறே
நேயமிக வைததெழிலகொ ணெறறிவிழி யுறற
நாயக னுரைததுவா நலகின னயநதே. (௫௪)

செஙகணெயி னனகயிலை சோகணம தாகி
யஙகணமா வுறறபி னருநதுயாகொ டோ
திஙகணமுடி யானடியா செயததிற மெலலாம
வெஙகணமற விககுமுன விளமபவிரை வுறறா. (௫௫)

பாசமெறி தாரைதொடா பாறுபடி சூலம
வீசுசுடா வேனமுசல மினனுகதை நனறு
ராசமுட ணஙகுசம தஙகையிரு நாணகிற
றேசுற வுரததினிடை செநதொடை விளஙக (௫௬)

எறறிய கடறறினா யிருததிய தெனககாா
முற்றிநெளி வுறறபுரு வததுணை முரிபபும
பெறறிடி யெனககுரல பிறஙகுபில வாயும
பறறிய தழறகுநிகா பஙகியும விளஙக. (௫௭)

வாதகப பிததமுத லானபிணி மறறு
மேதமிகு சொறபணி யியறறியய னிறபப
பாதகா வெருககொடு பதைததிட வருததுந
தூதரிரு பககமுறை சுறறினர்கள் சூழ. (௫௮)

சாலமொழி மாதாபல்சாமரை யிரட்ட
வாலமதி யாமென வளிநதெயி றிலஙக
நீலவரை போனிநி நெடுநதவி சிருககுங
காலன்இரு காலிலிவர் கைதொழுது வீழ்நதே. (௫௯)

மூடனை யறத்திற முயன்றறித லிலலா
வேடனை வடததினிடை வீக்கிவரு காலைப்
பாடனை வருககுமிது பண்ணிவள ரொற்றைக
கோடனை யளிதத்வர் கணஙகள்கொடு போனா. (௬௰)

என்றிவை யுரைத்திட வெயிற்றித ழதுக்கித்
தென்றிசை நகர்க்கிறை திரண்டெழ வளர்ந்து
குன்றினமிகை பெற்றிடு புயத்துணை குலுங்க
நன்றிது வெனத்தனி நகைத்துட னெழுந்தே. (௬௧)

சஞ்சரிக மொய்த்துமுரன் றாசளைசை யப்போ
யஞ்சன வரைக்குநிக ரானபக டேறி
விஞ்சிய கணக்கனொடு வீரர்பலர் சூழ
மஞ்சன மிடற்றிறைவன் வாழ்கயிலை வந்தான். (௬௨)

வேறு

அரியமா தவத்தோ ருளமொத்த துயர்ந்தோ ரணுவிலுங் களங்க மொன்றின்றிக், கரியமா முகில்கள் படிந்தடுஞ் சாரற் கயிலையிற் கனகமா மணியார், லுரியநான் முகத்து விதிவிதிக் கரிய வொளிதிகழ் கதிர்களா யிரமும், விரியுமா தவரோர் கோடிவந் துதித்து விளங்கல் போற்றுளங்குமண் டபத்தின். (௬௩)

ஐம்படை தரித்த தண்ணறுந் துளபத் தண்ணலு மணமுதற் படைத்த, வம்படை கமலத் தவிசுறை யயனும் வரைசிறை யறுத்திடு மவசிச்சம்,பம்படை யெனக்கொள் பாகசா தனனும் பனிரண் டருக்கரு மொற்றைக், கொம்படை களிற்று முகம்படைத் தருளுங் குடவயிற் றைங்கரக் கோவும். (௬௪)

வார்பெறு கலச முலைக்குறக் கொடியை மணந்தருண் மகிழ்ந் னறக் கடப்பந், தார்பெறு புயத்தோன் றாரகன் சினக்கே சரிமுகன் றகுவாகட கிறையாஞ், சூர்பெறு வரங்க டொலைத்தவை வேலோன் றோகைமே லொகரமூர்ந் தருள்வோன், கூர்பெறு முட்டாட் செங்கிறக் குடுமிக் கோழிசேர் கொடிக்கரக் குகனும். (௬௫)

உலகமுற் றெரிக்குங் காலையி லெழுந்த வூழிவெந் தீயென வுருத்துத், திலகமுற் றிடுவா ணுதன்மறைக் கொடிதோள் சேர்ந்திடுஞ் சிறுவிதி விதியிற், கலகமுற் றிகலிப் புரிமக மரைக்காற் கணத்தினிற் சிதைத்தவ னிறைபோ, லிலகவிட் டெறிக்குங் கதிரொயிற் றலகை யேற்றிடுமே வீரபத் திரனும். (௬௬)

புட்டிடு பசும்பொற் குழைகிழித் திடுங்கட் பூரணை புட்கலை தரள, வடக்குட முலைக் ஞெழுதுழு துழக்கு மாபினன் மாலென முழங்கி, முடக்கிய தடக்கை நீட்டிமூச் செறிக்கி முரிதிரைக் கடலெலா

MAHAMAHOPADHYAYA

கண்ணழல் கதுவும் வெள்ளைக் கரடமால் யானை யூரு
மண்ணலைப் புலவர் பொன்னா டளித்திடற் கருளிச் செய்தாய்
தண்ணெனுங் கதிர்கள் வீசுஞ் சந்திரா தித்தர் தம்மை
விண்ணினி லுலவி வையம் விளக்குவீ ரெனவி டுத்தாய். (௮௧)

ஏர்பெறு மளகைத் தன்னை யிருந்திக் குபேரற் கீந்தாய்
பார்முத லெங்கும் வீசப் பவனனைப் பணித்தாய் மற்றை
வார்தருஞ் சலதி யாள வருணனை வைத்தாய் தனமச்
சீர்கெடு மவர்க்குத் தண்டஞ் செய்வதற் கமைத்தா யென்னை. (௮௨)

திரிபுவனத்து நீதான் செய்தகற் பனைக ளெல்லாஞ்
சரிவர நடந்த தின்று தமியனேன் பிழைத்த தில்லை
புரிசடைப் பரம வென்று புரிநெடும் பாசத்தோடு
முரிசெயற் கரிய தண்ட முதலமுத் திரமுன் வைத்து. (௮௩)

ஆக்குவா னழிக்க வெண்ணி லாரது காக்க வல்லார்
நீக்குவா ரிதனை மற்றோர் பணிசெய நிறுத்தது கென்று
தூக்குநீ டுலகக்கோ லன்னான் சொற்றது கேட்டு நெஞ்சிற்
றாக்குமா றின்று வந்த தாழ்வெனக் கொல சாற்று கென்றான். (௮௪)

கண்ணிக ளொன்றிக் கையிற் கார்முகங் குனித்தம் பேவி
மண்ணின்மா விலங்கள் கொன்றும் வாய்த்தபுட் குலங்கண் மாய்த்து
வெண்ணிணத் தடிக டின்று வீக்கிய சடத்தா னன்றோன் [ம
றுண்ணிகழ் வில்லா வேடனுனப் பதத் துறைத லுற்றான். (௮௫)

பரிமகம் புரிகின் றானே பகர்தரு மாக மாதத்
துரியநீர் படிகின் றானே வுயர்சிவ லிங்க பூசை
புரிதர நினைகின் றானே புண்ணியத் தலத்தி லுன்னைத்
தெரிசனஞ் செய்கின் றானே சிவநிசி நோற்கின் றானே. (௮௬)

எத்தவம் புரிந்தா னிங்ங னெய்துதற் கிறைவ வுன்றன்
சித்தமே தெரிந்து நீதி திறம்பிடி லறங்க டேயு
மூத்தரும் பவங்கள் செய்யு மூர்க்கருஞ் சரியா யெண்ணிற்
றத்தலைக் கடனீர் சூழ்ந்த தாரணி கவிழு மன்றே. (௮௭)

என்றுடைத் தூதர் தம்மை யிகல்புரிந் திவனா லின்றிங்
குன்றுடைக் கணங்கள் செய்த துரைத்திடக் கேட்டி யோட்டி
மின்றுடைப் படையாற் றண்டால் வெட்டியும் புடைத்துஞ் சென்னி
மூன்றுடைத் துகிரக் கோடு மனைகள் சிந்தி னாலே. (௮௮)

நாவரும் பவங்கள் செயவார தாஞசிவ லோக மேவில
யாவரைத தணடஞ செய்வ தெனறெதி ரியமன கூறத
தேவரு முனிவர தாமுஞ சிநதையிற றியானஞ செயயு
மூவருந தாஞய நினற மூாததியு மொழிவ தாஞன. (௮௯)

விறபயில வேடன முனனாள வேட்டமே லெழுநது நநத
மறபடு காலை யுணடி யணநதலற றருகிற சாாநது
பொறபமா விலவஞ சாததிப பூசனை புரிதலாலே
செரிறபயில பாவ வேலை சுவறிடத தூாததிட டானே. (௯0)

இததிற மறியாய நீயு மெழுதருங கணககில வலல
சிததிர குததன றனும தெரிநதில னெனறு திஙகட
சததிரன றனனைக காயநத சஙகர னுரைபபத தீடடும
பததிர மெடுததுப பாாததுக கணககனும பாிநது போறறி (௯௧)

சிவநிசி யெனப தோரான் றினபதற கூனகிட டாம
லுவவசி யாகி நினறு னுவாபபுலி யெணக்கு சிஙக
மவமெனச செயயு மாலென றருசியவ விலவத தேறித
தவாவிடுங கனைக ளேவிற் றடைசெயு மிடையி லென்றே. (௯௨)

கூாதருஞ் சுரிகை யாலக குழைகளைக கொயது வீழததா
ணீாதரு கணக டனனி னிததிரை வநதா விநதய
பாாதனில வீழ்வே னெனறு பயநதிற பனனம பணணி
யோதரு மனைமான பன்றி யினறிவண வருமென றெணணி (௯௩)

சுசிகர மிலலா வேடன றுயிறுறந திருநதா னீச
னிசியென நினைநது தொனனூ னீதியிற செயத தனறென
றுசிதமாழ்க் கணக்கனேத வொணடழற சுடலை தனனிற
பசிதமே பூசு மேனிப பரமனும பகரும பின்னும. (௯௪)

அதையுனக கறைவங கேட்டி யறிநதிடா தியற்ற லாலே
சிதைவிலாக கணததிற சோநதான் சிததிரன் முததி யலகும
விதைநிகர் கநதூ றனனில விதிததநூல வழிவ ழாம
லிதையமீ தறிநது செயதா லியாமவ னுவ னன்றே. (௯௫)

செவ்விர வனைய கூநதற சிவைமுத றேறறல் செயயு
மிவவிர ததின மேனமை யாவரோ கணிகக வல்லார்
கைவிரல் கண்ணிற பட்டாற செயவதென் கவலை நீக்கி
மைவிர வியகர் மேனி மறலிநின் [illegible] (௯௬)

MAHAMAHOPADHYAYA
[illegible] LIBRARY).

வைத்தமுத் திரையை வாங்கி வழிக்கொளவா யென்ன ஞான
வித்தகன் கருணை யோடு விடைகொடுத் தருள வேண்டி
முத்தலைப் படைகொள் காலன் முதலவனை முறையிற் றொழுது
சித்தமுந் தெளிந்து தேறித் தென்புலத் தெய்தி னானே. (கூஎ)

வேறு.

வெங்கொ டுங்கொலை புரிந்த வங்குலனும் வெள்ளி வெற்பிலொ
ரு புள்ளிமான், செங்கை கொண்டருளு மண்ணல கண்ணரு டினந்
தொறும்பெறு கணங்களுக்க, கங்க ணற்றலைமை பெற்றிருந்தபின்றெ
ரைந்து பைந்தரு வளர்ந்தருந், துங்க முற்றகன் கந்தி கழ்ந்திலங்கு சுராக
ள் வாழுலக மேவினன் (கூஅ)

ஆட கப்பொனுல கத்தி னீடுகொடி யாடு மாடுதிகழ் மாடமேற்
காட கத்தினுறை வேட னுற்றலர்கொள் கற்ப கத்தினிழ லுற்றடிப்
பாட கத்தொலி பரப்ப ரம்பையர்கள் பலரு நின்றருகு பணிசெய
மாட கத்திவவின் யாழின் விஞ்சையர்கள் வந்து பாடநனி வைகினன்.

அளவி லாத்தின மங்கி ருந்துபுக ழளகை மாநகரின் வளமெலாந்
தளர்வி லாதவ னருந்தி மூந்திமிகு சாடியிற் றயிரெய தேடியே
களவி னுலிடையர் பாடியிற் றிருடு கண்ணன் வண்ணமுறு கன்றினை
விளவின் மீதெறி முகுந்த னங்கணர விந்தன் வாழுலக மேவினன் ()

கொண்டல் வண்ணமுடல் கொண்ட கண்ணனருள் கொண்டு
வைகிடுவை குண்டமீ, தண்டர ணடினர்செய் தொண்டு கொண்ட
தனி லான போகமவை யாவுமுண், டெண்ட விர்ந்தினம் மங்கி ருந்து
பி னிருந்த வத்தினர் பொருந்திடு, முண்ட கந்தனி லிருந்தி டுஞ்சது
முகன் றிருப்பதவி மூனினன். (க0க)

ஓதி மக்கொடி யுயர்த்த நான்முக னுவந்த லோகமதி லுற்றதிற்
கோதி லுப்புரவு துய்த்த பின்புகை கொண்டு முப்புர மெரித்திடு
மாதி நற்கயிலை யுற்று ளத்தினி லரும்பெ ருமபொருள் விரும்பவே
யீதி வறகரன் மருந்து தந்தருள வின்ப முற்றினி திருந்தனன். (க0உ)

கைத வத்தினுடர் வேட னீடுசிவ கங்கு லென்பதுண ராமலே
செய்த வத்திலிது பெற்ற னன்பரம சிவநி சிப்பெருமை சிந்தையிற்
பெய்த ருச்சனை புரிந்து கண்டுயில் பிரிந்த ருந்துத றவிர்ந்துளா
ரெய்து தற்கரிய முத்தி வீடதனி லெந்து வார்களிலை யையமே. (க0ங)

என்று சூதமுனி யோதமாதவர்கள் யாரு மேருவி லெடுத்தெயி
லன்று நீறுபட நூறு மாறுபுரி யாச னுக்குரிய விரசனி [ன
யொன்று பாவவல் லிருட்க ருக்கனிக ரொக்கு மென்பதை யுணர்ந்த
நன்று தேசிகரின் னுலெ ழுமுடி துளக்கி நன்மொழிக ணலகினுர். ()

அங்குலச்சருக்க முற்றிற்று

சவுமினிச்சருக்கம்.

வார்தரா யணனென் றோது மறைதெரி முனிவர் கோமான்
பாததா மரைக ளுன்னிய பரவசத் தோடும் போற்றிச்
சீதகாண் மதியனு சூடுஞ் சிவசிவ பெருமை யினனுஞ்
சூதமா முனிவன் மற்றை முனிவரர் தமக்குச் சொல்வான். (௧)

தோடுறு கமலத் தோடு துளிமதுக் குவளை யாம்பற்
காடுறு கமல வாவிக் கயலினங் குதித்துங் காட்கக்
கோடுறு தவளக் கோடு குமிழுந்தன பனைசூழ்ந் தயபொன்
னூடுறு மமரர் தாமு நாடுங்கே கயனை னூடு. (௨)

அருமபுறு கமலச் சூழி யதனினின் றெழுந்து வாளை
கருமபுறு மலர்த்தண் சோலைச் சூதநற் கனிகள் சிந்துங்
கருமபுறு வேலி சூழ்ந்த கழனியிற் கதிர்ச்செஞ் சாலி
விரும்புறு முத்து நதி னித்திலம் விளங்கு மெங்கும். (௩)

புன்றலைக் கரியசெங்கட் புரிமருப் பெருமை வாயர்ன்
மன்றலைக் கமழும் வாவி மலர்பல மேய்ந்து வாவித்
துன்றலைப் புனல தார்ந்து சுரந்தறச் சொரியுந் தீம்பால்
கன்றலைத் துணண வூட்டிக் காஞ்சிமா நிழலிற் றுஞ்சும். (௪)

நிறமபயின் முந்நூல் பெற்றோர் நீதிமா மறைநூல் கற்றோர்
திறம்பயி லரசர் வாசச் சிரகத் தாமர் கொங்கைப்
பறம்பயி னெடுங்கட் செவ்வாய்ப் பார்மகள் புதல்வர் முன்று
யறம்பயில் குடிக ளென்று மந்நாட் டகத்தி லுள்ளார். (௫)

வெந்தழல் வேள்வி செய்யும விப்பிர னொருவன் முன்னாட்
டந்தருண மடப்பொற் பாவை சவுமினி யென்னும் போரா
ளந்தர வானில் வாழு மரம்பையு யனையாண் மாரன்
கந்தமா ளாகத் தீன்பூங் கணைக்கிலக் காக நிற்பாள். (௬)

வளமிகு செல்வந் தனனில வளாந்துவற சாமோ ரேழிற
றளவமென் மூரற பேதை தையலா ரோடு கூடி
யுளமகிழ சிற்றில கோலி யுறுகழங கூச லாடி
யிளமயி லனையாண மங்கைப பருவம்வந் தெய்து கின்றாள். (௭)

வேறு

தடங்கி டந்திடு தாமரை யரும்பெனத் தடித்துப
படங்கி டந்தபாம பேந்துபாா பகாந்திடத தாள
வடங்கி டந்திப மருப்பிணை மருட்டிமா மணிப்பொற
குடங்கி டந்தெனக குலவிய கொம்மைவெம முலையாள (௮)

வடித்த நெட்டிலை வேலொடு மாவடு வடிவாட
டொடுத்த செங்கயல சுரும்புவேள கரும்பினிற றொடுக்குங
கடிக்க ருங்குவ ளைகடைக சடுத்துநீள வளைக
கொடிகளி ணைக்குழைக குழைகளிற குதிக்குநீள விழியாள (௯)

கருகு கங்குலைபங் களங்கனி முழங்கிடுங் கடனீா
பருகு மங்குனற பதிகமொத தழிபரி மளங்கண
மருவி நெய்சசுதுணை டளிசகுலம விருநதுண மலாநத
முருக லாதவொடை சூட்டியே முடிக்குமொய குழலாள. (௧௦)

கயிர வங்கவிா தொணடைமென கனிகடற பவளஞ
செயிர றுஞ்செழுஞ் செங்கிடை கொங்கிடை யிலகும்
பயில் கொழுநதுணை ரனைதனையும பழித்துமைக கடைகக
ணயில விடங்கொளு மலர்ககழு தநதவுசெவ் விதழாள. (௧௧)

சலந்த ருமபொலந் தாமரை மலர்நிகர் முகத்தாள
கலந்த ருந்தட மாபுடைக காலைய ரெனுமா
வலந்த ருங்கட கரிகளை வணக்குமங் குசமாய்
நலந்த ருந்திலந் திகழ்குமிழ் நாணுநா சியினாள. (௧௨)

தேனை லந்தரு சருக்கரை செழுங்கனி கரும்பு
பானை றும்பொழிற் பசுங்கிளி மொழிகளைப் பழித்துப
பேணை வெண்டிரை கடைந்தமுனை றுளவணி பெருமான
வானை வாக்கருண் மருந்தெனு மதுரமென மொழியாள. (௧௩)

பாரின் மேல்வளர் மரங்களிற் படர்ந்தமென் கொடியைக்
காரின் மேலெழு மின்னைநுண் ணூலினைக் கடிந்திட்

டேரி னுலயா மதனா திருந்திடு மல்குற
றேரின் மீதவ னெழுந்துகின் றெருத்தசிற றிடையாள. (௧௪)

ஊறறி ருந்தமு தொழுகிடு மலகுலுக குலகினை
மேறறி ருந்தா சிலையொடு தொடுகடல விடுதோ
காறறி ருமபசிக கருந்திடுங கட்செவிப படமுந
தோறறி ருந்தவென ருலதற குவமையென சொல்வரம (௧௫)

மஞ்சரு சீறா வெனததுயின் மாயவன மனைக்கு
நஞ்சரு சீரவிழித திருமக ளொடொரு நயகருங
கஞ்சந தோறறிடிற கழிபணப பெடைநடை கறகு
மஞ்செரு சீறடிக குவமைமற றியாதெடுத தறைவாம (௧௬)

இனைய பேரொழில வாய்ந்திடு மிளங்கொடி தனைககண
டனைய தநதைதாய மிகமகிழந தகமதின முநநால
புனையும பூசுர னொருவனுக கிசைநதுளம பொருநதி
மனையி னணமறைச் சடங்குடன வதுவைசெய் தளித்தார (௧௭)

நாம னுஙகலைப் பனவனு நளிரமதி முகததுப
பூம னுஙகுழற பூவையும் புரியொடு வைகிச
சோம னுமபுக ழுரோணியுந தவசமீ னுயாதத
காம னுநதுணைத தேவியு மெனககளித திடுநாள. (௧௮)

புலநது றந்துவெம பிணிகளாற புணாநதபூ சுரனு
நிலந்து றநதுட லிறநதிட நன்மதி நீங்கிக
குலநது றந்திடா நீதியைக் குறிததவள களத்திற
கலநது றந்துளாள கலஙகினள் கைமையுற றிருந்தாள. (௧௯)

வேறு

வனவரிக குயிலு மன்றிலும் வானில வருநில வெழுமதிக் கொழுந்தும
தினகரா புரகசு மாயாவேய்ங குழலுந திறமபெறக கறங்குசே மணியு
மனலெனக் கனலுங காமவெந தீயை யனிலமொத தனுதின மூட்டக்
கனந்தனக கிரிகள பசலைபூதத துணையிற் கணபடைப பொருந்திலள் கலங்கி

கோடுவாய் கூடக் கலைவளா திங்கட் குடைமதன் படைபடும் பசும்புனை, னாடுநீ டழறகோ னுழைநதெனத தெனற னுலவகெட் டுயிர்த்துள முருகி, வாடுநா லிடைபோ லஙகமு மெலிந்து மதனநோய் பொருக்கரி தாகித், தேமொ டவர்கள் பலவாயுங் கரவிற் சிந்தனை களிததிடச் சோந்தாள. (௨௧)

மலைக்கிணை யெனப்பொற சுணங்கலர்ந் தகன்று வட்டமிட் டெழுந்திறு மாந்த, முலைக்கிடை யிடையுந் தடித்தரி விளரி மூரல்செழு முளரிபோன முகமு, மலைக்கிடை யுதிக்கு மதியமொத் துடலு மநநிற மாயமூ றூறு, மிலைக்கிடை மலர்ச்செவ் வாயிதழ் வெளுப்பக் கருப்பமுற் றிருந்தன ளியபால (௨௨)

அந்தக ருறைபு மறைபவ ரொவரு மறிந்தன ரவட்சடிந் தகற்ற, வினனலுப றியகித துணைவிழிப் புனலா லிணைமுலை சளைகுளிப பாட்டிக, கனனலிற கனிந்த மொழிச்சவு மினியுங கானவழிச் சென்றிடுங காலைப், பின்னவா குலத்தில வருமொரு காளை பிறைநுத லவளகரம பிடிததே (௨௩)

எகுலத துளோர் யாமனை பேரோ தெவவிடத தெயதுதி யென்ன, மைகுழற குயிலு முறறவா றனைதது மறறவற குணாததிட மயலகூரந, திகுவிற குனிககு மதனனுக குடைந்தாண டிங்கிவள கொஙகைமேற காதன், மிகருனக கினியான பதியெனத தனது வியன்மனை யீநுகொண டணைநதான. (௨௪)

மருவுபிரத திடுதேன் மலர்க்குழ லணங்கு மறறவன ருனுமா மலரிற், றிருவுயிரத திடுமைங கணைக்கிழ வனுநற றேவியு மாமெனக் கூடி, யிருவுடற குயிரொன ருமெனத தழுவி யினபமுற றிருந்திடு நாளிற, கருவுயிரத தனளைபங காவியங கணணி கணவனுந தனதுளங களிததான். (௨௫)

இன்னணஞ் சிலநாட் கழிததனன வேறறாக கிவளுயிரக கணவனை குதலுங், தன்னலங கெடுககுங களிமது நுகர்ந்து தமியளா யிருந்துகங குலின்வாய், மின்னலஞ் சுருநுண ணிடைமடக கொடியும விரகவெந தீச்சுட வெதும்பி, நன்னலந் துறந்தா னருந்திடும் வேட்கை நணியுறத தனியிது புரிவாள். (௨௬)

நடைதரு கொச்சை நாகுடன் புனிற்று நல்லிளங கன்றுறு தொழுவி, னிடைபுகுந் தருந்த மதுச்செருக கதனு லிரங்குமா னீன்ற கன்றினைக்கொன், றுடையதன் னகததிற கொண்டுசென் றிரவி னூனருந் திடுவதற் கெண்ணி, மிடையிருட் கடியத் தகழிநெய் வாக்கி மென்றிரி விளக்குமேற் றினளால். (௨௭)

அவ்வயிற் செகுத்த தாவிளங் கன்றென் றறிந்தன ளயர்ந்தனள் மயங்கிச், செவ்வயிற் கன்றின் றன்னலோ ரிரண்டு சிவசிவ வெனத்

தியர் னிதனுப், பல்வசீ ருலகோர் பழித்தகட் குடித்த பழுதுவா தகு வெனப பயாது, மெவ்வ மிலாம லூனுணத் துணிந்தாள் யாவரோ விதி வலி கடப்பார். (உஅ)

புளளெனுங கணைனுன் புள்ளம தெடுத்துப் புரணிக ளுரித்தரீந் து ரிசை, யுளளவள் ளுராஙகள வேறுவே றமைததிட் டுவப்புறக கருனை செய தருந்தி, வளளவாயக கமல நாயகன பூரு வததிசை வருமபுல ரி யின்வாய், வெளளெலும பனைதது மளளினள கொணாநது வீதியிட் டிவ்வியிசைத திடுவாள. (உகூ)

வெயயதிச சுழலகட் கொடுவரி வடிவால மென்குழக கன்றினை யொறுததின, றையகோ நின்று போயது மறுகி லனைவருங காணமி னென் றெறிந்து, தையனமீண டிறபா லெயதினள வேளாண் டகை பெறு காளைகேட் டெயதிச, செயயவாய் மையினி பிழைததனை போலு மெனவவட் டேறறின னிருநதான். (௩௦)

வெறுததன னிகவா ணஙகவள் கொஙகை விழைநல வேட்கைமீ தூாநதிட, டிறுத்தபேரனபா லன்றுபோ லெனறு மின்பமுற றிருநதிடு நாளிற, கறுததவல விடததை நிகாததவெம பிணிகள் காயமீ தடறறி டத தேம்பி, மறுததவா மதியை மருட்டுவாண முகததாள வருநதினண முரணமுற றனளே. (௩க)

வேறு

அசசனம யததினி லடாநது வாரியிற
கைசசமைக கடுகிகா கால தூதுவா
பொயசசமை மின்னிடைப பூவை மென்மொழி
மசசமை விழியுயிா வெளவி யேகினா. (௩உ)

நந்தலி றென்புல ஙனணி நணணரும்
வெநதிறற கூறறின்முன விடுபபு நான்முகத்
தந்தயி றீவினை யனைதது மாய்நது பின
பைந்தொடி முகததினைப பாாத்துக கூறுவான். (௩௩)

அன்றிருட் பொழுதினி லானின் கனறினைக
கொன்றிருந தான்றிரு நாமங் கூறிய
நன்றியிற் கொடுநதழ னரகந துயத்திடு
மொன்றிய திவினைக் குரிய ளக்கிலே. (௩௪)

நிலமக ளீாததிய தேவன்பின்வரு
மலமகட் குடலிடம் வழங்கி வானதி

யலைமகட் கூடினே னருளிற் கூறினை
புலைமக ளாயப்புவி போதி நீயென்றே. (௩௫)

அந்தக னுணையா லழகின் மேனியு
நொந்துடல பொறுககொணு நோயக ளுஙகொடு
கந்தமா குவளைநோ கணக ளினறியே
வந்தொரு புலைமகள வயிறறிற றோனறினள (௩௬)

அறநதவாத் துறவிகா ளணங்கு நோயுடன்
சிறநதவாட் படைநிகா திருட்டி யினறியே
மறமபுரி புலையாதய குலததில வநதவள்
பிறநதகா ரணமினிப பேசக கேட்டிரால. (௩௭)

உமமையிற கறபொரீஇ யுளதத வாககொடு
கைமமையிற பலவாயுங கலநத தீமையாற
செமமையின் மேனியிற றீய குட்டமும
வெமமைகொள சூலைநோய முதலவி யாதியும (௩௮)

பெறறன ளவளொரு பிடிய தாயினு
மற்றவா பசிககன லவிகக விட்டுணுக
குறறம தாறபசிக கொடுமை கூாதுய
ருறறவ டேமபிடு முடலந தாஙகினள (௩௯)

பலததினை மிகததரும் பசுவின கன்றினை
வலததினிற் செருததுவள ஞாஙகண மாநதலா
னிலததினிற புனறெழி னீச னொன்றிடு
குலததினிறறோன்றினள கொடிய நீரமையாள் (௪௰)

எணணுநல் வினையினை யிகந்து தீவினை
பணணிட வியறறுகட் குடிதத பானமையாற
கணணிணையினறிமைக கடலு டுததிடு
மணணினமேற் றோன்றிமெய் வருநதி னளரோ. (௪௧)

வேறு.

இனைய நீர்மைய ளீனறதாய் தந்தைய ரிறப்ப
மனையெ னததனை மணந்துகொள் வாரகளு மின்றி
யனைய வூர்ப்புலைச் சேரியி னையமேற் றருந்தி
இனையி னோரல வின்றிநல் குரவொடு திரிந்தாள். (௪௨)

திரைமு திரநதொரயாதுதிரையுநித திரையிலாள களதத
மரைமு திரநதிடக குரைததிட வளைநதுமெய கூனி
யுரைமு திரநதவ ருவமமிட டுரைததகொக கொபபாய
நரைமு திரநதுநல விளமைபோய முதுமைநண ணியபின. (௪௩)

சொன்ன மாகநற சிவநிசி கோறறிடத தொடஙகி
யனண மாநகாச சனஞசெல வறிநதவா கூடப
பினன மனறிபற றொருபுலை மடநதைதோள பிடிததுக
கனன லாரவய றுனனுகோ கனனமீ தடைநதாள. (௪௪)

தீய வெமபசிகனறறவோா தெருததனி லிருநது
தூய கணணிலேற குதவுமின சோறெண விராது
கூய போதிலம மறுகிடைக குறுகுமோா கபிய
ரூப விலவநிற குணவிதென றவளகரத தளிததான (௪௫)

புனமை யாலவ னிடடகூ விளைதனைப பூசிததற
கனமை யாலய லெறிநதன ளாஙகது பழைய
தனமை யாகிய சிவலிஙக நாயகன றலையிற
றினமை தீரபபவா சாததிய தழையெனச சிறநத (௪௬)

அறறை நாடசிவ ராததிரி யனநதலூ ணகறறிய
பறறை கோகரப பரையொரு பாகமாம பரமன
கறறைவாாசடை முடியெறி கவினகொள்வில வததாற
பிறறை நாடசிவ பூசனை புரிபலன பெறுவாள. (௪௭)

யாம நானகுமன றிரவுபத துகமென வெணணித
தூம மாரழற பசியினுற றுயினறில ளிருநதாள்
சேம மாாதடந தோகடி தருணனமுன செலுததக
காமா செஙகதிாக கடவுளுங குணபுலத துதிததான். (௪௮)

விடியல காணடலு மீணடொரு தெருத்தலை மேவி
யடிசி லேறபமற் றபபுலை யரிவைதோள் பறறி
நெடிது சேறலுங காறளாந துயாகிலை நீஙக
மிடிசெய மூபபுவெந நோயபசி வருததிட வீழ்நதாள, (௪௯)

ஆத பததழல கொளுததிய நிலததிலவீழந தழுநதி
யேத முற்றவள படடவெந துயரள விலைபபின
பாத கப்புலை மகளுட றணநதுயிா பறிநது
போத லுறறிடத தொடஙகியே புறபபடு போதில. (௫௦)

பணிப்ப ணிபபுயக் கணிசசியம படையபா ணருளா
லெணிகக ணிக்கருங கணங்களை யேவிகா மேவிக
குணிகக ருமபுலை மகளுயிா கொணாமினென றுரைபப
மணிசசெ ழுஞசுடா விமானமோ டிமபரின வநதாா (௫௧)

அனன காலையிற புலைமக ளாவிடைய பொலமென
றனன வேவருந திவவிய வுருவினிற சோதநக
கினன ராதியா பாடிடக கிளிமொழித துவாவாடச
சினன நூலிடை யாமமையர் நடமபயில செயய. (௫௨)

தகக துநதுபி முழககிடச சாமா மிரடட
வகக ணததினி லவிாமணித தோமிசை யேறறித
தொகக வெணணிறச சோதிவிட டொபபறத துலஙகு
மிகக பேரொழிற கயிலையிற செலலுவான விரைநதாா. (௫௩)

கணண ஞயிரங கணணனெண் கணணனற சதிாக
டணணெண் ணுணமதிக கடவுளுஞ சலசநட புடைய
வணண வானகதிா வானவா முனிவா ருரகா
விண்ணு லாவிய சிததரோ டியககாவிஞ சையாகள. (௫௪)

பரிநது போறறிநின் றவாக்கெலா மருளவிழி பரபபி
வரிந்த நீளகுரன மாடகத திவவியாழ வாஙகிப
புரிநத வாசடை நாரதன் புகலருஞ சுருதி
தெரிநது பாடிய பாடலிற செவிததுணை கொடுதது. (௫௫)

கையின் மான்மழுப பிறங்கிடக கனறபிழம பனைய
மெய்யி னீறறொளி விளஙகிட விடநுகாந திருணட
மையி னிற்றிகழ் கணடமும வண்டுபோண மிழறறச்
செய்யி னுறுசெங கமலகோ வதனமுந திகழ. (௫௬)

படரு மென்கொடி யறுகிலைப் பசுமையாற் பொறிபபை
விடநெ டும்பணிச சுடிகையிற் றிகழுமணி வெயிலா
லடாத டந்திரைக் கஙகைநா லணிசடா டவியிற்
றொடருஞ் சநதிர னிநதிர சிலையெனத் தோன்ற. (௫௭)

உழலை சேர்பவ வெயிற்கொதுங் கிடத்தன துபயக்
கழலை நீழலா யடியவர்க் கருள்புரி கந்தன்
குழலை யாழினை யமுதினைக் குழைத்தன குதலை
மழலை கேட்டொள மகிழ்ந்திடு வாரணக் கயங்க. (௫௮)

கலக வாள்விழி யரமபையர் கவரிகா லசைபப
வுலகி லாருயி ரனைததையும பெறறசிற் றுதாத்
திலக வாணுத லுமையுடன் செமபொனு லியன்ற
விலகு மாமணி யாசனத திருந்தன னிறைவன (௫௯)

ஆறு சூடிய வணணனமுன் னாதாத தியஙகு
மேறு சிாமணி விளஙகிய விமானஙின் றிறகஙிக
கூறு மிபபுலே மடநதையை விரைநதுடன கொடுபோய
வீறு சோகண ாாதாக கணததினில விடுததாா. (௬௰)

எமபி ரானறிரு வுளஙகனிந திரஙகியங கவடன
வமபு லாநதிரு மலாமுக நோககியிவ வரைகக
ணமபு லாமவிழி மாதரோ டிருததிமற றதறபி
னுமபா ாாடரு முததியுந தருதுமென றுரைததான (௬௧)

அனைய ளவவுரை கேடடன ளகமகிழந திருநதா
ளினைய மாககதை படிததவா கேடடவ ரவருமு
வினைமொ ழிநதா னருளபெறு வாரென விரிததுப
புனைநெ டுஞசடைச சூதனம முனிவாககுப புகன்றான. (௬௨)

சவுமினிசசருகக முறறிறறு.

கனமாடபாதசசருக்கம்.

வேதமற றுயாநத சீாததி யெமபிரா னிரவின் காதை
யோதமற றுளதோன றுஙகட குணர்ததுவன் கேணமி னெனறு
மாதவத துயாநத செயய மறைதெரி முனிவா கேடபச
சூதனுற் றமுத மாரி சொரிநதெனச சொலல லுறறான் (௧)

பைமபுலி புலர்ததுங கொஙகைப பாவைய ருடுங காலச
சமபுலி வருநத மாலேச சமனெயி றெனன வேக
வெமபுலி யெனன முனனி மேறறிசை தோறறு மெனகிற
றம்புலிக் கொழுநதூா ரிஞ்சி யயோததிமா நகரொன றுணடால. (௨)

மன்னாதம மன்ன னென்ன வருந்தச ரதபான முனனுட
பன்னக மீதிற றுஞசும பகநதுழாய முகுநதன் றோனறு
மங்கை ரளிககும் சேவாநத னுதபன குலததில வந்தோன்
கன்னலங் தருதின் டோனான கிருதலர்க கடியும் வாளான், (௩)

குதிர மறவோா செயய கோலவனே யாமற கோளிப்
பதர சயன னென்னயபரிந்துயிா பாது காயபோ
னதிர நயனச செவவா யரிவையாக ளனங்க னனுன
மிதிர சகன ஞமம விளஙகிலே யலஙகல வேலோன. (௪)

குனறென வளாநது வீஙகுங குவிமுலேப பவளச செவ்வாய
மனறலங கோதைக கோதை மதயநதி யெனனு மாதைத
தனறடனு செஙகை பற்றிச சடஙகுசெய தழலசான ருக
முனறவ முடிவான மனறன முடிததவன் முயஙகு நாளில. (௫)

விலஙகுபுள கலஙக மாயககும வேடடமேன விருபப முறறி
யுலஙகெழு வயிரத தோளா ஞெணமலா பொதுளிப பூதத
பொலநதரு சினேகள வானம போனவெங கானம போவான
பலஙகொளகா ழுகபபட டாஙட படடிகை மருஙகிற சோதி. (௬)

செஞசுட ரெறிககுஞ செறபொற செழுமணி மகுட மிககிக
குஞசிபூந தொடையிற சூழநது குலவிட விசிததுக கூானம
விஞசிய சுரிகை சோதது வெறுகசையி னமைதத பசசை
மஞசெனத தோறறுஞ சோதி மாகதக கவச மிடடு (௭)

கைபபுடை கட்டி வெண்ணிற கடுஙகணேத தூணி தூககி
மைபபுடை வரையுங கணஞா நுதனிகா வரிவில வாஙகி
மெயபபுடை மனங்கா லொதது விரையுமைங கதியிற செலலு
மெயபபுடை மேனி மேக நீணிறப பரிமேற கொணடான (௮)

சஙகொடு படகங கொமபு தவிறுடி தழஙகி யாாபப
வெஙகொடுங கொலேசெய வாளி விலலொளி விளஙகும வைவே
லஙகவை தரித்த் தானே யளவில சூழ மணணிற
பொஙகுதுண் டேளி யோரொண புலமபுக விசுமபு போாப்ப. (௯)

பெருமபுரி வலேவாா கூநதற் பிடியினஞ சுமந்து செலல
விருபபுறு வேடர் கையில விரைநதெதிர் குரைககு ஞாளி
யிருமபுறு தொடரிற பூட்டி யீர்த்தனா செலல வலலே
சுருமபியிர் தொடையான் கானச சூழல்வாயச சென்று புக்கான. ()

வேறு.

வலேவார்பல நிலேயாரொடு வாளூடு வளேப்பார்
சிலேகோலினர் சிறுாரொளி திசையேற விடுப்பார்

கலையானமரை முயனீடிய கேளிரொடு களிற்றின்
றலைபோயற விறன்மீளிகள் சரமாரி தொழிப்பார். (௧௧)

கொடிகொண்டிடு தருவிற்படர் கொம்பேறி விழிப்பார்
மடியுஞ்செவி வளைவாலகல் வாய்நாய்கள் விடுப்பார்
தடிகொண்டெறி தருவார்கழல் தழலின்க ணுகைப்பார்
பொடிகொண்டிடு நிலனிற்சில பொறியின்று புதைப்பார் (௧௨)

அடல்சேருழை படர்தாரியி னடிதேடினர் தொடர்வார்
மிடல்சோர்தரு மிருகாரியை விறல்வேலினி லெறிவார்
வடவாமுக வனலார்சின வலிநீடிகி ருளியத்
துடலூடற வடிவாளிக ளுடனேவினர் விடுவார். (௧௩)

வருமித்திரன் மரபுற்றிடு மனனுமுற்றரி யலர்போர்
பொருமித்திர சகனுற்றொரு புரிவிற்றனி குனிவித்
தருமிற்றொடு கணையிற்பல மிருகத்தை யொறுத்துத்
தருமித்திற லெவரிப்புவி தனிலொப்பென நின்றான். (௧௪)

வேறு.

இவ்வண்ண நெடுங்கானி லடுமவேட்டம் புரிந்திடுமவ் வெல்லை காலை, மைவண்ணத் தடலரக்க ரிருவரொரு வயிற்றுதித்தோர் வந்து தோன்றிப், பைவண்ணப் பெரும்பாந்த ளேந்துலக மொருகுடைக்கீழ்ப் பாதுகாக்குஞ், செவ்வண்ணக் கதிர்வேலோ னுடன்றருக்கி நெருக்கியமர் செய்கின் றானால். (௧௫)

அந்நிலைகண் டன்னவரின் முன்னவனைத் தூந்தரசன் னங்கைவாளாற், சென்னிதுணித் தனன்குருதி நீரோட வரங்கத்தனைத் தெரிய நோக்கி, யிந்நிலையில் வெலற்கரிதென் றிளையோனும் வஞ்சகங்க ளியற்றி யானே, பின்னிவனை வெல்லவனென மீண்டோடி மனிதருருப் பெற்று வந்தான். (௧௬)

வந்தரசன் றன்னிருந்தா டொழுதெழுந்து மாங்கவனும் வரவே தென்னச், சந்தணிந்த திரப்புயமித் திரசகனே யுனதேவல் சலிப்பி லாமல், விந்தவட வுள்ளளவு மிழைத்திடுவே னெண்ணிவந்தே னென்ன முன்னங், கொந்தழலி லடிசிலடும் வாலுவர்தந் தொழிலவற்குக் கொடுத்தான் மன்னோ. (௧௭)

வன்புலந்தூ ரனம்பயிலும் வனநீங்கி யயோத்திநகர் வந்து தா ங்கும், பின்புலஞ்செய் திரகோனான் மதயானை யுடன்வாழ்விற் பெ

ருகு நாளிற், றென்புலஞ்சென் றடைநதபிதிரக கடன்கழிககுந திவ
சமுறச சிநதை மேவுந, தன்புலஙகொண டுததரததிற சாலிதவன வா
வழைததுத தாளிற் றுழநதே. (௧௮)

ஆசனததி லிருததியபின் னருககியபாத் தியமுதலாசசனைகளாற
றிப், போசனத்துக கெழுநதருளப் புரிதியென வருநதவனும் போநத
போதி, லீசனெனத தகுமிருத ணமெமுதத தொடுதனது நினைவின
வணணம், பரசனததின மணிதருடற றடியரிநது சமைததுதனைப் படை
ததிட் டானே. (௧௯)

வணடுபடும் பசுநதுளபத் தொடையான்வெள் விடையான்றன்
மலாங ளுள்ளங, கொணடுபெருந தவமியறறும் வசிட்டமுனி முனிவு
டனிக கொறற வேநதன, ரெணடுபடு மிவனுடனிந நாளுனிக் கலத்தி
னிடச சொனனு னென்று, கணடுகனற பொறிகாலக கணணிணைகள
சிவந்துமிகக கனனறு நோககி (௨0)

மறுவையவித தொளிருமுழு மதிககவிகைத தனிசசெஙகோன் ம
னன முநதீ, ரறுவையுடைய பெருநிலததிற றிருவிழநது கருஙிறஙகொ
ளரககயாககை,பெறுவையெனச சபிததிடலு மனததழுஙகி யவாககண
ததட பின்பு தேறித, தெறுவையயிற காளுயாமித திரசகனு மனமதனி
ற் சினமீக கொணடே (௨௧)

மறுதிகளிற பிழைததறியா வெனைசசூளிட் டனையுனையும் வைவே
னென்றுத், தறுதிதழததா மனாககரததுச சலஙகொணட சலஙகணடு
தாழ்நது தேவி, இறுதிபகோத திரமுதலவ தேசிகனே மாசின்மறை
செப்புந் தெய்வ, மெறுதினிநீ சபிததறகா தெவராசா குரவனைசசூ
ளிட்டா ரென்றே. (௨௨)

தன்மாடத தளிரியனின றுளாததிடலும பாணியிற்கொள் சாபப்
பாணி, பொன்மாட வயோததிநகாப் புரவலன்றன குளாகழறருட்
போதிற் பெய்தான, சொனமாட மெனககறுத்த தககணததந நீலமயி
றாற் சுடாவேல் வேந்தன், னமாட பாதனெனப் போயடைததா னீா
படைத்த கடற்பா ரெங்கும். (௨௩)

வேறு.

கன்றிய வெகுளி நீங்கிக் காவல னிற்ப முன்ன
ரொன்றிய தவத்தின் மேலா முறுவனுமை கோப நீங்கிப்

பின்றிய வரக்கன் செய்த பிழையிது பிழைத்தோன் றென்பா
லினறிவன புரிந்த தீமை யின்றென யோகிற றோரந்தான். (உச)

விறசர நுதறகட் செவவாய விரிதிளா யமுத மானுஞ்
சொற்சர சுவதி கேளவன் றோனறலமான றடநதோ மன்னை
யறசர ருசிக காணி லடைநதுசஞ சரிததி ராறு
வறசராங காறு நிறறி மாறுமுன சாப மென்றூன. (உரு)

உளாதனி லுணர வொணணு வூழவினை வசததாற கூததர்
வஙாங கொணமுற கோலநீஙகி மறறொரு கோலங கொணடு
துளங்கிடத தோறறல் போலத தொலலுருக காநது திஙக
ளிளம பிறைக குழவிபோலு மெயிறுடை யரக்க ஞனன. (உசு)

மைககணத திதழப்பூங கோதை மனைமடந தையாக ளெல்லாந்
தெககணத தியம ளெனனச சிநதையில் வெரூககொண டேகி
யககணத தகனறு போனு ராருநதவக கிழமை பூணட
மெயககணத தவாகள சாபம யாவரோ விலகக வலலாா (உஎ)

வேறு.

வடிகநூரன் மணியார் றிசைமுரான் றறுகால் வரிச்சுரும் பாற்றுபூ மாலைக, கடிகநூரன் மடவாா பாறகடற றிளாயின் கறளைவெண கவரிகா லசைபப, விடிகநூரன மடஙகல சுமநதபே ரணையி லிருநதா சியற்றிய விறைவ, னடிகநூர னிகராங கரிகொடு வரிசே ரடவியி னககணத தடைநதான். (உஅ)

பாய்கலைப் புரவிப பவனனு மியஙகாப் பசுநிறப் புரவியந்தேரோன், காயகதிா நுழையாக காட்டிடை விலஙகின் கணமெலாங் கொனறுகொன் றருந்தித, தீயவா ளரக்கன் றிருதரு காலைத திருததகப் புதக் கடி புரிந்த, தூயவர னைகையுந் தொழுகுலத துதித்த தோன்றலு மாங்குறக் கணடான. (உகூ)

கணடவா ளரக்க னுவகைமீ தூரக் களித்தன ளொளிக்கதிா மதியிற்,றுண்டவா ளெயிறு துலஙகிட நகைத்துத் துண்ணென தனணியொன் னிறபபூ, முணடகா சனன்றன் குலத்தில்வந் துதித்த முனிவரன் புதல்வனைய பறறிக், கொணடவா வுடன்வெண ணிளைத்தடி யருந்து வு கொன்கையிற் கொலலுவான் றுணிநதான். (௩0)

அன்னகதுலையிலங் கவன்முக நோக்கி யந்தண னருநதுணைத்தேவி, மன்னகேள்,சால கடங்கடா மாபில வந்தனை யில்லைநீ முனிந்து,

முன்னமே யிவனைக் கொல்லுவை யாயினு முளிதரு விறகுதீ மூட்டி, யென்னதா ருயிரு மிறப்பனின் றெனக்கோ ருயிர்ப்பலி யீதியென் றிரங்கி (௩௧)

தன்றுணைத் தடங்க ணீர்முலைத் தடத்திற் றுலாவிட் டொழுகநின் றிரங்கே, யனறுரைத்த திடுஞ்சொற் செவிக்கொளா னுகி யந்தணன் மைந்தனை விலாவிற, கொன்றுடற் குருதி பிழிந்தமுன் குடித்துக் கொழுந்தசை கறித்தகல வாயின, மென்றுட னருந்திப் பைந்தொடிக் கெதிராய் வெள்ளெலும் பனைத்தையு முமிழ்ந்தான. (௩௨)

என்செய்வா ளுமிழ்ந்த வெள்ளெலா மடியிட் டெடுத்தன ளெய்தி யவ் வென்பை, மின்செய்தீ யதனிற் பெய்திது செய்த வேந்தர்கோன் றன்பதி மேவிப், பொன்செய்பூண் முலையார் முலைநலம் போகம் புணருரா ளிறக்கவென் றுருத்து, முன்செய்தீ வினையாற் சாபமீ திட்டு முழங்கழ லூடுபுக் கவிந்தாள். (௩௩)

வேறு

புரமுனியும் பிரமனிரு பதப்போது முப்போதும் போற்றுந் தெய்வ, வரமுனிவன் சாபமக னரசனிரு மருப்பொருமும் மதநால்வாய்க் குஞ், சரமுனிவன் பிடிதிரிச ரிகடெரிந்தே யரிதுருவுந் தடங்கா னீங்கிக், கரமுனியுங் கணையுமிலலாக காமனென வயோத்திநகர் கடிதி னுற்றான். (௩௪)

நெடுத்தினம் பிரிந்தகன்ற நீர்மையினாற் றிரண்ட திண்டோ ணிருபன றுனு, மடியிணையா மலர்கள் கன்றிச் செப்பூர விரைந்துநடந் தன்பி னேடும், பிடியதனை நாடிவரும் பெருந்தடக்கைக் களிறெனவேள் பெய்யும் வெய்ய, வடியயில்வா ளியினுடைந்து வருந்தியந்த மதயநதி மனையுட் புக்கான். (௩௫)

வந்தவுடன் றனைமுலைக்கண் மருவுவான் றுணிந்திடலு மன்னகாணி, லந்தகிரி சானுகி முனிவனைக்கொன் றனையதனு லவன்றன தேவி, வெந்தழலின் மிகச்சிறி யுன்மனைவி மார்முதலா விளம்பு மாதா, தந்தனமீ துறத்தழுவி லிறத்தியெனக் கொடுஞ்சாபஞ் சாற்றி வீந்தாள்.

ஆதலினு லெனையணைதற் கடாதுனக்கென் றவள்கூற வரசன் மோகக், காதலினு விடைந்து செம்பொற் கலத்தமுதம் பெற்றருந்தக் கடனி லான்போ, னேதகவுற றில்லமில்லாற் கருமகப்பே றில்லையு வைதுனித்து நோக்கிற், சாதகருக் கிகபரத்திற் பலன்கிடையா தெனத்தேறித் தவமீக் கொண்டே. (௩௭)

ஒருமனமா யிருவினையின் றுவக்கற்முக குறும்பெறிந்திட் டியர் நாலவேதந், தருபொருளா யைந்தவித்தலைத்தந் தழுனுப்ப ணினறுபெருந் தவங்களாற்றிக், கருதருமா மறலிவலை கடந்தறுமுக்கா லமுமுணாந்து கணிக்க வல்ல, பொருவருமா முனிவராக ளனுமதிகொளை டரியதவம் புரியு மேலவை. (௩௮)

வேறு.

சறைவிட முகுத்தல போலக் காயசின மிருத்து வாளிற
பிறையெயி றிலங்கப் பேழ்வாயப் பேய்மக ளொருத்தி பற்றி
யிறைவனை வருத்த வீதிங் கெனனெனப் பனனு தொனறான்
முறைதெரிந் தருளுந் தெய்வ முனிவரா விருவி ருனே (௩௯)

கணித்தறுமுக காலந் தேருங் கடவுணமா முனிவா துதிப்ப
பணித்தலைக் கிடந்த ஞாலம பரித்தரு ளரசே முன்னாட்
குணித்தவா ளரக்க ருக்கக் கோதிலவே தியனைக் கொனறு
பிணித்தவெம் பாவங் கணடா யலசையயூப பிணித்த தென்றா (௪௰)

அப்பவந் தீரப்பா னெணணி யலைகடற சேது முன்னுச
செப்பருந் தீர்த்தம யாவுஞ் சென்றுடன மூழ்கி மூழ்கி
யொப்பரும பிரமன றனனை யுாதியிற றந்த மாயன்
பைப்பணி சடையான் வைகும பதிபல வணக்கஞ் செய்தான். (௪௧)

உந்துவெண டிரைநீா வேலி யுலகெலா முழந்து சூழ
வந்தும்ப பிரமகத்தி மாறிடா திருத்த லாலே
யிந்துமண் டலம்போ யோங்கு மிஞ்சிசூழ மிதிலை ஞாங்காக
சந்துகொல் களிற்று வேந்தன கவலையுற றிருந்த காலே. (௪௨)

மாதவா மருங்கு சூழ வளரிள மதியஞ் சூடு
நாதனிங் கிவனு மென்ன நானில மதிக்கத் தக்கோன
பாதபங் கயங்க ளேவப் பாாத்திவ னிருக்கும் பாங்காக
கோதம னென்னு நாமக குலமறை முனிவன் வந்தான. (௪௩)

அன்றிருந் தவனைப் போற்றி யடிதொழு தங்கை கூப்பி
யின்றிடும் வடிவேற றனை யிருப்பனுக் காசி கூறி
நன்றிருந் தனையோ வென்ன நவின்றுநின் முகத்தின் சோதி
குன்றிய தியாது வந்த குறையெனக் கறைதி யென்றான். (௪௪)

திருந்துதி முற்றுங் கற்றோன றிசைமுகற் குவமை சான்றோ
னருந்ததிக் காதி யன்ன வருள்முனி யரக்க னுகி

வருந்துதி யென்னச் சாபம் வழங்கலால் வந்த தென்றுப்
பெருந்துதி கூறிப் பின்னு நிகழ்ந்தவை பேச லுற்றான் (சரு)

அரக்கனாய வனத்தி லனேக ளந்தணற் கொன்ற பாவ
மிரக்கமி லலகை யாகி யிங்கெனைத் தொடாத லாலே
பரக்கும வெண்டிரைத் தீர்த்தங்கள் பற்பல படிந்து பொற்கோ
புரக்கவின் படைத்த கோயிற் புண்ணிய தலஞ்சே வித்தேன். (சசு)

எண்ணருந் தருமஞ் செய்தே னிற்றின மந்திர நவின்றேன
விண்ணவர்க் கவிக ளலகும் வேள்விகள் பலவுஞ் செய்தேன
பண்ணரும் பாவ நீங்கப் பெற்றிலேன் படிவ வுனற்றன்
கண்ணருள் பெற்றே னுய்யுங் காலமு முளதா மென்றே. (சஎ)

அன்னமா முனிவன் றூய வடிமுடி சோதி நின்ற
மன்னவன் றன்னை நோக்கி வருந்தலை மதிடஞ் சூடும்
பின்னலஞ் சடையாற் கன்பு பெருக்குநோன் புகட்குண் மேலா
யுன்னரும் விரத மொன்றுண் டொன்றிலை போலு மானீ (சஅ)

மாகமா மதியிற் றேய்ந்த மதியிறப் பன ஞான்காம பக்கத்
தேகநா யகனைப் போற்றி யீரிரு சாமந் தோறுந்
தாகமாம் பசிக்கூ ணஞ்சத் தவிர்ந்தளத் தொருமை கூர
பாகமா னூரந் தனஞ் லருச்சியுன ணரங்கத நீங்கும. (சகூ)

வளையிலக் காகத் தொட்ட வாளிக டவறு தோங்கித்
தளாமிசை யடித்த கைத்தான றப்பிடா தத்போ லீசன்
குளாகழற் பதும நோக்கிக் குறித்தநோன் பியற்றி நின்றாற்
புரையறப் பலிக்கு மென்னுப் புரவலற் குரைத்துப் பின்னும். (ருO)

நற்றல மதனிலிந்த வைவிலா விரத நோற்கிற்
சற்றல மிகுதி நன்மை தந்திடுஞ் சடுதி யென்னுக்
குற்றமின் முனிவன் கூறக் குறிக்குமத் தலமு மெற்கே
சொற்றரு ளைய வென்னக் கௌதமன் சொல்ல லுற்றான். (ருக)

வேறு.

சொன்ன தலங்களின் முன்னி வருந்திய தூயோய்நீ
யுன்ன வருங்கிரி மன்ன னளித்திடு முலைமகட
மின்னவி ரஞ்சடை முன்னவ னன்பொடு மேவுங்கோ
கன்ன மெனும்பதி யொன்றுள தங்கது கரையால். (ருஉ)

அத்தல னிற்றகை முறறு முணாததிட வாாவலலாா
முதத நகைததிரு வுககிறை திககு முகததோனற
சிதத ரியககா மயககறு நறறவா சேனுடா
நிதத மியறறு தவததின முயறசியி னிறபாரோ. (ருங)

ஆடு முனிககுழு வாயிர கோடி யான்சிறைப
பாடு முனிககண மெணணில சிததி படுததியோகிற
கூடு முனிததிரள பறபல வுறறிடு கோகனணம
வீடு பெறறகினி யபபதி யொபபுற வேறுணடோ (ருச)

அததுணை மாதவா வானவா மானவ ராலேோமா
சிததுடை யாாவெரு வககட மிககிடு திசகானே
முததுடை வால மருபபணி மாாபின முரிததோனகம்
பததுடை யானகன் முறபக லாசசனே பணவெணணி (ருரு)

ஓாசிவ லிஙக முறுமபடி வானி லுயாஙதோஙகு
மோபெறு வெளளி விலஙகலி னறறவ மேசெயயக
காாபெறு கணட னரககா குலததினற கைதனனிற
போபெறு லிஙக மளிததவ னேடிவை பேசுறறுன (ருசு)

பாாதனில வைககி லெடுகக வொணுது பகாநதேமுன்
றூாதரு மூாதி யொழிநதனே வைககொடு னுராமேவிச
சீாதரு லிஙக மிதைப பிரதிட்டை செயிறபாரி
னோதரு முனனே வெலறருரி யாாபிற ரிலலெனறே (ருஎ)

விததக னேுதி விடுபப வரககனும் விடைகொணடே
சிதத முவநது நெறிககொடு பாாமிசை செலபோதிற
புததமு தத்தினே யற்பொடு துய்ததிடு பொனனுடா
மததக வேழ முகதத கணேசனே வநதிததே (ருஅ)

எணடரு மீச னளிதத விலிஙக மிலஙகைககே
கொணடகல கின்றன னின்றெதிா சென்ெறுரு கோள்செய்தே
தணடரு தாணமலா ரோவ நடநதிடை தடைசெயய
மண்டனி னீடிய மூடிக வாகன வருகென்றுா. (ருகூ)

உற்றிடு வானவா சொறறிட நான்மறை யோனுகி
மறறிர டோளவ லரககன் வருமபெரு வழிதனனி
னிறறிட மற்றவ னுந்தனி வந்தவ னேருற்றுன்
முற்றினி லற்பசு லித்தை விகைக் மூடுசெருற்றே. (சுO)

அச்சிறு வேதிய னங்கை யிலிங்க மளித்தன்னோன்
மெய்ச்சிறு நீர்விட மேவிய காலை விரைந்திங்ஙன்
மூச்சொலி னினைனை விளிப்ப னதற்குமுன் மூன்றாயே
விச்சிவ லிங்க நிலத்தி லிருத்துவ னென்றானால். (௬௧)

அம்முறை யாக வரக்க னிசைந்தய லகல்போதின்
மும்முறை கூவின னெய்தில னையிரு முடியோனு
மெம்மிறை நீதி யிதென்று கணத்தவ னெய்தாமுன்
மைம்முறை யாயொளிர் கண்டனை மண்டனில் வைத்திட்டான். (௬௨)

பின்பவ் வரக்கர் பிரானவ னுற்றழல் பெய்கண்ணானா
னனுபுவி யிற்சிவை யோடிய தென்று நடுக்கெய்தித்
துன்பொடு பத்திரு தோள்வலி கொண்டு தொட்டாங்கோடி
வன்பொ டெடுத்தித மாபெல மென்றான் வலியில்லான் (௬௩)

மன்னவ வாதலின் மாநில மாபெல லிங்கம்பே
றான்ன விளம்பிய தின்னமும் மீளவி லங்கைக்கோன்
பன்னக மேவுகை பற்றி யெடுக்கப் படிமீதி
னன்ன ரிலிங்க மெலிந்து நிமிர்ந்தது நைந்தங்கே (௬௪)

ஆவி னெடுஞ்செவி போல நிமிர்ந்திடு மதனானா
காவி னிமேபெயர் கோகன மென்றனர் நனிகூறு
மேவி னலர்தரு வாள்விழி யம்பிகை யிடமேவுந்
தேவி னருள்சிவ லோகமி தென்றறி திணிதோளாய். (௬௫)

வேறு.

மாவின்வடு நிகர்த்தவிழி மலைமகளை யிடங்கொண்ட
தேவனருள் சிவலிங்க மெடுக்கநைந்தோன் சினங்கொண்டே
காவனைய கைத்திரளாற் கன்னறாக்கன் மறைமதலைத்
தேவனது குடுமிமுடி புடைத்தனன்றன் சினமிகலால். (௬௬)

புடைத்தவுட னுருத்தெழுந்து பொழிமதவா ரணமுகத்தோ
னடித்தலமு மணிமுடியு மகலிடமும் விசும்புமுறப்
படைத்தவுரு வெனநிமிர்ந்து பணைக்கரத்தா லிராவணனைப்
பிடித்துமணிக் கழங்கென்ன வெறிந்தெறிந்து பிடித்திடலும். (௬௭)

மறையோனென் றுனைநினைந்த மடமையினா லிதிமைத்தேன்
பிறையோங்குமணிமகுடப் பெருமகனிறே பிழைசெய்தே

னிறையோனே பொறுபபதுணக கியலபெனறென றேததுதலும
பொறையோடு முமைபுதலவன புவியிலரக கனைவிடுததான. (௬அ)

நிருதாகுலத திகலவேநதே நினதுபிழை யாமபொறுததற
கிருபதுசெங காததாலு மெழினமலரோன முனகவிதத
வொருபதுமா முடிததலையு முறபபுடைததி யெனவோடுவெ
குருதிசிறங கொளபபுடைததுக குதிததாடி யுவபபிததான. (௬௯)

அனனதுகண டுவநதருளி யைஙகாததோ னினறுமுத
லென்னருணன் னலமவேண்டி லினறுனைபபோ லிருகாததாற
செனனியுறப புடைததவாபாற சிநதைமகி ழுவமெனறு
மினனினமறைந தனனிருதன வேலையிலங கையிறபுகுநதான. (௭0)

தெனனிலஙகை யிராவணன்பாற சிவனுதவத திறலாககன
பினனிலஙகு மொருமருபபுப பெருநதகைதன கைககொடுபப
வனனலிங்க மைஙகாததோ னஙகையிற றுடடியதா
லிநநிலததிற சிவலோக மெனவிளஙகி யிருநதுளதால. (௭௧)

வேறு.

இததகைய கோகனனந தனனினெனன லொருபுலைசசி யிருகணா ணிலலாள, சுததவழு தெனவெளுதத நரைதிரைநோய மூபபுடையா ள சுருதி போற்று, மததனிா வெனவுணரா ளஙகடைநது பசிமிகுதயி ட்டகடு காயச, சிததமதி லிரககமுளளோா சோறிடுமி னெனககென வோர் தெருவீ லுறறுள. (௭௨)

அததெருவின றலைவருமோா களியனிழி குலததவட னஙகைமீ தின, முததளககூ விளமுணவென றிடுதலுமேற றெறிநதனளான மு ன்றுட் டாபித, துததமாபூ சிததபுரா தனவிலிஙக முடிமீதி னுளததன ழுபோடும், பததரிடும பசசிலைபோ லானதவள பசிமிககண படைசெ ய் யாளாய். (௭௩)

இருளகல் விடியுமடடுமெ வருநதியிருந திரவியுதித தெழுநத பின னத, தெருவினிடை யிரநதிடவோா புலைசசியெதிா வழிகாடடச செ ல்லுங காலை, மருவியநோய பசிமூபபு வருததிடவெஞ் சுடுமணறகிழ மயஙகி வீழ்நதங கொருவியுயிா பிரிபொழுதிற பரமனுயர் கணஙக டமை யுறறு நோககி. (௭௪)

சிாதருகோ கனனத்திற் சிவநிசியி லுண்டிதுயி றீாந்து விலவத, தோர்தருநற பைநதழைதொண டெமணமயருச சித்ததனு லிமைக்குஞ் செமபொற, றோர்துனிலப புலைமீகளே யேறறியிவ வருதிரெனச

செபப வலலோர பாரதனிலுற றனைவருமயாம பாரததிருகக வஙக
வளைப பணிநது போறறி (௭௫)

செமபொனெடுங கொடிஞசிமணித தோமீதி லிருததிமிகு சிற
பபி னோடு, முயபாமட மகளிரெவணசா மரையிரடடப பைநதருவி
லுலவிவ யீனற, வமபவிழபூ மழைபொழிய வளஙசெழுதுந துபிமுழ
ஙக மழுமா னேநது, மெமபரம னிணிதுறையுங களதபுத கிரியினமி
சை யேகி னரே (௭௬)

ஆதலினமித திரசகனே நீயுமநதக கோகனனத தடைநது போற
றித, நீதகலுஞ சிவநிசிநோற றிடிலுனது வினையனைததுந தீரு மென
று, கோதகலும பெருநதவததுக கோதமனங கவறகுவிடை கொடுத
துப பினன, ரேதமினமா தவாசூழநது வரமிதுலை நகாநோககி யேகி
னரால (௭௭)

புணணீரின கடிகமழப பொருகளததி லொனனலாதம புயநதோ
ய மினனார, கணணீரமை கலநதொழுகக கலுழநதணிபொற கலன
வூரஙகக கதிரவேல வாஙகி, மணணீரமை பெறபபுரநத மனனவனுந
தாகமுறறு வருநதி னோக, நுணணீரபெற றதுவெனததுன பொ
ழிநதுயரகோ கனனமுறறு னுவபபி னேடும. (௭௮)

பூகநெடும பொழிலபுடைசூழ பபதியிற புகலகோடிப புனலின
மூழகி, நாகாதினந தொழுதெழுமா பெலவிலிஙக நாயகனை நணபி
ற போறறி, மாகமதிச சிவநிசியின மறைமுதலா கமததுவிதி வழுவா
தாறறிச, சோகமிகத தருமபழைய வினைததொடரபி னழுககனைதது
ந துடைததிட டானே. (௭௯)

வளமைதரு கோகனததின மாகமதிச சிவநிசியை மகிழநது நோற
றுப, பழிவிளைககும பிரமகததி பறறறவே தீநதபினனாப பரமன
செயய, கழலடைநது பேரினபங கலநதிருநதான சிவநிசியைக கருததி
னுறற, வுளமகிழவா ரேறறவாகள பேரினப வீடடைவ ருணமை
யெனறான. (௮௰)

**என்றுயாலை மிசவனததி லிருநதவிருந தவாமகிழ்ந்தாங கிருகை
கூபபித், துனறுசடை முடிதுளககிக கேட்டுவபப விரிததெடுததுச
சொலலி னானற, கனறுகொடுஞ சினமயககங காமமெனு முககுறும
பைக கடிநது நாளும, வெனறிபெறுந தவஞான நிலையுணாநது கள
ங்கமினறி விளஙகுஞ சூதன. (௮௧)**

கன்மாடபாதச்சருக்க முற்றிற்று.

விபரிசச்சருக்கம்.

எண்டரு மறையுண ரிருடி காடிரி
புண்டர நுதலா ளிரவிற பூசனை
கண்டவன கதையினைக கழறக கேணமினென்
ரெண்டவச சூதனு முரைபப தாயினன். (௧)

பாரினிற புராதலப் பதிபு ரபபவன்
போரினிற றெவவாமெயப புலவு காரியு
மோரியு மருநதவே லுறைக ழிததிடும
வீரியன விபரிச னெனனுமு வேநதனே (௨)

தன்றடரு சிலைகொடு தானுரு சேனையுங
குன்றருங காணிடைக குறுகி நாடொறும்
வனறலைக கேழனமான மரைபுல வாயகளின
மென்றசை யருநதிட வேடட மாடுவான. (௩)

புலநதரு பூசுரா புலைஞா மற்றுள
குலநதனி லுதிததெழில குலவு மாதரா
நிலநதனி லவாவுட னேடி நிததமுங
கலநதளாந தருககொடு களிககு நீரமையான் (௪)

வேறு

மதிவளா பககங கலைகுறை பகக மதிதொறு மருவுபன னுனகாந
திதிகளிற றுயிலுண டுறநதுதன னடியாா சிநதனைப படிமுடி விலலாக
கதிதரும பரனை யாணினைந தாடடிக கடிமலா கூவிளஞ சாததி
விதிமுறை வழுவா துளளநெக குருகி விருபபுட னருசசனை புரிவான.

மறறவன் மனைவி யாகிய குமுத வதியவன மலரடி வணஙகிக
கறறடந திணிதோட புரவல விரவுங கலயியிற றிறலினே ரிலலாய
பொறறரு விழுது விடடெனக கிடநத புரிசடைப் புனிதனு ரிரவி
லுறறருந திடுமென டுயிலொழிந் துளததி லுவபபுடன பூசனை புரிவாய்.

கூனருஞ சிலைககை வேட்டுவெ ரென்னக குலவிலங கினததையுங
கொலைசெய், தூனருந திடுத லொழிநதிலை நிலததி லுயாகுலத திழிகு
லத துதித்த, தேனருங களிபா னிகர்த்தசொற கணிகைச சேயிழை
யார்முலைப் போகந,' தானருந திடுத றவிாநதிலை யிநதத தனமையென்
சாற்றுதி யெனறாள் (௭)

என்றவனை மொழிந்த மொழிசெவிப் படலு மிளககை கோட்டி
வே லிறைவன், முன்றவப பயனு லிறப்பெதிா நிகழவா மூன்றுகா ல

ஙகளு முணர்வேன், றுனறளிக குலமபாட் டயாமலாக் கோதைச் சு ரிகுழால கேடடியாள முன்னங, குன்றெனு மிஞுசிப் பமலைபயா நகரிறு குளாமுக ஞமலியா யுதிததேன. (அ)

பாலெவென றமுதை யடுமொழிக கவுரி பஙகில்வாழ பம்பைநா ய கன்ற, ஞலையங குறுகிப பலிககிடு மடிசி லருந்துவான வருநதியங க டையுங, காலையிற கோயிற கைவினை யாளா கடிதெனைக கடிநதிடக கருதி, வேலையில விடமபோற கதைகணை குனிதத விஸ்லொடுங கல லொடுந தொடாநதாா. (கூ)

ஓடினேன் வெருவி யாலயம வலமா யுயிாபிழைத துய்குவா னெ திக, டேடினேன காணென பலிசொரி பீடத தினையற செனறுழிச சுருதி, பாடிநான் மறைபோா பழிசசிட நெயதநீ பச்சுடாத தடடெடு ததோநிப, பீடிறை பணிமா றினாதரி சிததேன பிறைமுடிப பிஞுகு கன றனனை. (கo)

அக்கணத தொருவன சரநதொட வீநதே னன்றிராச சிவநிசி யத னின, மிககவா லயததை வலமதாய வநது விமலனைத தரிசனை புரிந து, நககஞா திருமுன ஞவிநீத திடட நனமையாற காலமூன் றுணாந து, தககவாழ வுடனு னிலமபுரங தருஞந தலைவனுத தனாதனி லுதித தேன. (கக)

இநதநற் பலிதனைதத தந்தது பரம னிரவெனக கருதியா னெநிரந து, வநதநற றினஙக டொறுஙகலை நிறைநது வருபிறை குறைபிறை ய தனிற, நநதபன் ஞனகாம பககமென் றுனாககுஞ சதுாததசி களிற்ற வ ருமம, லநதிவா னதிச்செஞ் சடிலவா னவனை யகததில்லைத தருச்ச னை புரிவேன். (கஉ)

புரிந்தபூ சனையாற பிரிநதுவெம பாவம் போகுமோ வெனப்புகன் றனையேல், விரிநதபைப் பணிபபூ ணணிநதருண முககண விமலனை வ ழிபடி. லினன்முன், சொரிநதவெம் பனிபோற் கொடுஞ்சிகைத் தழன் முன் றெருக்குறச குவிந்தவிந் தனமபோற், கரிந்துநீ றுகும பாமனை நீ யும் வழிபடக் கருதுகா ரிகையே. (கங)

எனவெடுத் திறைவ னியம்பலுங் கதிர்கான் றெழின்மணிக் கலன் கிடந் திமைக்குங், கனதனக் குமுத வதியெனுமணஙகு கைதொழு தெ னதமுற் ப்வமு, மனமுறத் தெளிந்து சொல்லுநீ 0 யெனலும் வளர்தரு

மல்லிகாச் சுனைத்திற், சினகரத் திருக்கு மென்சிறைப் புறவாச சென் றுறித் திருந்தனை முனனுள. (௧௪)

இறந்தமுற பவத்திற செந்நிறத் தசையொன நெடுத்துவாய்க் கவ விசீ வரனுஞ், சிறந்தவெங் கழுகொன றனை நதொடரந் திடவச சிவால யந் தனைவலஞ் சூழந்து, பறந்தனை வந்து விடைவரை கொடிக்கம பத் திடைப பயந்தொளித் திருப்ப, மறந்தரு கங்கங் கொத்திவா யலகால வதைத்திட வரங்குயிர மடிந்தாய. (௧௫)

சொலலுமக் கங்கம் புறவதா னினைத தொடரந்துகொன் றிசிஞ் செயல சொலகில, வலலினில விழைவி னிகொடுவந்த வஞ்சபடு தசை யினை வவ்விச, செல்லுவ னென்று வந்துனை வலிதிற செகுத்துகின் வாயப்படும் தசையைக், கலலெறி விரைவி னபபுறங்கொணடு போன தக கடுஞ்சிறைக் கங்கம். (௧௬)

தீவிழி யெருவை தொடரந்திட வந்தச சிவாலயந் தனைவலம வா லா, லாயபிழிக கொணறைத தொடைபுனை சடிலத் தணணமுன ஞ விந்த தத்தனற், பாய்திரை யுடுத்த நெடுநிலப் பரபபுப பரித்திடும பாரத திவன் மகளாத, தூயசெங கமலத் திருமக ளெனனத தோன்றியென றுனைவியு மானுய். (௧௭)

வேறு

எனறிவை கூறக் கேட்ட வேந்திழை யெழுந்து போற்றி
நன்றிதென றிறுமபூ தெய்தி நலனுடை நீயு நானு
மொன்றிமுன் னெடுத்த காயத் துறபவ முறைத்தாய யாங்கள
சென்றினிப பிறக்குந் தன்மை செபபுதி தெரிய வென்றுள. (௧௮)

மென்னடை யன்ன மன்னுய் வேறினி யிரணடாஞ சன்மம
பன்னக வேந்த னேந்தும் பாரமிசைச் சிந்து நாட்டின
மனனவ னுவன் யானீ சஞ்சயன மகளாத தோன்றிக
கன்னலந் தருமென் றேனிற கலந்துறக களித்து வாழவாய். (௧௯)

படியிலோர மூன்றாஞ் சன்மம் பகாசவு ராட்ட நாட்டில்
வடியயிற் சுடாவே லேந்து மன்னவ னுவன யானீ
கடிமதிற கலிங்க நாட்டிற் கலிங்ககோன மகளாத தோனறி
யிடிமுர சதிரும் வாயி லென்மனைக் கிழத்தி யாவை. (௨0)

மருவொரு நான்காஞ் சன்மம் வளங்கொளகாந் தார நாட்டிற்
றிருவள ராச னுய்க்கோல் செலுத்துவன் யானீ சிறிப்

பொருதரி யலரை வெல்லு மகத்தர்கோன் புதல்வி யாகிச்
சுருதிவண் டிமிரும் பைந்தார் சூட்டியென் றுணைவி யானவ (உக)

சிறந்ததோ ரந்தர் தோற்றந் திகழ்பிய லவந்தி நாட்டிற்
பிறந்தா சளிப்பன் யானி பேருல கனைத்தும் போற்று
மறந்தரு வடிவேற் றுணைத் தாருணன் மகளா வந்தென்
னறந்தரு மனைவி யாகி யிருப்பவை யங்க ளவில காலம் (உஉ)

முருந்துறழ் முறுவன் மானே மூவிரண் டாமபி றப்பிற்
பெருந்தமி ழுருத்த நாட்டிற் பேரர சளிப்பன் யானீ
யிருந்தவப் பலனுல் விஞ்சும யாதிதன் மகளாத் தோன்றி
யருந்தவத் திருமா தொத்தெ னமபுய மதனிற் சேரவை (உங)

கழிதரு மேழாஞ் சன்மங் கைதவன் குலத்திற் றோன்றி
யெழில்பெறு பதும வன்ன னெனும்பெயர் பெற்று வாசம்
பொழிமலர்ப் பைந்தார் வேம்பின் பூந்தொடை புனைந்து நாளும்
பழிபவம் பயிலா வண்ணம் பாண்டிநா டளிப்பன் யானே. (உச)

நீயும்ப் பவத்திற் செல்வ நிறைந்திடும் விந்த நாட்டிற்
காயும்வெங் கதிர்வேன் மன்னன் கண்ணெனக் கதிர்கொண் மூத்த
மேயும்வேய் மருட்டு மென்றோள் வசுமதி யென்னு நாமந்
தோயுமோ ரணங்கா வந்து தோன்றினீ வளர்வா யுகனை. (உரு)

மங்கல முரச மார்ப்ப மன்றல்செய் தளிப்பா னுன்னிச்
செங்கதிர் மணிகள் வேய்ந்த செம்பொன்மண் டபஞ்சோ டித்துத்
துங்கவேற் கானுன் றுதை தூதரி லோலை போக்க
வங்கணவந் தெய்தும் வைவே லரசரை யறையக் கேட்டி. (உசா)

கொண்டலகண் படுகுஞ் சோலைக் குலவயோத் தியாதங் கோமான்
வண்டலம் வருந்தண் பைந்தார் வலையுங்காந் தார மன்ன
னெண்டலத் தரசர் போற்று மிருபதன் றுருப தேயன்
விண்டலத் தமரர் போற்றும் விறலுடை யவந்தி வேந்தன். (உஎ)

பல்லவ தேய மாளும் பார்த்திவன் பன்னூந் தொன்னூல்
வல்லவன் யானைத் தானை வாரண வாசி மன்னன்
வில்லவ னுரின் மாலை மிலைந்திடு சேரி வெற்பன்
நலவொளி முடிசேர் மன்னர் நனமணச் சாலை நண்ணு. (உஅ)

யானுமங் கெய்த நீயன் றிசையளி மூசன்று பாடுந்
தேனுமிழ் மலர்ப்பைந் தாரொன் றிண்டிறற் றேளிற் சூட்டப்

பானுவின் குலத்தோர் முன்னும் பாத திவரனேக ரீண்டி
யூனுமிழ படைக ளேந்தி யுருததெனனோ டியுததஞ செயவார். (௨௯)

அஙகவா தமமை யெலலா மாடலவெங கரிககூட் டததோர
சிஙகம தெனன வென்று சேயிழை யுனையான கொணடு
சஙகமா முரசு பமபை தழஙகிட வானில வாழும
புஙகவா பரவுங கூடற புரிதனிற புகுநத பினனா. (௩0)

அளபபருங கால மனபோ டாயிழை நீயு நானு
முளபபடமெ போகந துயததிட டிலகொரு குடைககீ ழாணடு
வளபபமெ மகஙக ளாறறி வளநிதி மறையோாக கீநது
களபபடுங கறையி ஞன்றன கணைகழல பூசை செயதது. (௩௧)

வளளைவார குழைதோய கணணுய மழகளி றென்ன வாஙகோர
பிளளையாம பெறுவ மனனோன பெருங்கலை யுணாநது தமபி
களளையா கடுககை மாலைக கடவுளுக் கடிமை பூணடு
வெளளைவான மதியம போல வளாநதுபோ விளஙகு நாளில. (௩௨)

அணிகெழு செழுமபொற சோதி யவிாமணி முடியுஞ சூட்டி
மணிமுடி யாநத னோநது மாநில மவனபா லளிதது
தணிவருஞ சனன மெனனுந தழலினுங கொடிய வெயய
பிணிகெட வேடகை யோடும பெருநதவ மியறற வெணணி. (௩௩)

தெனறலங கன்று சநதச சினைமலா வாசம வீசுங
குனறமாந தினிது வைகுங குறுமுனி குறுக நமபான
மன்றலங கோதை நீயும யானுமாய மருட்சி நீஙகி
யன்றவன றன்னை நோககி டருநதவ முழபப நின்றே. (௩௪)

அரியநற் றவஞ்செய் காலை யகததிய னெமக்கு ஞானத
துரியநற சிவயோ கததை யுவநதுப தேசஞ செயவா
னெரிசுடாப் பிழம்பா மேனி யெநதையைச சிநதை தன்னிற்
றெரியவவ வியோக நின்று சித்தியா முததி சோவேம. (௩௫)

நவமிகு பமபை நாட்டி னுயுரு வெடுதது முன்னுட்
சிவநிசி தன்னி லீசன் றெரிசனங கிடைதத பேறஞற்
பவமகன் றுய்ய நன்மை பலித்தது பாவை நீயுந்
தவமதிவ் விரதந தானே தவறிடா திழைத்தி யென்றுன (௩௬)

ஒருவருந் திங்க டோறு முபயயக் கத்தி லுறறு
வருசதுர்த்த தசிக டோறு மழுவலான றன்னை வாசந

தருமலா கொடுபூ சித்தத தணநதெழு பிறபபு நீஙகி
யிருவரும பொருவி லாபபே ரினபவீ டெயதி னாரால. (௧௭)

சிவன்றிருக கோயின மேவிச சிவநிசி விரதந தனனிற
சிவன்றனைத தெரிசித தோருஞ சேருவா முத்தி யெனறே
சிவன்றனை புணாநது நாளுஞ சிநதைசெய முனிவா கேடபச்
சிவன்றனக கடிமை பூண்டு சுதனமுன செபபி னானே. (௧௮)

விபரிசசசருககம முறறிறறு.

குபேரசசருக்கம்.

ஓதமுற றிடுபொற கடலடிக களககக ணமைததவர் லோதன மருந்து, நாதனற சஙகக குழையணி காத னகைததுமுப புரமெரித திடுநாண, மாதனு வெனபபொற கிரிகுழைத தேறும வசுநதனாத தோரணி கடவுளு, சூதனுக கிணையாகு குததைமற றினனுஞ சிவநிசிய கதைத தொடுத துரைபபான். (௧)

முததவெண மணிதோ டரிததநூல வடததின முறைமுறை குறைவறக கோதது, வைததெனச சிதறி விரிநதபூம பாளை மரகதக கமுகினிற குலையைத, தயததலை கவென பாயநதுறச சிநதச சுரிமுகக கூன்பிடாச சஙகம, சைததலத தெடுததுக கமபளை றெறிநது கடிநதிடுங காமபிலி நாடு. (௨)

கயமலா துவைததுக களாதவழ் பணிலங கான்றிடத தோனறுநித் திலததை, முயனமதிய பிளளை யெனபபகற காவி முகைமுறுக குடைநதுதே னொழுகும், வயன்மருங கெழுந்த கரும்பினைக கவரி முறிததிடத தெறிததவெண் மணிமுத, தயனமுதிரந திடுசூற றவளை மேறபட டொரா தாங்கது பொறுததிடா தாறறும. (௩)

இலைதலை விரிநத நெட்டுடற் பூக மேறறவொண் டாற்றிளங கதலி, யலைதலைத தவிராத் தூஙகுநீங கனிசே ராம்பிர மனற்பொழி சிதறு, முலைமுகத தருக்கிப் பழுததபொற் சுளைக ளூறறமுட் குடபபழப் பனசந, தலைவளை குலைசசெனு சாலிநீள வயலின் றலைததலை தழைத்துநின் றோங்கும். (௪)

இருமபுகாய்க் தொத்த செக்கர்வா னெழுந்த விளமதிக் குழவியை யளிகள, விருமபுபூ மலர்ததா தினைசசிறு நுதலின வெணடிரு நீறென

சாதகி, யருமபெறுங கலசத துறுநறு நெய்வார்த தடாசினைத தொ
ட்டிலவைத தசைததசை, சுருமபுதா லிசைபடு மென்றளிாச சாலை அ
யிறறியே வளாததிடுஞ சோலை. (ரு)

இனையன வளஙகூாந திடுநெடு நாட்டி லிருஙகலைத துறையெலா
முணாநதோன், வனைதுழா யலஙகற கணணனு மறியா மலரடி வந்த
னை புரிநது, நினைவருங காம முதலமுக குறுமபி னெடுமபகை கடிந
தூ ணிலததிற, றனிநிக ரான சுததசைல வேளவி நததனென றுளனொ
ரு மறையோன. (சு)

அன்னம்ா மறையோ னைமபுலப பகைசெற றுறறிய வருநதவப்
பேறறுற, கனனலவே ளனவோா நனமகப பெறறுன கருததருங கு
ணநிதி யவனபோ, முனனமுந நூலின வினைவிதி முறையின் முடிதத
பின முதுசகுறை வுடையோ, ரனனருஞ சுருதி முதறகலைபயிற
வோதிறு னுளததிலுற றுணாநதான (எ)

தூமமாாந திருணடு சுருணடுநீண டிடுமைச சுரிகுழற றெரிவையா
மருணடு, காமறு மெனனக காமுறு பருவ முறறபின சறறைவெஙக
கதிாகால, சோமனை டனபபான முநநாவக கிரகரு சுகமபெறு மு
கூாததததன றுளோா, வாமமே கலைபபொற குலககொடி தனனை
மறைபபடி வதுவைசெய திட்டான. (அ)

வேறு

இனபமுற றனனை தநதை யில்வயி னிருககு மநநாண
மனபதை மதிககுஞ சீாததி வளாகுலம நிதியா மைநதன
புனபுல மீதூாந தூழின் பொறிததிடு விதியின சொடபாற
துனபமும பகையு நலகுஞ் சூதினமேன் மனம்வைத தானே (கூ)

அறபுள ளுய தநதை யறிவுறு வணணங கலவிச
சொறபயி லாதா ரோடு துனனிவெங களகந தனனி
னறபக லிரவெப போது நனமதி மருடசி கூாநது
பொறகலன கலைபொற காசு பொருதுநா டோறுந தோறபன.(க0)

தனையனயாண டுறறு னெனறு தாதைகேட டிடுமபோ தெலலா
மனைமிக வெருவி யோதற ககனறன னெனறு நீய
வினையம தான சூது மறைததனள் விளமப முநநூல
வனைதரு மாாபன் சறறு முணாநதிலன வாழு நாளில. (கக)

ஆயமகன் றன்னை வாவென் றழைத்துநீ யிழைக்கு மிந்த
தீயசூ தந்தை தேரி னுனையுமிங் கெனையுஞ் சீறிக்
காயவனென் றுள்ளத் தஞ்சிக் கவறுக் டவறு செய்யுந்
தாயநீ யாடு சூது தனையொளித் துரைத்தேன் முற்றும். (கஉ)

உந்தைதன் னொழுக்க நீதி யுணர்ந்திலை யந்த ணாள
மைந்தாக ணட்கைக் கண்டு மதிக்கிலை யென்று மாழ்கிக்
கந்தமைக் குவளை வாட்கண் கலுழ்ந்தவ ளுரைக்கு மாற்றஞ்
சிந்தையிற் கொள்ளான் வஞ்சக் கணிகையர் திறத்திற் சோர்வான் ()

வாட்டடங் கருங்கட் சூளை மகளிர்மேன் மனமவைப் போர்க்
கோட்டரு களஞ்ஞ நாளுங் குடிப்பவர் தம்மைக் கூடி
யீட்டரும் பொருள்வா வுற் றிருங்கவ ருடு வோரை
வேட்டமேன் மனமவைப் போரை யாவரே விலக்க வல்லார். (கச)

இனையர்ரோ மையினு னென்று மிசைந்துளா னில்லி னோர்நா
ளனைத்துயி லமைய நோக்கி யத்தன்முன் னவள்பா னல்கும்
புனைமணி யாழி தன்னைப் பொருக்கெனத் திருடிப் போகி
வினையவெங் கவற்றி னாடித் தோற்றனன் வேறொன் றில்லான். ()

அந்தமோ திரத்தைக் கையி லணிந்துளா னொருவன் றன்னைத்
தந்தையாம் வேள்வி தத்தன் றனித்தொரு மறுகிற் கண்டு
சிந்தையிற் கவலை கூர்ந்து தெளிந்துபின் னறிவ னென்றுங்
கிதமா மணிப்பொன் னாழி யாருனக் கீந்த தென்றான் (கரு)

அரவின்மேற் கிடந்த வையத் தமரர்கள் பதியே யானுங்
கரவின்றிக் கொண்ட தன்றன் காதல்கூர் மைந்தன் சூது
பொரவிருப் புடையோ னேற்றென் புட்டகம் வெல்ற் றின்றிவ
விரணமணி யாழி தோற்றான் மேவுவ னுளை யினனும். (கஎ)

ஓதுநூற் கலைவல் லாயநின் னொருமகன் விலையி லாமென்
போதுபோற் கோசி கஞ்செம் பொன்புனை கலன்கள் யாவுஞ்
சூதுபோர் பொருது நாளுந் தொழிலிது வாகத் தோற்பா
னீதுநீ யுணராய் போலு மென்றவ னெடுத்துக் கூற. (கஅ)

கன்னபார் கத்திற் காய்ந்த கதிர்நுனிச் சலாகை யிட்ட
தென்னவெந் துருகி யிற்பா லெய்தியில் லவளை நோக்கி
யுன்னதா ருயிரொப் பான புதல்வனெவ் வுழையி லுற்றா
னென்னுமற் றவனீ ராட்ட நீத்துறை புகுந்தா னென்றாள். (கக)

என்னலு னென்ன லுனபா லெண்ணெயாட டயர்போ நீந்த
வனனநன மணிபபொன ஞழி தருகென மஷறயோன கேட்பக
கனனலிற கனிநத மூால பகறகடன கழிததுத துயதத
பினனாயான றருவ லெனறு பெடபுறப பேச லோடுமே. (௨0)

நெறியிலபொய புகனறு கறபி னீரல செயதாண மைநத
னறிவில ஞகி வெஞ்சு தாடியே படிற ஞஞன
குறியுடைப பெரியோா நூலிற கூறிய நீதி நோககிற
பொறியிலா விவனை விடடுப போவதே கடனென றெணணி. (௨௧)

பறமெூரு சற்று மினறிப பாசிழைப பவளச செவவாயப
பொறமெூடி தனையும பெறற புததிரன றனையு நீததன
றுறமெூரு பதியி னெயதி யுயாகுண வேளவி தததன
மறமெூரு மடநதை தனனை மணவினை முடிததுு வாழநதான. (௨௨)

இநதமா நிலததி விநநாள யானபுரி தவறு கணடு
தநதையிங கனனை யோடென் றனனையுந் தணநதா னெனறு
சிநதையிற கவலை கூாநது செயவதொன றறியான மைநத
னநதமி றுனப வேலை யாழநதனன கரைகா ணுனுய. (௨௩)

கறறிலேம பொருளக ளீட்டுங கலவிக ளொழுகக மேனமை
பெறறிலே மஞச லெனபாா பிறரெவ ரொருவா பாலும
பறறிலே மறறு முளள பாசனத தோாக ணடபுஞ
சறறிலே மெனறு மாழகிச சலிபபுட னிருககு நாளில (௨௪)

அரனிா வதனி லீச ஞலயங் தனனி லோாவிப
பிரனுயா பூசை செயயச செலலுவான பினன ரெயதிக
கரவினி லமலற கேறறு மமுதினைக கவாந்து மீளவா
னிரவினி லறற நோககி யிருநதனன றுயிலி லாமல. (௨௫)

எரிபெரும பசியி ஞேடங் கியாயமோா நானகும பூசை
புரிதர நோககி வைகி வைகறைப போது தனனி
லரியநல விரத மாறறி யமலனை யருசசித தேததித
துரிசறு மறையோன கணக ணேகியே துயிலக கணடான. (௨௬)

ஆணடவ னெழுநது போகி யமுதினை யெடுபபக கணணிற
காண்டலசெய யாது மஙகுங கனைசுடா விளக்கைக கையாற
றூண்டலசெய் தீசன் முனனாச சோற்றினைக கவாநது கெரணடு
மீணடொரு மறையோன காலில விளாநதனன் மிதிகக வுறமுன. ()

மிதிததவப் பொழுதி லநத வேதியன விழிதது நோககிக
கொதிததனன் களவ னெனறே கூககுர லெழுபப லோடுங
கதிததவெந திறலி ளோக கடிநகா காபபோா கேடடங
கதிாததனா வநது பறறி யவனறலை யறுததிட டாராால (உஅ)

வேறு

அவவேலையி லிகலநதக னடலகொணடிடு தூதா
கைவேலயி னவியஞசிலை கணைவெஙகதை கொணடே
மைவேலையில விடமெனறிட வநதஙகவ னிருதோ
ணைவேதா விசிததீாததவா நடைகொணடது கணடே (உகூ)

கடுவெஙகரி யுரிகொணடகண ணுதறனகண நாதா
வடுவினறிய மணிதுனறிய மானததிடை வநதே
விடுமினக ளிவனறனனை யெனசசெனறு விலககக
கொடுசெனறிடு நமதூதா குறிததிஙகிவை சொலவாா. (௩0)

பொருடஙகிய மறைவாண ரொழுககமபுற ாீததிட
டருடஙகிய வவைசொறறவை யறிவினறி முனிநது
மருடஙகிய சூதாடிநல விலைமாதரை மணநது
கருடஙகிய மனததானசிவ னிருமாலியஙு கவாநதான (௩க)

உயயுமவகை யேதிஙகிவ னுறுமிபபவ மதனிற
செயயுநதவ முளதோவெனச சிவகஙகுலி னுதரம
பெயயுநதழ னிகாவெமபசி பெரிதாயெழத துயினீத
தெயயுஙகணை மதனைசசுடு மிறைதாளிணை கணடான. (௩உ)

அடலசேர்விடை யுடையானெதி ரவியுஞசுட ரதனை
மடலசோமலாக கரததாலொளி வரதூணடின னதனுன
மிடலசோகொடு வினையாவையும வீததானறுயா நீததான
கடலசோநெடு நிலமீதுயா கலிஙகததிறை யாவான. (௩௩)

எனறேசிவ கணநாத ரியம்பசசமன றூத
ரனறேயவ ரடிபோறறின றருளசோகுண நிதிதோட்
குனறேயபிணி யவிழததாஙகுநீா கொடுபோமென விடுததுச
செனறேபுலிக குழுவனனவா தெனறிககினி லுறறாா. (௩ச)

வேறு.

ஈச னன்பரக காலையிற் குணநிதி யெனபவன முகநோககிக
காச ணிநதபொன முடிதரித துயாபுகழ்க் கலிஙகாநா டளிககின்ற

வாச மாலிகை யருநதமன மதிலேபா வளஙகொளுநத தமனெனனு
மாச கனறபே ரொடுபிறங திடுதியென றறைநதன ரகலகினறா. ()

அனைய னபபடிக கலிஙகநாட டிறைமக னுகிமுற பவநதன்னிற
றனையு ணாஙதுறத தொடாமுதுக குறைவினற சஙகரன குலஙதோ
கனைசெ ழுஞசுடா நெயவிளக கேறறிநற கடிகமழ நறுஙதூபம [றுங
புனையு மாமலா சாததியே யருசசனை புரிநதறம பலசெயதான. (௩௬)

இனன வாறுபற பலதினங தருமஙக ளியறறியா யிருசென்னிப
பனன காதிபன சுமநதபாா புரஙதுரீப படடழிங திடுமொாககு
னனன மீானுட்ச சடைடீத துததாத தளகைமா நகாகாககு
மனன னுகிவீற றிருநதனன யாவரும வாதடி தொழுதேதத. (௩௭)

சிலப கறகழிங திடடபின றெணடிவா திரிவா நதிரூழாது
நலமி கததருங காசியிற சிவலிஙக நாடடியாச சனைசெயதா [ன
னிலகு பேரொளிச சுடாபபிழமபாயசசி யிருததிப சடைபபெமமா
கலக வாளவிழி மலைமக ளோடுமக கணததினில வெளிபபடடான. ()

உனன ருநதவம வியநதனங தளதினன னுளததினில விருபபுற
றனன தெனறுனா தருதுமென றுனாதுகிட விரவியா யிரயகோடி
துனன ருஙகதிா விரிததுஙின றனையமெயச சோதியுள னுருககாண
னனன லநதரு கணணிணை கூசிடா நலவாங தருகெனறுன. (௩௯)

காககு மாலயன காணுறு வடிவவன கடபுலங கதுவுறறு
நோககு மாறருள செயதனன றழுவுமிழ நுதலவிழிப பெருமானும
பூககு மாமலா மணமெனப பொருஙதிய புனிதனை யெஞஞானறு
நீககு மாறரி தாவுறை நிமலையைப பாாததிது நினைககினறுன. (௪0)

தீது தீாததருள சிவன்றிரு மேனியிற செறிநதுறைங திடமுனனு
யாது நறறவ மியறறின ளிவளென வெணணிநோக குறவெறபின
மாது ளஙகறுத திடடன ளோாவிழி மறைநததங கவறகநா
ளோது மாமறை யளவிடறகரியவ னுமையவட கிவைசொலவான.()

ஊறறினறவப பெருமையை வியநதுளத துவநதன னினைககினறுன
வேறறி வனபுரி தவறிலை முனியலை விழியிவற கருளெனனச
சீறறி வெமபொறிக கனலெனக கனறுதன சிநதையுற றெழுஙகோப
மாறறி யமபிகை யமபகம வழஙகினள பொறகணணுய வயஙகிறறுல.()

விழியி ழநதது பெறறபி னியககாதம வேநதனும விழிபபோடவ [க
யுழியி னமபிறை முடிததருள சடாடவி யுடைவிடைக கொடியோனை

கழிவ ருஙகயண மருடடுவாட டடநெடுங கடகவு ரியையேவரி [ருண.
பொழிசெ ழுகதுண ரிறைததுநற றுதிபல புகழநதுவீழந தெழுகின
மனறு ணடடமே புரியரன கைகளான மறறவ னுடறைவந [பொற
தினறு தொடடுநீ யெனனுடைத தோழனுயிருததியென றிசைததான
குனறு கிடடிய தனஙிதிய பெருககொடு குலவுபுட பகமபெறறே
யனறு தொடடவ னளகைமா நகரா சளிததவ ணிருககினறுண (சச)

இனப மாாசிவ ஙிசியினின மாலிய மெடுததருந திட-றகிசன
முனப விநதிடு விளககினைத தூணடிய முறபய னதனாலே
நனபு விததல மரசளித தளகைமா நகாதனக கிறையாகிப [ன். (சரு)
பிணப-ரனறனைப பிரிநதிடாத தோழமைப பெருமையும பெறலுறறு

சேறறி னூாசெழுந தாமரைக கணணனுந தேடருஞ சிவனமெயயி
னீறறி னனறிருக கோயிலி னுயாசிவ ஙிசிகளி னெயதீப [ணக
மேறறி னூாபெறும பேறறினை விரிததெடுத தியமபவேண டிடிலெ
ணூறறி சாமுகம படைததருள விரிஞசனு நவினறிடற கரிதாமால ()

அனறி யெணணிரண டாமுப சாரததிற கடுததவை யநநாளிற
குனறி யததுணை யியினு மாயிர கோடியாயப பலனலகு
மெனறி ருடகுறும பறவெறி கனைசுட ரிரவிசெங கதிரொனனத [ன.
நூன்றி ருஞசடைத துறவாகேட டுவபபுறச சூதனுண டுரைசெயதா

குபேரசசருககமுறறிறறு.

சாலிகோததிரசசருக்கம்.

கழனிமலே கயலகளவளளைக கொடிகுதிபப தெனககுழைபாய் கருஙகட பைநதாக, குழனிமலே முலையமுத மணமிறைவாய கமழ முததங கொடுபபோன யோரி, னழனிமலே கடககரிதென் றருககனு ளந தடுமாற வவுணரக கொனறு, பழனிமலே குடிபுகுநத பகவனிரு சரணமலா பரவி வாழவாம. (க)

அஙகிராப பிருகுவிட பன்றதீ சியததிரிகா சிபன்சு யேதன்
பஙகமிலவான் மீகிசா பஙகனசா பாலியருட பாதது வாசன
றுஙகமுறு புலததியனற சுசிலனு ரதன்மரிசி சுகன்மாரக் கண்ட
னெங்குமிசை பெறுசனகன முற்கலன்முறபடுமுனிவ ரிவர்களயாரும்,

பாடலிக்கு மதுவளிக்கும் பசுந்துளவோன் முதலமரா படிவாயாக்குங்
கேடலிக்க வருங்கடவுண் டவனருளாசோ சூதனமுசங் கிளர நோக்கப்
பீடளிக்குந் தவமுனிவ சிவங்கிசோற் றவாக்கிறந்த பின்பே ரின்ப
வீடளிப்ப தன்றியிகம் விழைதனவு மளிக்குமோ விளம்பு கென்றா

அரவுமதி முடித்தசடை யரனிரவிற் கண்படைநீத் தருச்சித்தா
னல், குரவுதுகள் படுத்திநெடு நிலத்தினமிகு செல்வமெல்லாங் கொடுக்கு
மைந்தாய், விரவுகொலை முதற்பாவ வல்வினையின் வேர்பிடுங்கி வீடு
நல்கும், பரவுமிதி னிகழ்காதை யொன்றுளதென் றியாசூதன் பகர்வ
தானே. (௪)

காலிகோத்திரத்தியல்பிற் புரந்தருந்தங் கண்ணனமுதல் கருத்தற்
கொண்ணாச், சூலிகோத்திரத்தவர்கொண் டெயிலொருமூன் றழற்க
ணித்த தொலலோன் றங்கண், மோலிகோத்திரவருளே பொர்வேண்
டியறையுமறை முறையினின்றோன், சாலிகோத்திரனெனப்போ
தரித்துடையா னொருவனுளன் றவத்தின் மிக்கோன். (௫)

வேதியர்தங் குலத்திலுடு விண்மணிகண் மணியெனவே விளங்
கும் வேத, மோதியுணர்ந் தறிவரிய கலைக்கடலின் கரைகடந்திட் டியா
நூல் வல்ல, வாதியரை வென்றுசந்தி வந்தனைகண் முப்பொழுதும் வ
ழுவா தாற்றிச், சாதிமுறை தவறும் விதியுட னெடிதுதினஞ் சரிக்கு
நாளில். (௬)

வம்பவிழுங் குழன்மனைவி மக்களசுற்ற முதற்குடும்ப மலிய நா
ளுஞ், செம்பவள விதழக்கமலை திருக்கடைக்க ணோக்கமின்றிச் சிறு
மை யெய்த, வெம்பரம னருளிதுவோ வெனசெய்வே னென்னமன
த தெண்ணித தென்பாற், கும்பமுனி வாணிருக்கு மிடந்தேடிச் செல
வனெனக் குறித்துக் கொண்டே. (௭)

தடங்கரைகொண் டிரங்குதிரை சுருட்டிவெறிந் திடும்பெருநீர்ச்
சலதி யேழுங், குடங்கையினிற் கொண்டுமுதற் குடித்தகுறு முனிவ
னடி குறுகிப் போற்றி, விடங்கலுழப் பணிவாயி லகப்படுமண் டே
மென்ன மிடிவாய்ப் பட்டேன், றிடங்கொடுள்ளந் தேறியுய்யும் படி
யடியேற் குன்தருட்கண் செய்தி யென்றான் (௮)

ஆங்கவனு முளத்தருட்கூ ரந்தணனை முகநோக்கி யவனி மீதிற்,
றீங்ககற்றுஞ் சிவங்கிசோற் றிடில்வறுமைப் பெருங்கடலின் றீரங்
காணபாய், பூங்கமலத் தயனும் புகலரிய போகமெல்லாம் புசித்துப

பின்னா, நீஙகரிய சிவபதமும பெறுவாயென றுறுதியுட் னிகழ்த்தி ஞனல. (௯)

அனையசிவ நிசிநோறகு முறைமறையர் கமபபடிநீ யடிய னே னுக, இனையபரி சென விரித்தீண டியமபுகென விருககுமுனஞு விய மபும வேதந, தனையுணருங குடததனய னவவிரதந தனைநோற்றுந தனமை யெலலாங, கனைகடலுண டருடிருவாய மலாநதவனுட புல நகளிககக கழறிப பினனும. (௧௦)

பொனனிலமே வியபுலவா புகழவிரத மிதனிலைமை புகலற பா றநேரு, வெநநிலமுந தொழததகுநற றலத்திலிருந திவ்விரத மியறற லுறறு, னனனிலவித் தெனவோஙகிச சினனுளீற பெரிதுபய னலகு மெனன, வநநிலமு மெனககறியச சொலலுதிநல லொதிபயிலு மறிஞு வெனறுன. (௧௧)

சிதவனம பொழியுமிருட கொணடலீறங் கொண்டிடு மெயச் செயய செஙகண,மாதவன்ம புயனறவள வாரணததின வருமகவான வானில வானோர, பாதவன சமபரவ வுமையாளோ டெமையாளும பரமன வைகும, வேதவன மெனறுலகி லொனறுளதங கதனறகை யாா விரிகக வலலார. (௧௨)

முன்னுருவம பலவெடுத்து முயனறுசெயதீ வினைககிழஙகே ழு ல மாகப,பினனுருவ மெடுதது ழலுமபிததருமத தலததிறககப பெறரு ரொனனிற, பொனனுருவச சடாமௌலிப புனிதனரு ரகபபிரமம போதித் தாதித, தனனுருவந தருவதனு லததலத்துக கிணைபுகலச சரி வே றுணடோ. (௧௩)

பொனனிமுத னதிபபுனலபாய புலவுகமழ கடற்றீரப புளினந தோறுங, கனனியிளம பெடையொடனனங கலநதுவளங காடுமே றைக்காட்டு வேணிச, செனனிதனின மதிமுடிதத சிவபெருமான ச ந்நிதியிற் றிருமுன் ஞக,வன்னிமர மொனறுளதாங கடியர்வினைக காடுசுடுமே வனனி யாமால. (௧௪)

விண்ணவர்பூ சனைபுரியா மறையொழுக்கம வழுககியவே தியா்கோல் கோடி, மணணவரை வருத்துகின்ற மனனாநெறி பிழைத் தொழுகும் வணிகா முன்னு, வெண்ணவரும பினனவர்சங கரசாதி யரிவையர்மற் றிவரீ றுகேப், பண்ணவாகா டெனததகுமத தலமேவு ம பொழுதெநதப் பதக ரேனும், (௧௫)

சிறையுறுமிப பிறவியெனும பிணிககுடைநதீா வமமினறுதீா பபன யானென, றைபறையிற கறஙகுதிரை மறைநதிகக ணடைநதுகுடைந தாடிக கோடித, துறையதனிற படிநதுமுதற சுருதிதொடட வாரிதனிற றேயநது தொனறுான, முறைவழுவா துனனிமனிகனனிகையிற றுனனியநா மூழகி யேறி (கசு)

விடமுனிய வருமமையத திமையவாககா வுணடுவட விணடு பணடு, தடமுனியிற குனிதநகைத தெயிலொருமூன றழறகளிதத தவெவறபோறறிற, றிடமுனிய பொருளனைததுஙகு சிதறியுற முதநீபினுஙகு சோவ ரெனறே, குடமுனிவன சுருதிவனப பெருமையெலலா மதிறகறியக கூறிப பினனும. (கஎ)

அததலமா ரூாகாசி யமபலமற றெவறறினுஙகு மதிக மெனறே, முததலமும புகழவரு முனிவரனை வருமொழிநதா மொழியானிற, வெததலமு மதிககுமிநதத தலததிலிருந திவவிதமியறறிற சிததி, கைததலததில வைததநெலலிக கனிபோலக காணடியெனக கூறிப பினனா (கஅ)

நலவலனை யதனமலை நஙகையொடு கிராதருரு நணணிக காணிற, செலவலனை வருஙகாண வெலவலருச சுனைனயெனச செயிதது போாசெய, மலவலனை யுளததிருததி மறைவலனும வாதாவி படியச சீறி, விலவலனை முனிநதமுனி விடைகொடுபப மறைசைநகா மேவ லுறறான. (க௯)

உறறவனுற றிடமபுனித தீாததமெலலாம படிநதாடி யுயாபொறகோவில, சுறறிவலம வநதுகொறற வீரகததிச சேதகனுறு டொழுது முனனு, ளறறமிறுன மறைநறைபபோ தாலருசசித தருளிறைசே வடிகள போறறிக, குறறமிலயா ழைபபழிதத மொழியமமை நூபுரததாள குமபிட டேததி. (௨0)

ஒருபொருளை யுணாநதிருகண பனிதூஙக முபபொழுது முயாநால வேதந, தருபொருளா மஞசெழுததை நெஞசழுததி யறுதொழிலோா தலைவன பாரில, வருபொருளா ருயிரனைததும படைதததிககுந தன்மையினன் மணணோா விணணோ, ரிருபொருளென் றிடுமயனமாற கெடடாத பதம்பெறுவா னிதயத தெணணி. (௨க)

சிவசிவயாறு சதுாததசியிற றிஙகடொறுந துயிலுணவு சிறிதுமின்றித, தவமுயலவா னீராடி விலவமுடன் கநதமலா சநதனு சாத

திப, பவமறமா திாவின்று பரிநதுங்வே தனமபுரிநது பாடி யாடி, ஙைநவமாச சிவபூசை நாலுயா மமுமுடிதது நடத்து நாளில. (உஉ)

(..)டைய தலைசசேவற றுவசனைபபெற றெடுத்தவிடைத துவசன பொறறு,ளேடைய மனககமலத திருததியருச சிததிடுமோ ரிரவி ஞ பபண, கோடைய கயிலைநடை கொணடனைய வெளவிடைமேற கொணடு கூடாதற, காடைய மலைமகளோ டெதிாநின்றுன் மறற வன்கண களிகக மன்றே (உ௩)

பிறைகாடடுஞ சடைமுடியும பிரமாகா மாமூன்று பிரச மாநத, றைகாடடுங கொனறையநதா ரணிநதிலகு திருமாாபு நய ன மூன்றுங, சறைகாடடுங கநதரமு மநதாததின புயநானகுங க ணடு முததித, துறைகாடடுங கடறறிரச சுருதிவனத திறைவனடி து திததல செயவான. (உச)

வேறு

களகேோலவல விடமுணடருள களததாயகவின் றருஞசா
மளககோமளத திருமேனிகொண மலைமாதின பஞ்ளா
தளககோகன தகசணணினன றருவேடனைச சுடுதிக
குளககோவுடை யானேகுறிக குஙகோவுடை யானே (உரு)

கடுஞ்சுகாத தடிமென றுறு சுவைகணடவை யுதவுங
கடுஙகானவா குலநதோன்றிய கணணபபனை யாணடாய
தொடுஙகாயகனை யெனமாலவாத துனறொபுர மூன்று
ளடுஙகாமுகத தானேயொரைந தழுகாமுகத தானே (உசு)

சமபுகஙிளை கிளையினகிளை தானுயவர மீறா
மொயமபுறறிடு கொடிமன்னவன் முனனேகொடு வநதா
யமபுறறான் முடியாயவிற லரிதேடரு மடியாய
நமபுககுழை யானேகயக கமபுககுழை யானே. (உஎ)

ஈரககுளிர்ப் புனல்வையையி னிடியுஙகரை கொடியிற
றூாசசொரி மண்கூடை சுமாதேயடி பட்டாய
கோரசசின மிககாஙிய கொககின்சிறை யகனி
றுாசசடை யானேநினை யாரசசடை யானே. (உஅ)

நீலமாமறை யயனீறுறு கற்பநதொறு நல்குந
நீலமாலை புனைநதாயவட தருநீழ லிருந்தாய்

கொலையாகதி ராழிபபடை சொணடேசலந தானை
மலைமாதிடத தானையிம மலைமாதிடத தானே. (௨௯)

சிலைததுணடனி லுதிததோஙகிமண டிலைகததேஙகமுன சிரிததே
யலைததாணடுபொன னிறததியவ னுடறகிணைடுமரியை
யலைததாஙகுயிா கொளசசிமபுள தானுடயி லாமுத
தலைததானையி னுனேபுலித தலைததானையி னுனே (௩0)

பணபபாமபணைப பரவைசகுநம பரவைபபெரு விரக
முணாததாஙகென விடுஞசுநதரற கொருசநது நடநதாய
மணபபூநதுகள் குடைநதாதிமை வரிவணடிமிா மதலைத
துணாபபூங கணி யானேதொழுந தொணடாககணி யானே. (௩௧)

சுதைககுமபநன முலைமாதளைத துசடிாபுவிச சுரளா
வதைககுமபழி தனைமாறறிடு மணிகனனிகை யுடையாய
பதைககுமபடி யடலாாகொடும பகரோசமன மருமத
துதைககுஙகழ லானேகரத தொளிாபொஙகழ லானே. (௩௨)

சலததானமிகுங கொடியோனிசை தருவீணையின் கொடியோன
புலததாகரி யிருநானகுடன் பொருதனறடல புரியு
மூலததோடலை செரிபடடோ னுட்குமபடி யூனறு
மலாககாணகத தானேதிரு மறைககாணகத தானே. (௩௩)

துன்பநதரு பிறவிபபிணி தொலையுமபடி நிலையா,
மன்பஙகியி னிழுதிட்டென வகநெககுரு கிபபூ
நன்பஙகய நிகாநிணபத நாளுநதொழு மடியாக
கின்பநதரும் பிததாவா மெனைநீவிரும பிததா. (௩௪)

வேறு

என்றுபல துதிகூறி யானந்த மிகுநதபுன லிருகண் சோரத, து
ணறுமயிாப புளகமெழப பரவசனுய வீழநதெழுநது துளளியாடித்,
தனறுணைசசெங கரஙகூபபி முடியிலவைததுப படியினின்ருன் றன
னை நோககிக, கனறுசினக கருஙகாலன் றனையுதைதத செஙகாலன்
கழறு மன்றே. (௩௫)

உவரிவளை செடுநிலததி லுடறகணிலா கண்டலனபோ லுவப்பி
னுடுங், துவரிதழ்வாய் மினைவிழகாா குழமிகு போகமெல்லாந் துய
ததுக் கறறைக, கவரிசிலா புடையிரட்டக களஙகளெதிா கொணட்

ழைப்பக் காய நீததத, தவரிதய மெனவிளஙகுங கயிலைமலை வருதி யெனச சாறறிப் போனான. (௯௬)

அன்றமுத லளைகொகாக கதிபதிபோ னறிபலபெற றவனிமீதிற, றன்றுபல போகமெலலாந துயததுநெடு நாட்கழிததுத துதிதது வா ஞோ, நின்றுதொழப பதஞசலியும புலிமுனியுங காணநிதத நிருததந திலலை, மனறுதனி லாடியபொற பூவடிவாஞ சேவடியின் மருவி னு னே. (௯௭)

ஈதுமுத னிசழகாதை யாரோனுஞ சிவநிசிநோற றிடுவோா பேறி னு, கோதுவதெ னுளததிலவிழைந தனபெறுவ ருலகமதி னுடலம விட் டாறு, ருதவிழபூங கொன்றையநதாச சடைமுடியோ னிருசரணஞ சாாவா ரென்று, சூதமுனி யானமுனிவ ரனைவருங்கேட் டௌமகிழச சொன்னுன மன்றே (௯௮)

வேறு

வாழி மாதவா வாழி மனுநெறி
வாழி மாநிலம வாழிநல லாணினம
வாழி நானமறை வாழி மழைமுகில
வாழி வைதிக சைவ வழககமே (௯௯)

சாலிகோததிரசசருககம முறறிறறு.

ஆக கூடிய விருததம, ௭௧௫

சிவராததிரிபுராணம்

முறறிறறு.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௯	௨௮	௪	புயல	புனல
,,	௨௯	௨	வேறிலான கணட	வேறிலா னகணட
௧௦	௩௪	௪	கதி	கதிா
௧௩	௫௬	௧	பிளம பாகி	பிழம பாகி
௧௪	௬௮	௩	மீருயப	மீருப
௧௫	௭௪	௧	உயிகா	உயிாக
௧௭	௧௧	௨	மேஞைமனி	மேஞைமணி
௧௮	௧௩	௨	பெறுவாரால	பெறுவாரால்
,,	௧௯	௩	தாஞென	தாபொன
௨௦	௩௦	௩	வேலே	வேலேத
௨௧	௪௦	௩	நாலாஞு	நாலாஞு
௨௨	௪௩	௪	றுஙகமுரு	றுஙகமுறு
,,	௪௫	௨	உசசரிததீ	உசசரிததீ
௨௩	௪௯	௩	கொனற	கொனற
,,	௫௨	௨	நாஙிலத	நாணிலத
௨௭	௩௩	௩	ஞுவினி	நாவினி
௨௮	௩௮	௧	பேதயை	பேதையை
௨௯	௪௫	௨	விளைததிழி	விழைததிழி
௩௬	௧௦௦	௧	யைவொன	யைவொன
,,	௧௦௫	௧	சேர்நது	சோநது
௪௦	௧௩௧	௫	தரிசிததானே	தெரிசிததானே
௪௧	௧௩௯	௩	பெருககனற	பெருககநற
,,	௧௪௧	௩	திரி	கிரி
௪௨	௧௪௫	௪	மேயன	மெயென
,,	௧௪௭	௧	கிடையூடு	கிடையூறு
௪௩	௧௫௦	௧	னெயது	னெய்து
,,	௧௫௫	௪	கணணுதலே	கண்ணுதலைக்
௪௪	௧௫௬	௧	பரவென்	பரவென
௪௫	௧௬௬	௩	தண்டூமெளைப்	தண்டமெழுப்
௪௬	௧௭௫	௧	களலூன்	கன்ஞுன
௪௭	௧௮௧	௩	றொா	றோா
௪௮	௧௮௮	௩	புசிதமாயச்	புசிதமாச்
௫௨	௨௬௦	௪	குட்	கூம்க்

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
௫௨	௨௭	௪	ணெழுநது	னெழுநது
௫௪	௩௯	௪	துளதால	துளவால
௫௫	௫௦	௩	ஞமினி	ஞமினி
௫௬	௫௯	௧	மாதாபல	மாதாபலர்
௫௮	௭௨	௪	தெழுநதறற	தெழுமறற
௬௧	௯௪	௩	றுசிதமாயக	றுசிதமாக
௬௮	௪௧	௩	கணணிணை	கணணிணை
௭௦	௫௮	௧	துயய	துயயக
௮௨	௮௦	௮	வீடடைவ	வீடடைவ
௮௫	௨௧	௧	சணமம	சணமம
௮௭	௨௯	௨	டியுததுஞ	டியுததஞ
௮௮	௧	௩	தெறும	தேறும
௯௬	௧௨	௧	கொணடநிறங	கொணடனிறங

☞ கடவுளவாழதது ௩-ம் பக்கததில சண்டேசுரா திருஞானசமபநதநாயனா என்பவறறை முறையே சணடேசுரர் திருஞானசமபநதமூாததிநாயனா எனவாசிகக.

MAHAMAHOPADHYAYA
U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY,
UVANMIYUR :: MADRAS-41.